

با حضور فرمانده کل سپاه و هزاران نفر از بسیجیان برگزار شد

مراسم روز بسیج در حسینیه امام خمینی^(۵)

گزارش «ایران» از زنان هنرمندی که برای سه استان کرمان، هرمزگان و سیستان و بلوچستان «تنور» می سازند

زندگی بدون «جواز کسب»

معاون اول رئیس‌جمهور در جلسه کارگروه مصوبه بنزین بر اجرای مکانیزم‌های جبرانی و تعامل با مردم و نخبگان تأکید کرد

دوپیشی شرط دولت برای اصلاحات اقتصادی

«ایران» الزامات اجرای مصوبه اخیر هیأت وزیران در حوزه توزیع عادلانه انرژی را با اقتصاددانان، یک نماینده مجلس و یک فعال اقتصادی به بحث گذاشت

«ایران» از افتتاحیه چهل و سومین جشنواره جهانی فیلم فجر در شیراز گزارش می دهد

تماشای جهان با چشمانی تازه

نخستین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر

وزیر گردشگری و میراث فرهنگی در آیین امضای تفاهمنامه با ستاد اجرایی فرمان حضرت امام^(۵):

هدف ما مهاجرت معکوس و احیای هویت روستاهاست

آیین امضای تفاهمنامه همکاری میان وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی و ستاد اجرایی فرمان حضرت امام(ره) روز سه‌شنبه هفته جاری با حضور سیدرضا صالحی امیری وزیر میراث فرهنگی و پرویز فتاح رئیس ستاد اجرایی فرمان امام(ره) برگزار شد. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی دولت، این تفاهمنامه با هدف تقویت همکاری‌ها در ایجاد اشتغال پایدار از طریق صنایع دستی و گردشگری به امضا رسید. سیدرضا صالحی‌امیری در ابتدای مراسم با اشاره به اهمیت تقویت همکاری‌ها با ستاد اجرایی فرمان امام(ره)، خطاب به پرویز فتاح گفت: «شما را به یکت‌دستی و صداقت می‌شناسیم و خوشحالم که سکان‌دار این دستگاه هستید.» وزیر میراث فرهنگی، موضوع رفع محرومیت را گفتمان اصلی رهبران انقلاب و بی‌توجهی به این حوزه را بی‌توجهی به آرمان‌های انقلاب دانست. وی با انتقاد از شکاف ایجاد شده میان جمعیت شهری و روستایی و مهاجرت‌های گسترده از روستاها به شهرها، بر ضرورت برنامه‌ریزی برای جلوگیری از معضل مهاجرت و تقویت روستاها تأکید کرد و گفت: «یکی از شعارهای ما تداوم و حیات هویت روستاست.»

رئیس مرکز ملی پیش‌بینی و مدیریت بحران مخاطرات وضع هوا:

آلودگی هوای تهران از دوشنبه کمتر می‌شود

گروه اجتماعی / مهسا قوی قلب- آلودگی هوای تهران روز گذشته وارد فاز جدیدی شد و حتی به گزارش سایت شرکت سونئسی فناوری کیفیت هوا با نام «IQAir»، با شاخص ۲۳۳ مقام آلوده‌ترین شهر جهان را هم به دست آورد. آلودگی که اصلاً برای مردم ایران به خصوص پایتخت موضوع جدیدی نیست. اوج جولان آلاینده‌ها از روز پنجشنبه ۱۲۹ آبان ماه شروع شد، وقتی رقم شاخص روی عدد ۱۱۳۶ ایستاد، جمعه ۳۰ آبان ماه به ۱۴۶ رسید، شنبه کمی کوتاه‌آمد و شاخص ۱۴۲ را ثبت کرد. اما از روز یکشنبه با پایداری هوا شاخص آلودگی عدد ۱۵۷ را هم به چشم خود دید. اما این شاخص سرپایین آمدن نداشت، چون از روز دوشنبه که روند تعطیلی‌ها و دورکاری‌ها آغاز شد خودش را بالاتر کشید و رقم ۱۷۸ را ثبت کرد تا یکی از آلوده‌ترین روزهای سال باشد. سه‌شنبه این رقم به ۱۷۰ رسید و دیروز هم طبق اعلام سایت شرکت کنترل کیفیت هوای تهران شاخص آلودگی از ۱۷۲ هم عبور کرد. طبق اعلام این سایت از اول سال تا دیروز فقط شش روز هوای پاک داشتیم، ۱۳۳ روز قابل قبول، ۱۰۶ روز ناسالم برای گروه‌های حساس، ۱۲ روز ناسالم، دوروز بسیار ناسالم و دور روز هم خطرناک نفس کشیده ایم.

اندکی از شدت آلودگی کم می‌شود

هوا که آلوده می‌شود، چشم مردم به آسمان است، این وسط هم خبرها و شایعات زیادی شنیده می‌شود. اینکه مثلاً چند روز دیگر باران

صالحی امیری در ادامه، با اشاره به ظرفیت‌های اشتغال‌زایی صنایع دستی، از صنایع دستی به عنوان ظرفیتی یاد کرد که می‌تواند به مهاجرت معکوس و حفظ هویت روستاها کمک کند. وی با تأکید بر توسعه همکاری‌ها با بنیاد مستضعفان، کمیته امداد و ستاد اجرایی فرمان امام(ره) اظهار کرد: «در کنار صنایع دستی، بوم‌گردی یکی از مهم‌ترین ظرفیت‌های ایجاد اشتغال در روستاها است.» «۳ هزار بوم‌گردی در کشور فعال است.» با اعلام این خبر بود که وزیر میراث فرهنگی تصریح کرد: «شعار ما هر روستا یک بوم‌گردی است و تلاش کرده‌ایم در هر روستا صنایع دستی را احیا کنیم.» صالحی امیری اشاره‌ای هم به سهم بالای بانوان در تولید صنایع دستی داشت. به گفته وی، ۸۰ درصد فعالان صنایع دستی بانوان هستند؛ اما مشکل اصلی ما فروش و بازاریابی است.» وزیر میراث فرهنگی از ستاد اجرایی فرمان امام(ره) خواست تا در حوزه بازاریابی، فروش داخلی و صادرات صنایع دستی توی گری کند. صالحی امیری این را هم گفت که «با بیش از ۲۹۹ رشته فعال، ایران از کشورهای پیشرو در حوزه صنایع دستی است و باید برای توسعه فروش و صادرات آن برنامه‌ریزی کرد.» موضوع بعدی سخنان وزیر میراث فرهنگی، ظرفیت بالقوه کشور

در حوزه گردشگری بود. وی با این توضیح که «یکی از ظرفیت‌های مهم ما گردشگری حلال است»، به طرح این سؤال پرداخت که «چرا نباید پرچم‌دار گردشگری حلال در دنیا باشیم؟» وی افزود: «بیش از ۵۷ کشور مسلمان داریم و گردشگری حلال یک ظرفیت بزرگ برای ایران است که با مشارکت ستاد اجرایی می‌توان آن را توسعه داد.» صالحی امیری همچنین به برنامه‌ریزی برای دو برابر شدن تخت‌های اقامتی کشور در چهارچوب برنامه هفتم توسعه اشاره کرد و توسعه مراکز اقامتی را یکی از عرصه‌های همکاری با ستاد اجرایی دانست. وزیر میراث فرهنگی با اشاره به وضعیت جذب گردشگر در کشور اظهار کرد: «قبل از جنگ هدفگذاری رشد ۲۵ درصدی جذب گردشگر را داشتیم که با آغاز جنگ کاهش یافت، اما در ماه‌های اخیر رشد ۱۰ درصدی داشته‌ایم و روند رو به رشد ادامه دارد.» با این توضیحات بود که صالحی امیری گردشگری را بهترین راهکار مقابله با ایران‌هراسی دانست. وی در پایان سخنان خود، سه مأموریت اصلی حوزه میراث فرهنگی صیانت، مرمت و حفاظت را «هویت و اعتبار ایران» توصیف کرد. پرویز فتاح، رئیس ستاد اجرایی فرمان حضرت امام(ره) نیز در این

مراسم بر ضرورت افزایش همکاری‌ها تأکید کرد و گفت: «ستاد اجرایی در عرصه‌های مختلف و بویژه در رسیدگی به محرومان فعال است و ایجاد اشتغال یکی از مهم‌ترین محورهای فعالیت ماست.» فتاح در ادامه از اعطای تسهیلات گسترده برای ایجاد اشتغال خبر داد و تأکید کرد: «دو حوزه صنایع دستی و گردشگری برای ما بسیار مهم است و همکاری‌های خود را با وزارت میراث فرهنگی تقویت خواهیم کرد.» رئیس ستاد اجرایی فرمان حضرت امام(ره) همچنین با اشاره به اینکه برخی بناها و اماکن تاریخی تحت اختیار ستاد اجرایی قرار دارند، اظهار کرد: «آماده‌ایم این اماکن را تحت نظر کارشناسان وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، مرمت و احیا کنیم.» فتاح هر سه حوزه مأموریتی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی را دارای اهمیت راهبردی دانست و خبر داد که «ستاد اجرایی آماده همکاری کامل با این وزارتخانه است.» در پایان این جلسه، معاونان وزارت میراث فرهنگی و ستاد اجرایی فرمان امام(ره) گزارش‌هایی درباره روند همکاری‌ها و ظرفیت‌های توسعه‌ای ارائه کردند.

خبر

با حضور رئیس‌جمهوری برگزار شد

جلسه پیگیری طرح‌های افزایش تولید در حوزه انرژی

در ادامه پیگیری‌های شخصی طرح‌های مهم و بزرگ حوزه انرژی از سوی رئیس‌جمهوری، دیروز جلسه دیگری به ریاست رئیس‌جمهوری تشکیل و آخرین روند پیشرفت طرح‌های توسعه میدان نفتی آزادگان، افزایش ضربتی ۲۵۰ هزار بشکه‌ای تولید نفت، مرتب‌ط و نیز مدیران تعدادی از بانک‌های کشور به پارس جنوبی و برخی دیگر از طرح‌های مهم حوزه انرژی و زیربنایی بررسی شد. براین اساس ابتدا روند اجرای طرح توسعه میدان نفتی آزادگان مورد بررسی قرار گرفت. مسعود پزشکیان با توجه به نارضایتی از روند کند پیشبرد آن، از جلسه قبل خواستار حضور وزرا و مسئولان دولتی مرتبط و نیز مدیران تعدادی از بانک‌های کشور به عنوان سهامداران این طرح در جلسه شده بود که با حضور ایشان، موانع موجود بررسی، تصمیمات مقتضی برای رفع آنها اتخاذ و مقرر شد ظرف ۲ هفته آتی اجرا و گزارش آن ارائه شود.

همچنین مقرر شد در صورت به نتیجه نرسیدن تصمیمات منخذه در این جلسه، در جلسه ۲ هفته بعد تصمیم مقتضی برای تعیین تکلیف اجرای این طرح اتخاذ شود.

در این جلسه کیفیت و سرعت اجرای طرح مهار گازهای همراه نیز مورد بررسی دقیق قرار گرفت و تصمیماتی برای سرعت بخشیدن به روند اجرا اخذ شد. رئیس‌جمهوری نیز در همین ارتباط با بیان اینکه هیچ مسئولی نباید نسبت به سوختن ثروت و منابع کشور به این شکل -که باعث ایجاد آلودگی شدید هوا نیز می‌شود- بی‌تفاوت باشد، تأکید کرد که حتی یک روز زمان نیز در زودتر به نتیجه رسیدن بخش‌های مختلف این طرح نباید نادیده گرفته شود.

پزشکیان با تأکید بر اینکه تأمین تجهیزات برای این طرح و دیگر طرح‌ها نباید در پیچ و خم‌های اداری معطل شود، گفت: «اگر چه تأمین تجهیزات ساخت داخل بر تأمین از خارج اولویت دارد، اما کیفیت و قیمت تمام شده دستگاه‌ها و تجهیزات، ظرفیت تولید و امدهای داخلی و اینکه آیا این تجهیزات واقعاً در داخل تولید می‌شوند یا قطعات آن از خارج وارد شده و در اینجا فقط مونتاژ و با قیمت بالاتر عرضه می‌شوند، حتماً باید به شکل دقیق مورد توجه تأمین‌کنندگان باشد.»

رئیس‌جمهوری همچنین تأکید کرد که «با ایجاد یک دانش‌پورد آنلاین، هر چه سریع‌تر امکان رصد فنی و تصویری روند پیشرفت اجرای طرح‌های مهار گازهای همراه برای وی در دفتر شخصی‌اش فراهم شود تا شخصاً و روزانه آن را پیگیری کند.»

در جلسه دیروز روند پیشرفت طرح‌های افزایش ضربتی ۲۵۰ هزار بشکه‌ای نفت و فشارافزایی در میدان گازی پارس جنوبی نیز بررسی و تصمیماتی برای تسریع در پیشبرد آنها اتخاذ شد.

ضعیف بارندگی در روزهای دوشنبه و سه‌شنبه در تهران هم وجود دارد اما خبردقیق‌تر روز شنبه مشخص و اعلام می‌شود. هرچند اگر هم بارندگی اتفاق افتد، میزان آن بسیار ناچیز است و به‌طور کلی نمی‌توان روی بارندگی در هفته آینده حساب کرد. به هرحال تغییر شرایط جوی در روزهای دوشنبه و سه‌شنبه وجود دارد و این شرایط ادامه دارد. در روزهای آخر پاییز و زمستان به دلیل اینکه لایه مرزی کوچک‌تری می‌شود و وارونگی دما در اوایل صبح رخ می‌دهد، اگر چاره اساسی برای کاهش میزان آلاینده‌ها نشود، تقریباً اغلب روزها شاهد چنین وضعیتی در میزان آلودگی هوا خواهیم بود.»

تعطیلی آلودگی را از بین نمی‌برد

فایده بلندمدت ندارد. مدیرکل حفاظت محیط زیست استان تهران درباره حل مشکل آلودگی هوا توضیح می‌دهد: «راه حل اصلی این است که تعطیلات به‌صورت «مدیریتی» توزیع شوند؛ یعنی به جای تعطیلی همزمان و گسترده، زمان‌ها و گروه‌های مختلف جامعه به شکلی هماهنگ و مرحله‌ای فعالیت‌شان محدود شود. به این ترتیب هم فشار یک‌باره بر زیرساخت‌ها کاهش می‌یابد، هم از تجمع ناگهانی جمعیت در فضاهای مختلف جلوگیری می‌شود. معتمد به جای تعطیلی‌های پی در پی در مواقع آلودگی هوا باید مدیریت

علمی تعطیلات با برنامه‌ریزی دقیق برای سال تحصیلی دانش‌آموزان انجام شود. این راهکار می‌تواند از فشار گرفتن دانش‌آموزان در پیک‌های آلودگی جلوگیری کند. حتی می‌توان زمان شروع سال تحصیلی را تغییر داد تا دانش‌آموزان در دوره‌های کم‌آلودگی بیشتر از آموزش بهره‌مند شوند یعنی شروع کار مدارس به جای اول مهر از ۱۵ شهریور ماه باشد و ۱۵ تیرماه پایان یابد. این یک ماه تغییر در سیستم آموزشی، شاید کمک خوبی به مدیریت تعطیلات در زمستان و تعطیل شدن مدارس در اوج آلودگی هوا باشد.»

معاون اول رئیس‌جمهور در جلسه کارگروه مصوبه بنزین:

در طرح‌های اصلاحی با مشورت نخبگان و تعامل مردم اقدام کردیم

عواید حاصله در قالب کالبرگ به مردم ارائه می شود

دولت برای اصلاحات احتمالی در مصوبه به نفع مردم آمادگی دارد

گام اول برای اجرای تصویب‌نامه دولت برای

اصلاح قیمت بنزین، دیروز برداشته شد. این گام، مطلقاً افزایش قیمت بنزین نبود، بلکه برگزاری اولین جلسه کارگروه مصوبه بنزین بود؛ کارگروهی که در این تصویب‌نامه هم قید شده بود. این کارگروه وظایف متعددی دارد، از اصلاح برخی رویه‌ها، اصلاح قیمت و حتی تعیین سهمیه سوخت. اظهارات معاون اول رئیس‌جمهور که جلسه دیروز این کارگروه به ریاست وی تشکیل شد، همین رویکرد دولت را نشان می‌دهد، یعنی رویکرد اصلاحی نسبت به تصویب‌نامه خود دولت و نیز رویکرد اقناعی دولت برای اجرای این تصویب‌نامه. به این معنی که در ادامه مسیر، نه تنها از جامعه و نخبگان بازخورد گرفته می‌شود، بلکه درهای دولت برای شنیدن هر انتقاد و پیشنهادی باز است. برای همین بود که محمدرضا عارف دیروز نه تنها اعلام کرد که «در طرح‌های اصلاحی با مشورت نخبگان و تعامل مردم اقدام کردیم» یا اینکه «عواید حاصله در قالب کالبرگ به مردم ارائه می‌شود»، بلکه تصریح کرد: «دولت برای اصلاحات احتمالی در مصوبه به نفع مردم آمادگی دارد.»

ضرورت‌ها و پیامدهای قیمت‌گذاری پلکانی بنزین

درباره قیمت‌گذاری بنزین دیدگاه‌های مختلفی مطرح است. در میان این دیدگاه‌ها، یک منطق بسیار معقول و پرکاربرد در قیمت‌گذاری انرژی، قیمت‌گذاری پلکانی است که در تصویب‌نامه دولت هم دیده می‌شود. در این روش، قیمت بسته به میزان مصرف افراد افزایش پیدا می‌کند و این مزیت را دارد که افزایش قیمت، عمومی و سراسری نیست، بنابراین، این شیوه، از یک سو می‌تواند از شدت سیگنال‌دهی قیمتی به انتظارات تورمی بکاهد و از سوی دیگر، عادلانه‌تر نیز هست. به این معنا که هر کسی که بیشتر مصرف می‌کند، قیمت واحد بیشتری پرداخت می‌کند. از این جهت، همین حلال هم در بسیاری از بخش‌ها همین سیاست اجرا می‌شود. به دیگر سخن، قیمت پلکانی یعنی اگر

حسین درودیان کارشناس اقتصادی

بنزین و مسیری که نمی‌توان ادامه داد

درباره تصویب‌نامه اخیر دولت در موضوع بنزین، بحث‌ها و گفت‌وگوهای بسیاری مطرح شده است. اما در نگاهی به همه این بحث‌ها، به نظر می‌رسد می‌شود از دو زاویه به این موضوع نگاه کرد: در منظر اول، مسأله این است که در کشور ما سال‌هاست قیمت بنزین عملاً ثابت مانده است. به این معنی که اگر قیمت این حامل انرژی در یک روند بلندمدت و براساس یک سازوکار روشن و قابل پیش‌بینی اقتصادی و حتی سیاسی، متناسب با نرخ تورم به‌تدریج افزایش پیدا می‌کرد، قطعاً مطلوب‌تر از وضعیتی بود که امروز با آن مواجه هستیم. زیرا امروز ناچار هستیم با یک افزایش و در فضایی ناروشن عمل کنیم. از این منظر، بالا رفتن تدریجی و

سعید بیات پژوهشگر اقتصاد

این یک اصلاح است، یک شوک نیست

افزایش قیمت بنزین که به واقع باید آن را اصلاح قیمت بنزین برشمرد، اساساً اقدام چندان ناخوشایندی برای کشور و اقتصاد ما نیست و به همین دلیل در نگاهی دقیق‌تر می‌توان آن را یک شروع برای طی کردن روند اصلاحی تلقی کرد.

هرچند عد تعیین شده برای قیمت‌های چندگانه بنزین در نگاه اول، تأثیر قابل توجهی بر افزایش درآمد دولت با کاهش مصرف و بهینه‌سازی بنزین نخواهد داشت، اما به نوبه خود گام اول برای ایجاد فرآیند پلکانی اصلاح قیمت و مدیریت مصرف بنزین در کشور محسوب می‌شود. به طور کلی موضوع اصلی در کشور ما، عدالت در توزیع یارانه‌هاست، نه صرفاً اصلاح قیمت بنزین. درباره اصلاح قیمت بنزین نیز باید

آرش نجفی رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی ایران

مرتضی افقه استاد دانشگاه شهید چمران

ضرورت‌های اجتماعی یک اصلاح

در روزهایی که بحث اصلاح قیمت حامل‌های انرژی مطرح شد، نگرانی از تبعات معیشتی آن نیز مطرح شده است. بویژه اینکه جامعه تجربه خوبی از تصمیم‌های گذشته ندارد. البته از منظر اقتصادی، ضرورت‌هایی نیز پشت این اصلاحات نهفته است. تثبیت طولانی‌مدت قیمت انرژی باعث شده است تا امروز قیمت

بیشتر مصرف‌کنند، باید مبلغ بیشتری بپردازد. با وجود این، قیاس مستقیم این موضوع با قیمت بنزین چندان دقیق نیست، چرا که بنزین عملاً فقط یک پله قیمتی دارد؛ یعنی از هزار و ۵۰۰ تومان به ۲ هزار تومان، در کنار این واقعیت که این قیمت‌ها نیز بعد از چند سال عملاً بی‌معنی شده‌اند. در حالی که مثلاً در قیمت‌گذاری گاز، اخیراً پوله تعریف شده است. به‌ویژه حالا که کشور وارد یک سطح معنادر واردات شده است، دیگر این بحث که «دولت برای واردات پول نمی‌دهد» موضوعیتی ندارد. در شرایطی که دولت بنزین را وارد می‌کند، دیگر بحث «هزینه فرصت» مطرح نیست، بلکه هزینه صرف مطرح است. از این منظر، تعیین یک قیمت سوم برای بنزین می‌تواند یک راهکار بیابین و معقول باشد؛ به این صورت که هم اصلاح قیمت اتفاق می‌افتد و هم این اصلاح، سراسری و یک‌باره نیست.

در مورد قیمت ۵ هزار تومانی برای سهمیه سوم بنزین هم برخی معتقدند این عدد بالاست و ممکن است برای مناطق اقماری مشکل ایجاد کند یا منجر به حوادث شود. اما واقعیت این است که ۵ هزار تومان عدد پایینی است

حساب‌شده قیمت بنزین، با ملاحظات کافی و مشابه آنچه در برخی دوره‌های گذشته تجربه شد، می‌توانست قابل دفاع باشد.

نکته دوم این است، آن مسیرهای درست که در گذشته وجود داشت، به دلایل متعددی ادامه پیدا نکرد. زیرا سال‌هاست که دولت‌های ما در حوزه قیمت‌گذاری حامل‌های انرژی، بویژه بنزین، دست به تصمیم‌های ناگهانی زده‌اند که هر بار موجی از ابهام در بازار ایجاد کرده است. قاعدتاً اگر برنامه‌ای منظم، قابل پیش‌بینی و شفاف برای اصلاح قیمت‌ها وجود داشت، این فرآیند می‌توانست در یک مسیر عادی و بدون تنش طی شود؛ درحالی‌که تصمیم جدید به معنای برهم‌زدن تعادل تصنعی موجود در بازار و به تبع آن، ایجاد نوعی نااطمینانی است.

نکته سوم در این زمینه، به ساختار چندنرخ‌خی جدیدی که برای بنزین درنظر گرفته شده است، برمی‌گردد؛ یعنی به جایی که صحبت از نرخ‌های هزار و ۵۰۰، هزار و ۳ هزار و ۵ هزار تومانی برای بنزین مطرح است.

از این زاویه نگاه کرد، به دیگر سخن، عدالت واقعی در این است که یارانه‌های سوخت به جای خودرو، مستقیماً به خانوارها برسد تا همه اقشار بتوانند از آن استفاده کنند، نه اینکه منابع کشور با تبدیل دلار به بنزین، در خودروها به هدر رود.

امروز اصلاح قیمت بنزین در شرایطی رخ می‌دهد که تورم کشور در ۷ سال گذشته نزدیک به چندصد درصد بوده است. نشانه این تورم بالا، این امر است که نرخ ارز از حدود ۱۰ هزار تومان در سال‌های گذشته به بیش از ۱۱۰ هزار تومان در سال جاری رسیده است. در این میان، افزایش اندک کنونی قیمت بنزین که در مصوبه دولت دیده شده است، نسبت به این تورم بزرگ، اثر اقتصادی قابل توجهی محسوب نمی‌شود و به همین دلیل برخی تلقی‌ها مبنی بر اینکه باید انتظار واکنش منفی از سوی مردم نسبت به این اصلاح را داشت، نادروست است و دقیق نیست، مگر آن‌که برخی سوءاستفاده‌گران و بازیگران خاص، بخواهند از این فرصت علیه دولت، علیه مردم یا علیه کشور سوءاستفاده کنند. دولت نیز برای اقناع افکار عمومی باید با مردم شفاف و صادقانه صحبت کند

به دلیل تحریم‌ها در دولت‌های دوازدهم و سیزدهم نقد شده‌اند. استقرار از بانک مرکزی، فروش اموال دولتی، برداشت از صندوق توسعه ملی و انتشار اوراق قرضه از جمله روش‌های استفاده شده در دولت‌های گذشته بوده است. به همین دلیل امروز برای دولت آقای پزشکیان تقریباً منبعی باقی نمانده است که بتواند خلأها را بپوشاند یا برخی کمبودها را جبران کند. افزون بر این، چند عامل جدید وضعیت مالی دولت را دشوارتر کرده است: بازگشت ترامپ به قدرت و فشار بیشتر بر تحریم‌ها، جنگ ۱۲ روزه و تبعات ادامه‌دار آن که موجب تداوم نگرانی‌ها از بروز دوباره جنگ و بی‌میلی سرمایه‌گذاران به ورود در چنین فضایی شده است. در این میان موضوع «سنس‌پک» نیز همچنان پابرجاست. در نتیجه چنین شرایطی، دولت منبع و درآمد ویژه‌ای برای جبران کمبود درآمد‌های نفتی ناشی از تحریم‌ها ندارد. یکی

نسبی این حامل‌ها نسبت به سایر کالاها و خدمات گاه‌هاش باید؛ پدیده‌ای که به مصرف بی‌رویه، اتلاف منابع و شکل‌گیری ساختارهایی ناکارآمد در بخش‌های تولیدی و خدماتی منجر شده است. بر همین اساس، افزایش تدریجی و مدیریت‌شده قیمت‌ها می‌تواند به کارایی بیشتر، اصلاح الگوی مصرف و کاهش ناترازی مزمن در حوزه انرژی کمک کند.

از این جهت، اصلاح قیمت‌ها یک ضرورت انکارناپذیر اقتصادی است؛ اما باید توجه داشت که اقتصاد در خلأ عمل نمی‌کند و پیامدهای اجتماعی آن نیز به لحاظ شدن با بررسی بیشتر دارد.

«سؤال دیگر این است که بنزین به‌گونه‌ای در جامعه نبیین شده که هزینه‌ها در کشور به مشابه قبلی شاهد بودیم که مردم نگران منابع خود شدند، اما این بار مردم متوجه شدند که در انحلال یکی از بانک‌ها هیچ اتفاقی برای منابع آنان نیفتاده است و با یک مکانیزم اصولی، منطقی و حساب شده به یک بانک معتبر منتقل شد که این اقدام و طرح دولت تصادفی نبود بلکه در جلسات متعدد بارها تصمیم‌گیری و ارزیابی شد.» معاون اول رئیس‌جمهور درباره راهبرد دولت چهاردهم در زمینه بنزین تأکید کرد: «در حال حاضر تولید بنزین در روز ۱۲۰ میلیون لیتر است و این سؤال مطرح می‌شود که آیا اجازه و اختیار داریم که بنزین را با قیمت لیتری ۶۰ سنت وارد کنیم و به مبلغ ۱۵۰۰ تومان بفروشیم؟» وای اوامه داد:

«سؤال دیگر این است که بنزین به‌گونه‌ای در جامعه نبیین شده که هزینه‌ها در کشور به مشابه قبلی شاهد بودیم که مردم نگران منابع خود شدند، اما این بار مردم متوجه شدند که در انحلال یکی از بانک‌ها هیچ اتفاقی برای منابع آنان نیفتاده است، دیگر این بحث که «دولت برای واردات صفر بنزین جزو راهبردها و اقدامات اصلی دولت چهاردهم است.» معاون اول رئیس‌جمهور به تعامل با خبرگان، کارشناسان و

و به‌هرحال بخشی از قیمت واقعی بنزین محسوب می‌شود. با وجود این، مسأله اصلی در قیمت‌گذاری پلکانی این است که گروهی از پرمصرف‌ها در جامعه وجود دارند که زیاد مصرف می‌کنند، اما دلیل مصرف زیاد آنان رفاه و داشتن درآمد بالا نیست. به عبارت دیگر، چالش سیاست پلکانی این است که مصرف زیاد همیشه به معنای مرفه بودن نیست. از این رو برای رفع چالش قیمت‌گذاری پلکانی برای این افراد، باید تدابیر غیرقیمتی طراحی شود؛ یعنی ارائه جایگزین‌هایی که به آنان کمک کند مصرف بنزین را کاهش دهند تا به پله‌های بالای قیمتی برخورد نکنند.

موضوع کلیدی دیگر این است که باید توجه کنیم سیاست‌های قیمتی چقدر ممکن است التهابات اجتماعی ایجاد کند. این مسأله باید به‌عنوان یک پرونده جداگانه دیده شود. نباید گفت چون احتمال اعتراض وجود دارد، پس به همان شیوه قبلی قیمت‌گذاری ادامه دهیم. ما باید قیمت‌ها را درست و منطقی تعیین کنیم. در هر صورت، قیمت ۵ هزار تومان هنوز هم قیمت بسیار پایینی است.

واقعیت این است که از فردای اجرای نرخ ۵ هزار تومانی برای بنزین، اقتصاد خود را با این سقف قیمتی تنظیم خواهد کرد، نه با سقف‌های قیمتی هزار و ۵۰۰ یا ۳ هزار تومانی. زیرا در منطق اقتصاد کلاسیک، معمولاً بالاترین نرخ بنزین، تعیین‌کننده مناسبات و انتظارات قیمتی در بازار است و بنزین هم یک متغیر کلیدی در ساختار اقتصاد و هزینه‌های دیگر در بازار محسوب می‌شود. بنابراین، پیش از اجرای هر طرح یا تصویب‌نامه، باید اثر این نرخ بالاتر را بر کل اقتصاد و بر رفتار بازیگران اقتصادی به عنوان یک متغیر راهبردی در نظر گرفت. برآیند همه این ملاحظات اشاره شده، این است که هرچند اصل اصلاح تدریجی قیمت بنزین و نزدیک‌شدن آن به واقعیت‌های اقتصادی قابل دفاع است، اما آنچه باید به صورت ویژه بررسی و درباره آن وقت و ارزیابی‌های جدی شود، نحوه اجرا و زمان‌بندی آن است. زیرا تجربه نشان داده است که فقدان چهارچوب شفاف و پیش‌بینی‌پذیر، می‌تواند تصمیمات دولت‌ها درباره بنزین و سایر حامل‌های انرژی را از منظر ثبات بازار و اعتماد عمومی با چالش مواجه کند.

و واقعیت‌ها را برای آنان توضیح دهد، و اقعیت‌هایی که امروز کشور در زمینه تأمین ارز خرید بنزین و قیمت آن با آن مواجه است. تجربه نشان داده است در مواردی مانند افزایش قیمت نان یا گوشت که بدون اطلاع‌رسانی و اقناع صورت گرفته است، مردم واکنش منفی نشان داده‌اند. بنابراین، اصلاح قیمت بنزین باید به تدریج و با برنامه‌ریزی شفاف و همراه با اقناع مردم اجرا شود، در کنار آن، باید سازوکارهای شفافی تهیه شود تا درآمدهای حاصله از این محل به گونه‌ای در بخش‌های مختلف جامعه بازتوزیع شود که معیشت خانوارهای کم‌درآمد بهبود یابد و عدالت بیشتری تحقق پیدا کند.

در نهایت اینکه، اصلاح قیمت بنزین آن گونه که برخی مطرح می‌کنند، یک شوک بزرگ برای اقتصاد با جامعه امروز ما نیست بلکه صرفاً گامی کوچک برای اصلاح نظام یارانه‌ها در حوزه حامل‌های انرژی در شرایط کنونی کشور است. این درحالی است که انتظار می‌رود اصلاحات عمیق‌تر و بزرگ‌تری در ساختار اقتصاد و توزیع یارانه‌های کشور صورت بگیرد تا عدالت واقعی برقرار شود و در عین حال هدررفت منابع مردم نیز کنترل شود.

از راه‌هایی که دولت‌ها در چنین شرایطی از آن استفاده کرده‌اند، اصلاح قیمت کالاها و خدمات دولتی است. اکنون نیز اگر قرار بر اصلاح قیمت بنزین از طریق افزایش قیمت باشد، به نظر می‌رسد دولت تلاش کرده است این کار را به‌صورت کنترل‌شده انجام دهد تا نگرانی در میان مردم و جامعه ایجاد نشود. در این میان نمی‌توان هدف جبران کسری منابع با کسری بودجه در اتخاذ این تصمیم را نادیده گرفت که امر نامعقولی از نظر علم اقتصاد هم نیست. در مقابل، برخی متخصصان اقتصادی دلایل دیگری برای این افزایش مطرح می‌کنند و حتی نسبت به آن اصرار دارند؛ از جمله دلایلی مانند مصرف بالای بنزین، قاچاق سوخت و آلودگی هوا. در زمینه مصرف بالا عوامل متعددی دخیل است که یکی از آنها ممکن است پایین بودن قیمت باشد، اما ساخت خودروهای با کیفیت پایین و با مصرف غیراستاندارد ارتباطی با مردم ندارد.

در چنین شرایطی، نقش دولت بیش از هر زمان دیگری تعیین‌کننده است. اگر بناس‌ت اصلاح قیمت‌ها ادامه یابد، این مسیر زمانی به موفقیت می‌رسد که سیاست‌های جبرانی و حمایتی مشخص، شفاف و قابل اتکا هم‌زمان با آن اجرا شود؛ سیاست‌هایی که بتواند از حقوق بگیران، کارگران، کارمندان، بازنشستگان و سایر گروه‌های آسیب‌پذیر حمایت واقعی کند و مانع آفت بیشتر قدرت خرید آنان شود. مردم نیاز دارند این اطمینان را بیابند که بار اصلاحات بر دوش آنها نیست و دولت برای حفظ سطح رفاه عمومی برنامه دارد.

سیاسی

منطقی باشد نظرات مردم را در اجرای طرح جدید بنزین اخذ می‌کند و در صورت لزوم اصلاحات انجام می‌شود و کارگروه مصوبه بنزین شامل مسئولان ارشد اقتصادی و ذی‌ربط، اختیارات لازم برای اصلاحات را دارند یا در صورت نیاز به دولت داده خواهد شد.»

معاون اول رئیس‌جمهور با تأکید بر اینکه «مصوبه بنزین دولت با همکاری مردم اجرایی می‌شود که نوعی اصلاح ساختاری در راستای کاهش واردات است»، گفت: «برنامه و راهبرد دولت در یک‌سال گذشته، اجرای اصلاحات ساختاری و قیمت‌ها بر این مبنای بود که درآمدهای حاصل را صرف معیشت مردم کند که در این طرح بنزینی دولت نیز عواید حاصله را در قالب کالبرگ به صورت منظم ارائه می‌دهد.»

هزینه واردات بنزین برای کشور

عارف با قدردانی از تلاش‌های شبانه‌روزی همه‌دست‌اندرکاران این طرح، اظهار کرد: «واردات بنزین برای دولت لیتری ۶۰ سنت تمام می‌شود و این در حالی است که در روز اول جنگ ۲ روزه، مصرف بنزین به بالاتر از ۱۹۰ میلیون لیتر در روز رسید، اما تولید بنزین داخلی ۱۳۰ میلیون لیتر در روز است و ۶۰ میلیون لیتر مابقی با قیمت ۶۰ سنت وارد شد و به نرخ ۱۵۰۰ و ۲۰۰۰ تومان در دسترس مردم قرار گرفت. آیا مردم به ما اجازه می‌دهند که به این صورت ادامه دهیم، چرا که انفال و ثروت ملی است.» وی تأکید کرد: «برنامه دولت برای اجرای طرح‌ها بر این استوار است که گام به گام و با اخذ نظر کارشناسان و تعامل مردم حرکت کنیم.» در این جلسه مقرر شد کمیته اجرایی ذیل کارگروه مصوبه بنزین تشکیل شود.

الزامات افراد دارای مسئولیت درباره بنزین

در قانون هدفمندی یارانه‌ها، این اجازه به دولت داده شده بود تا قیمت برخی حامل‌های انرژی را تا ۹۰ درصد قیمت این حامل‌ها در قوب خلیج فارس افزایش دهد.

اما فارغ از این ظرفیت قانونی برای تصمیم‌گیری درباره حامل‌های انرژی، مسأله جدی‌تر شاید این باشد که اساساً بررسی کنیم که در وضعیت فعلی اقتصادی و سیاست خارجی کشور، آیا راه دیگری غیر از افزایش قیمت بنزین وجود دارد یا خیر؟

مهرداد اهلوهی عضو کمیسیون برنامه و بودجه

این مسأله را باید از زاویه هزینه‌های تأمین بنزین در شرایط تحریمی فعلی بررسی کرد. زیرا اختصاص سالانه ۷ تا ۶ میلیارد دلار برای واردات بنزین در شرایطی که دارو و کالاهای اساسی به ارز نیاز دارند، معقول به نظر نمی‌رسد. در کنار این‌ها، واقعیت این است که قیمت بنزین در کشور ما بسیار ارزان است و این واقعیتی است که هیچ کس تردیدی در آن ندارد.

زاویه دیگر بررسی قیمت بنزین، این مسأله است که آیا دولت از محل اصلاح قیمت بنزین به دنبال کسب درآمد برای خود است؟ اگر این گونه می‌بود، طبیعی است که مردم هم نظر موافقی با آن نمی‌داشتند. زیرا معقول و اخلاقی نمی‌بود که در شرایط فشارهای اقتصادی که به مردم وارد می‌شود، دولت به دنبال کسب درآمد از این ناحیه باشد. اما ممکن است این مسأله هم مطرح شود که این اصلاح قیمت نه با هدف افزایش درآمد‌های دولت، بلکه با هدف کاهش مصرف بنزین در کشور صورت می‌گیرد.

برای این امر هم باید توجه داشت که تجربه گذشته ما نشان داده است حتی اصلاح قیمت بنزین نمی‌تواند باعث کاهش مصرف شود. زیرا همواره تورم توانسته است به قدری قیمت را ناچیز جلوه دهد که مصرف بنزین تأثیری در سبد خانوار نداشته باشد.

برای کاهش مصرف بنزین لازم است راهکارهای دیگری مانند بهبود تولید خودروها در کشور، واردات خودروهای کم مصرف و در نهایت توسعه حمل‌ونقل عمومی مانند مترو و اتوبوس‌های شهری و بین شهری در دست‌نظر کار قرار گیرد. به هر رو هر اظهارنظری درباره بنزین و سیاست‌های اصلاحی آن باید با ملاحظه این شرایط انجام شود.

در روزهای گذشته برخی نمایندگان نسبت به این تصویب‌نامه انتقادهایی را مطرح کرده و گفته‌اند که مردم نظر دیگری دارند. این نمایندگان محترم باید در نظر داشته باشند که دولتمردان نیز مانند آنان در میان مردم حضور دارند و اینطور نیست که فقط آنان باید مردم باشند.

اما در هر صورت، همه فعالان و صاحب‌نظران و همه ارکان حاضر و دخیل در مسأله بنزین، باید آن را یک مسأله ملی و حاکمیتی تلقی کرده و تلاش کنند تا این سیاست‌ها و راهبردها بدون مشکل و با بیشترین آورده و سود برای کشور و مردم به سرانجام برسد.

نیود حمل‌ونقل عمومی مؤثر یا تمرکز حدود ۵۰ درصد جمعیت کشور طی ۳۰ تا ۴۰ سال گذشته در شهرهای بزرگ به نوبه خود موجب افزایش ترافیک، توقف خودروها و در نتیجه مصرف بیشتر بنزین شده است.

همچنین کمبودها در زندگی مردم در دهه‌های اخیر باعث شده است مردم به استفاده از خودروهای فرسوده و از رده خارج ناچار شوند، خودروهایی که مصرفشان چند برابر است. همه این عوامل موجب بالا رفتن مصرف شده‌اند؛ در حالی که هیچ دولتی تاکنون اقدامی جدی برای رفع آنها نکرده است. اگر دولت در کنار اصلاح قیمت بنزین، اقداماتی هم‌زمان مانند الزام به ساخت خودروهای استاندارد در داخل یا واردات خودروهای با کیفیت قابل خرید برای طبقه متوسط انجام دهد، هم اجرای این سیاست نتایج بهتری به همراه خواهد داشت و هم همراهی مردم بیشتر خواهد بود.

در این میان، نهادهایی مانند سازمان برنامه و بودجه باید با محاسبات دقیق، سازبوسازی شفاف و تحلیل‌های مبتنی بر داده، آثار کوتاه‌مدت و بلندمدت این اصلاحات را بر رفاه خانوارها پیش‌بینی کنند. تجربه‌های داخلی و جهانی نشان می‌دهد، موفقیت هر برنامه اصلاحی زمانی تضمین می‌شود که اصلاح ساختارها و حمایت از مردم هم‌زمان و مکمل هم پیش بروند. اصلاح قیمت، اگرچه از منظر اقتصادی لازم است، اما بدون چتر حمایتی کافی، نمی‌تواند نتیجه مطلوب را به همراه داشته باشد.

چرا تصمیم ترامپ در از سرگیری آزمایش های هسته‌ای بیشتر به ضرر آمریکا خواهد بود ؟

درس های «لوسی آلاموس»

اظهارات اخیر دونالد ترامپ درباره احتمال ازسرگیری آزمایش های هسته‌ای آمریکا پس از بیش از سه دهه توقف، موجی از نگرانی های امنیتی وسیاسی در سطح جهانی را برانگیخته است. چنین اظهاراتی پس از آن مطرح می شود که از اوایل دهه ۱۹۹۰ به این سو، روند توقف آزمایش های هسته‌ای در جهان تقریباً تثبیت شده است. به اعتقاد کارشناسان، صدور سیگنال بازگشت آمریکا به آزمایش های هسته‌ای می تواند به مثابه شکستن سکوت یک نظام نسبتاً پایدار کنترل تسلیحات در جهان تلقی شود. دونالد ترامپ در ماه های گذشته چندین بار اقدام به ارسال سیگنال های هسته‌ای کرده است؛ از جمله اشاره به اعزام زیردریایی های مجهز به تسلیحات هسته‌ای به نزدیکی سواحل روسیه و طرح احتمال آغاز

آزمایش های هسته‌ای پیش از دیدار با رئیس جمهور چین در کره جنوبی. تحلیلگران هشدار می دهند، ازسرگیری آزمایش های انفجاری هسته‌ای یک نقطه عطف خطرناک است؛ اقدامی که می تواند ثبات استراتژیک را برهم زند، راه را برای یک مسابقه تسلیحاتی نوین باز کند و بازگشت به دوره ای از عدم شفافیت و رقابت تسلیحاتی منجر شود. بازگشت احتمالی واشنگتن به آزمایش های هسته‌ای در شرایطی مطرح شده که آخرین توافق باقی مانده برای محدودسازی زرادخانه های هسته‌ای آمریکا و روسیه یعنی پیمان «استارت جدید» اوایل سال ۲۰۲۶ منقضی می شود. این تصمیم می تواند چین و روسیه را در موقعیتی قرار دهد که با مجبور به واکنش شوند یا اینکه مشروعیت اظهارات قبلی شان درباره پایبندی به هنجارهای

گزارش

زیگفرد هکر

مدیر سابق آزمایشگاه لوسی آلاموس

ماه گذشته، دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا، بحثی چند دهه‌ای درباره آزمایش های هسته‌ای را دوباره مطرح کرد. او در شبکه‌های اجتماعی نوشت: «به دلیل برنامه‌های آزمایشی سایر کشورها، به وزارت جنگ دستور داده‌ام که آزمایش سلاح‌های هسته‌ای ما را به طور مساوی آغاز کند.» ایالات متحده از ۲۳ سپتامبر ۱۹۹۲ هیچ سلاح هسته‌ای را آزمایش نکرده است. وزیر انرژی آمریکا، کریس رایت به سرعت سعی کرد گفته ترامپ را پس بگیرد و در فاکس نیوز توضیح داد که منظور رئیس جمهوری آزمایش سیستم‌های برتراب هسته‌ای بوده است، نه مواد منفجره. اما ترامپ بر منظور اصلی خود تأکید کرد و به برنامه ۶۰ دقیقه گفت که در پاسخ به انفجارهای هسته‌ای زیرزمینی و مخفی ادعایی چین و روسیه، دستور از سرگیری آزمایش های هسته‌ای را داده است. او گفت: «آنها آزمایش‌ها را در زیرزمین انجام می‌دهند، جایی که مردم نمی‌دانند با آزمایش چه اتفاقی می‌افتد.»

مقامات اطلاعاتی در دولت اول ترامپ دولت بایدن این سؤال را مطرح کردند که آیا دشمنان ایالات متحده، به ویژه چین و روسیه، مخفیانه سلاح‌های هسته‌ای را آزمایش می‌کنند یا خیر. هم پروژه ۲۰۲۵ بنیاد هرنیتج و هم رابرت اوبراین مشاور امنیت ملی سابق ترامپ، خواستار از سرگیری آزمایش‌ها شدند تا اطمینان حاصل شود که زرادخانه هسته‌ای قدیمی ایالات متحده ایمن، مؤثر و قابل اعتماد است. ایالات متحده تقریباً ۳۷۰۰ سلاح هسته‌ای دارد که گمان می‌رود حدود ۱۷۷۰ مورد از آنها به صورت نظامی مستقر شده‌اند، اما همه این سلاح‌ها قبل از آخرین آزمایش ایالات متحده در سال ۱۹۹۲ تولید و آزمایش شده‌اند.

من عمیقاً با این بحث آشنا هستم. وقتی برای اولین بار در سال ۱۹۶۵ به عنوان دانشجوی کارشناسی ارشد تايستانی به آزمایشگاه علمی لوسی آلاموس در نیومکزیکو آمدم، ایالات متحده بیش از ۴۰۰ آزمایش هسته‌ای (حدود نیمی در جو و بقیه در زیر زمین) انجام داده بود. زرادخانه هسته‌ای آن شامل حدود ۳۰ هزار سلاح بود. من از سال ۱۹۸۶ تا ۱۹۹۷ در طول فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی به عنوان مدیرآزمایشگاه خدمت کردم

که منجر به کاهش شدید زرادخانه‌های هسته‌ای روسیه و آمریکا، توقف آزمایش های هسته‌ای در سال ۱۹۹۲ و پیمان جامع ممنوعیت آزمایش های هسته‌ای در سال ۱۹۹۶ شد. اکنون، حدود ۲۳ سال پس از آخرین آزمایش هسته‌ای آمریکا، زرادخانه هسته‌ای فرسوده، چالش های فراینددهی را برای حفظ امنیتی، اثربخشی و قابلیت اطمینان خود ایجاد می کند. اما بازگشت به آزمایش در این زمان احتمالاً بیشتر به نفع دشمنان ایالات متحده خواهد بود تا ایالات متحده. بدتر از آن، ممکن است مسابقه تسلیحاتی حتی بزرگتر و گسترده‌تری را نسبت به چند دهه اول جنگ سرد دوباره شعله ور کند.

آزمایش قانون شکن

آزمایش هسته‌ای در دهه ۱۹۵۰ میلادی، زمانی که اتحاد جماهیر شوروی و ایالات متحده به سمت بمب‌های هیدروژنی و سلاح های برمنظور دارای محیط زیست جهان وارد کرده بودند. عواقب آن در جزایر مارشال شمالی که ایالات متحده بیشترآزمایش های خود را انجام می داد، چشمگیرتر بود. مخالفت عمومی جهانی منجر به توقف آزمایش‌ها از سال ۱۹۵۸ تا ۱۹۶۱ توسط سه کشور دارای سلاح هسته‌ای در آن زمان یعنی اتحاد جماهیر شوروی، بریتانیا و ایالات متحده شد. به دلیل حساسیت لغو احتمالی مهلت قانونی آزمایش، رئیس جمهور وقت آمریکا دوايت ايزنهاور از این موضوع مطلع شد و او اجازه داد آنچه «آزمایش های هیدرو هسته‌ای» نامیده می‌شد، بدون اطلاع قبلی و در زیرزمین در لوس آلاموس انجام شود. ۳۵ آزمایش از این دست در لوس آلاموس و تعداد کمتری در سایت آزمایشی نوادا توسط آزمایشگاه لارنس لیورمور انجام شد. آزمایش های شوروی جهان را شوکه کرد و اولین مهلت قانونی آزمایش را لغو کرد، دوباره با شدت بیشتری آغاز شد. ایالات متحده به سرعت واکنش نشان داد؛ با ۱۰ آزمایش در اواخر همان سال و با ۹۸ آزمایش در سال ۱۹۶۲ که تقریباً نیمی از آنها در جو بود. با این حال، با تشدید نگرانی‌ها در مورد بارش هسته‌ای و افزایش دوباره فشار افکار عمومی، نیکیتا خروشچف نخست وزیر اتحاد جماهیر شوروی، جان اف کندی رئیس جمهوری ایالات متحده، و هارولد مک میلان نخست

وزیر بریتانیا، در پیمان منع آزمایش محدود که در سال ۱۹۶۳ امضا شد، توافق کردند که آزمایش های هسته‌ای را به انفجارهای زیرزمینی محدود کنند. آخرین آزمایش های جوی توسط این سه کشور در سال ۱۹۶۲ انجام شد. فرانسه و چین که تقریباً به سرعت پس از آن آزمایش های هسته‌ای پیوسته بودند، آخرین آزمایش های جوی خود را به ترتیب در سال‌های ۱۹۷۴ و ۱۹۸۰ انجام دادند.

آزمایش زیرزمینی می شود

علیرغم پیمان منع محدود آزمایش های هسته‌ای، اتحاد جماهیر شوروی و ایالات متحده هنوز در یک مسابقه تسلیحاتی شدید بودند. شوروی در حال تلاش برای جبران عقب ماندگی بودند و هر ۱۰ سال بیش از ۱۰ هزار سلاح اضافه می کردند و به نهایت تا پایان دهه ۱۹۸۰ به ۴۱ هزار سلاح رسیدند) زرادخانه ایالات متحده در سال ۱۹۶۷ به اوج خود یعنی ۳۱ هزار سلاح رسیده بود و به آرامی در حال کاهش بود. جنگ سرد همچنان ادامه داشت و آزمایش های هسته‌ای که زیرزمینی بودند، هنوز برای هر دو ضروری بودند. در ۱۰ سال پس از پیمان جدید، ایالات متحده نزدیک به ۴۰۰ آزمایش زیرزمینی و اتحاد جماهیر شوروی حدود ۱۷۰ آزمایش انجام دادند. با این حال، اکثر کشورهای غیر هسته‌ای همچنان خواستار ممنوعیت کامل آزمایش ها بودند. ۱۶ سال طول کشید تا دو کشور پیمان منع آزمایش هسته‌ای بالاتر از ۱۵۰ کیلوتن (CTBT) را تصویب کنند زیرا هر طرف به تقلب دیگری مشکوک بود. سرانجام پس از دیدار میخائیل گورباچف رهبر اتحاد جماهیر شوروی و رونالد ریگان رئیس جمهوری آمریکا در اجلاس تاریخی اکتبر ۱۹۸۶ در ریکیاویک، چرخ های تصویب پیمان منع آزمایش هسته‌ای (CTBT) به حرکت درآمد.

رسیدن به صفر

جورج اچ دبلیو بوش در اکتبر ۱۹۹۲ با اکراره CTBT را امضا کرد؛ اگرچه او معتقد بود آزمایش های هسته‌ای برای امنیت ملی مهم است. تنها سه ماه بعد، بیل کلینتون رئیس جمهوری وقت پس از روی کار آمدن، ممنوعیت جامع آزمایش های هسته‌ای را در اولویت اصلی خود قرار داد. مقامات دولت کلینتون آزمایشگاه‌ها و ارتش را در بحث های فشرده‌ای در مورد صلاح بودن چنین تغییر اساسی در آمادگی ذخایر هسته‌ای کشور هدایت کردند. به عنوان مثال، در ژوئن ۱۹۹۵، فرمانده فرماندهی

شش آزمایش هسته‌ای انجام دادند. در نتیجه، هر دو برای ممنوعیت آزمایش ها آمادگی بهتری نسبت به ایالات متحده داشتند.

آزمایش بده‌بستان

در حالی که از سرگیری آزمایش های هسته‌ای در مقیاس کامل به ایالات متحده این امکان را می دهد که به برخی از سؤالات مهم در مورد مناسب بودن ذخایر خود پاسخ دهد، این امر مزایای بیشتری را برای چین و روسیه به همراه خواهد داشت. وقتی ترامپ در رسانه های اجتماعی نوشت که چین و روسیه در حال حاضر در حال آزمایش سلاح های هسته‌ای هستند، احتمالاً منظور او آزمایش های هسته‌ای با قدرت بسیار پایین بوده است که بدون حضور در محل قابل تشخیص نیستند. (اگر چین یا روسیه آزمایش های هسته‌ای در محدوده چند کیلوتن انجام می دادند، مطمئناً توسط سیستم نظارت بین المللی دقیق آزمایش که توسط سازمان پیمان جامع منع آزمایش ایجاد شده است، شناسایی می شد.)

احتمالاً نه چین و نه روسیه این آزمایش ها را ناقض CTBT نمی دانند. روسیه پیمان CTBT را در سال ۲۰۰۰ امضا کرد، اما در نوامبر ۲۰۲۳ تصویب آن را لغو کرد. چین این پیمان را امضا کرده اما گمان می رود که منتظر تصویب اولیه آن توسط ایالات متحده باشد. مانند ایالات متحده، روسیه و چین ادعا می کنند که مطابق با اصل حقوقی بین المللی، به این پیمان پایبند هستند. این اصل می گوید که وقتی کشوری پیمانی را امضا می کند (و حتی اگر آن را تصویب نکند)، فرار نیست «هدف و منظور» پیمان را نقض کند.

با این حال، روسیه و چین احتمالاً اصرار دولت کلینتون بر پیمان عدم تولید سلاح هسته‌ای را متفاوت از ایالات متحده تفسیر می کنند. دلیل این امر این است که عدم تولید سلاح هسته‌ای از زمان شکافت پلوتونیوم به خودی خود هیچ مبنای فنی ندارد. در واقع، متن پیمان که در ۱۰ سپتامبر ۱۹۹۶ توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد پذیرفته شد، هیچ اشاره ای به عدم تولید سلاح هسته‌ای نمی کند. در این پیمان فقط آمده است: «هر کشور عضو متعهد می شود که هیچ انفجار آزمایشی سلاح هسته‌ای یا هیچ انفجار هسته‌ای دیگری انجام ندهد.» اگرچه سوابق مذاکرات پیمان نشان می دهد که مقامات روسی و چینی با عدم تولید سلاح هسته‌ای موافقت کرده اند، چین در آن زمان به آزمایش های هسته‌ای علاقه مند نبود زیرا از پیچیدگی فنی لازم برای بهره‌مندی از آنها بی‌خبر بود. در همین حال، همتایان روسی من در آن زمان شکایت داشتند که عدم تولید سلاح هسته‌ای بی معنی و غیرقابل تأیید است. آنها آزمایش های هسته‌ای را ممنوعه نمی دانستند. گذشته از همه اینها، ایالات متحده و اتحاد جماهیر شوروی آزمایش های

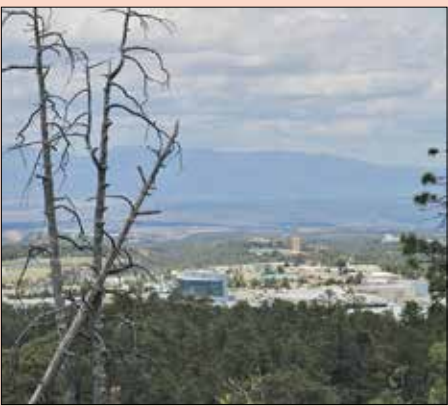

با توجه به فعالیت های گسترده ای که در سایت های آزمایش هسته ای چین و روسیه در سال های اخیر مشاهده شده است، این احتمال وجود دارد که هر دو کشور بتوانند آزمایش های هسته ای در مقیاس کامل را بسیار سریع تر از ایالات متحده از سر بگیرند. از سرگیری آزمایش های در مقیاس کامل توسط هر یک از این سه کشور همچنین می تواند قدرت کشورها را افزایش دهد.

ریسک خطرناک مسابقه تسلیحاتی

بزرگ ترین نگرانی من در مورد ازسرگیری آزمایش های هسته‌ای در مقیاس کامل این است که این امر به یک مسابقه تسلیحاتی خطرناک دیگر در زمانی که تنش‌ها بین قدرتهای بزرگ با لااست، دامن خواهد زد. درگیر شدن در یک مسابقه تسلیحاتی دیگر برخلاف نظر ترامپ است که «اگر همه ما می توانستیم خلع سلاح هسته‌ای شویم، عالی می شد، زیرا قدرت سلاح های هسته‌ای دیوانه‌وار است.» بنابراین، ترامپ به جای پیشنهاد بازگشت فوری به آزمایش های هسته‌ای، باید بازگشت به اقدامات کنترل تسلیحات برای تضمین ثبات استراتژیک با روسیه و چین تمرکز کند. امیدواریم این اقدامات منجر به کاهش نیروهای هسته‌ای ایالات متحده و روسیه و کاهش انگیزه های چین برای افزایش زرادخانه اش شود. برای آزمایش های هسته‌ای، او باید با رهبری تلاش برای تصویب CTBT به ایجاد بالاترین موانع ممکن برای هر کشوری برای آزمایش کمک کند. برای حل مسأله فرار از آزمایش های کم‌بازده با آزمایش های هسته‌ای آبی، رئیس جمهوری و همتایان او در پکن و مسکو باید اراده سیاسی خود را برای توافق بر سر یک محدودیت کم‌بازده قابل تأیید نشان دهند. این امر مطمئناً نکته اصلی این است که اگرچه ایالات متحده می تواند با از سرگیری آزمایش های هسته‌ای مزایای مهمی به دست آورد، اما ضرر آن بیشتر از سود آن خواهد بود.

آزمایشگاه لوسی آلاموس در نیومکزیکو آمریکا

بدون روتوش

محمد محسن فاطمی

کارشناس مسائل فلسطین

اعتماد به پلیس، چالشی جدی در اسرائیل

مرکزدموکراسی اسرائیل (IDI) گزارش مفصل سالانه خود را منتشر کرده و نتایج برآمده از نظرسنجی افکارعمومی اسرائیلی ها را منتشر کرده است. این گزارش بیش از ۳۰۰ صفحه‌ای، داده و فکت های گسترده‌ای از واقعیت های جامعه اسرائیلی و وضعیت داخلی آن در مؤلفه های مختلف اقتصادی، سیاسی و امنیتی در اختیار ما می گذارد. باآنکه بواسطه تداوم انتشار گزارش ها به صورت عمومی در حدود دو دهه اخیر، فرصت سنجش تغییرات را هم می دهد. همانگونه که پیش تر در یادداشت دیگری ذکر شد، بالاترین اعتماد همواره به ارتش است. در ابتدای سال ۲۰۲۴، ۷۷ درصد یهودیان و ۳۰ درصد اعراب اسرائیلی اعلام کرده اند به ارتش اعتماد دارند که البته اولین بار است که مجموع اعتماد به زیر ۸۰ درصد سقوط می کند. موساد با ۷۰ درصد و شایاک با ۶۱ درصد در رده های بعدی قرار دارند که نشان از وضعیت خوب نهاد های اطلاعاتی رژیم در افکار عمومی است. در مراتب بعدی مقامات محلی (شهرداری ها)، رئیس جمهوری و پلیس قرار دارند. در سال ۲۰۲۵ اعتماد به پلیس در میان یهودی ها ۳۰ درصد و در میان اعراب کمتر از ۲۰ درصد بوده است.

شاید از میزان پایین اعتماد به پلیس در مقایسه با دیگر نهاد های نظامی اطلاعاتی متعجب شده باشید. برای بررسی دقیق تر سال های قبل را هم مرور می کنیم. در سال ۲۰۲۰، میزان اعتماد عمومی به پلیس ۴۱ درصد بوده است. در سال های ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲ این اعتماد به دلیل کرونا، قرنطینه ها و محدودیت ها به ۲۹ درصد سقوط کرد.

در سال ۲۰۲۳، در سایه اتفاق بزرگ ۷ اکتبر و عملکرد نیروهای امنیتی پس از آن جهش غیرمنتظره ای رخ داد و اعتماد به پلیس به ۵۵ درصد رسید. سال ۲۰۲۴ باز هم رتبه اعتماد به پلیس سقوط کرد و به ۴۴ درصد رسید. این روند نزولی در سال ۲۰۲۵ و اعتماد به پلیس در میان یهودیان به ۳۳ درصد رسید. در میان عرب های اسرائیل هم اعتماد به پلیس به زیر ۲۰ درصد رسیده است!

موضوع رفتار پلیس در مقابل اعراب اسرائیلی، نوع واکنش در مقابل تجمعات اعتراضی به تظاهراتها، حجم فساد در رشوه گیری در موضوعات جنایی یا اخلاص مواد مخدر و... جزو عواملی است که گفته می شود موجب شده تا پلیس در یکی از کمترین میزان اعتمادش در دهه گذشته قرار داشته باشد.

فاصله اعتماد به پلیس در مقایسه با دیگر نهادهای اطلاعاتی مثل موساد و شایاک که درگیر زندگی روزانه اسرائیلی هاست، احتمال تداوم برخی نازاری های داخلی را تشدید می کند. کاهش اعتماد به پلیس به تداوم واکنش قتل جنایی، اتهام سیاسی شدن پلیس در دوران بن گویر به عنوان وزیر امنیت ملی و مسئول پلیس و همچنین کشتن ترشدن رسیدگی به پرونده ها هم مربوط است. صهیونیست ها نگران این دین روند کاهش اعتماد به پلیس فرصتی پیش روی دشمنان نشان قرار بدهد تا روی شورش داخلی یا افزایش اقدامات ضد صهیونیستی و... سرمایه گذاری کنند.

خبر

میدل ایست‌آی: ایران و محور

مقاومت شکست نخورده‌اند

رسانه مستقردر لندن در یادداشتی با تأکید براینکه «اسرائیل از این پس همیشه در جنگ خواهد بود» تصریح کرد: «نه ایران و نه هیچ یک از گروه های مقاومت در منطقه شکست نخورده‌اند و آنها به سرعت در حال تجدید تسلیحات خود هستند.» دیوید هرست، سردبیر میدل ایست‌آی نوشت: نسل کشی اسرائیل در غزه، پس از ۷ اکتبر ۲۰۲۳، به هیچ وجه یک جنگ مشروع برای دفاع از خود نبود.» میدل‌ایست‌آی با اشاره به تلاش رژیم صهیونیستی برای کشتاندن جنگ به نقاط دیگر در منطقه، بویژه از طریق پی ی ثبات کردن سوریه‌ای که خود درگیر اختلافات فرقه‌ای است، به تجاوز نظامی اسرائیل علیه ایران در تابستان گذشته پرداخت و افزود: «مقامات ایرانی در طول جنگ ۱۲ روزه که پس از حمله هواییهای جنگی اسرائیل و آمریکا در ماه ژوئن رخ داد، موضع کشور را دفاعی توصیف کردند. در صورت وقوع جنگی دیگر، ایران بویژه کشورهای که اکنون آنها را به عنوان سکوی پرتاب پهباده‌ها و پروازهای نظارتی دشمن می‌بیند، به حالت تهاجمی روی خواهد آورد.»

رسانه انگلیسی تصریح کرد: «در واقع، نه ایران و نه هیچ یک از گروه های مقاومتی که اسرائیل فکر می کند در دو سال گذشته شکست داده است، خود را شکست خورده نمی‌دانند. تمام آنها به سرعت در حال تجدید تسلیحات خود هستند.» همچنین حماس که به عنوان یک جنبش، محبوبیت بیشتری دارد، در منطقه بیش از هر زمان دیگری در طول حیات خود، پیشنهادهای حمایتی دریافت می‌کند. طبق نظرسنجی انجام شده توسط مرکز تحقیقات سیاست و نظرسنجی فلسطین در ماه گذشته، اگر انتخابات قانونگذاری جدید فردا در فلسطین برگزار شود، ۶۵ درصد اعلام کردند که در آن شرکت خواهند کرد و از این تعداد، ۴۴ درصد به حماس رای خواهند داد. حدود ۷۰ درصد گفتند که قاطعانه با خلع سلاح حماس مخالفتند.

این امر، به‌طور عمده به این واقعیت مربوط می‌شود که این نسل از مبارزان درس‌هایی از نکتب سال های ۱۹۴۸ و ۱۹۶۷ و خروج تحقیرآمیز «باسر عرفات» رهبر سابق فلسطین از بیروت، زمانی که توسط ارتش اسرائیل در سال ۱۹۸۲ محاصره شده بود، آموخته‌اند.

یادداشت

محمد مهدی وکیلی

مدیر تحقیق و توسعه کانون نهادهای سرمایه گذاری ایران

بازآرایی انتظارات سرمایه گذاران با اقبال به طلا

در ماه‌های اخیر، روند ورود پول به صندوق های طلا در بازار سرمایه ایران با شتاب قابل توجهی ادامه یافته و مجموع ورودی خالص سرمایه‌گذاران حقیقی تا پایان آبان به سطح ۴۶ هزار میلیارد تومان رسیده است. الگوی رفت‌وبرگشت پول در سال جاری یعنی خروج ۶.۵ همت در سه‌ماهه اول و ورود بیش از ۵۲.۵ همت از تیرماه به بعد، بیش از آن‌که نشان‌دهنده رویکرد مبتنی بر نوسان‌گیری باشد، بازتاب تعدیل انتظارات نسبت به متغیرهای کلان و ریسک‌های اقتصادی-سیاسی است. کاهش وزن خوشبینی‌های سیاسی در بهار پس از جنگ ۱۲ روزه، همراه با بازگشت نگرانی‌ها درباره ثبات اقتصاد کلان، موجب شد طلا بار دیگر در مرکز توجه سرمایه‌گذاران قرار گیرد؛ آن‌هم نه به عنوان یک ابزار کوتاه‌مدت، بلکه به عنوان بخشی قابل اتکا در ساختار پرتفوی سرمایه‌گذاران. فارغ از ریسک‌های سیاسی و ژئوپلیتیک که نقش تعیین‌کننده‌ای در تعیین بازده انتظاری طبقات مختلف دارایی دارند، وضعیت متغیرهای کلان اقتصادی نیز انتظارات سرمایه‌گذاران از روند آتی اقتصاد را شکل می‌دهند. نقش تورم در این تغییرمسیر بسیار پررنگ است. افت ۲۲.۶ درصدی قدرت خرید در هفت‌ماه اول سال نشان می‌دهد فشارهای قیمتی همچنان پایدار و فرساینده‌اند. در چنین وضعیتی، بخشی از سرمایه‌گذاران به دنبال دارایی‌هایی هستند که نسبت به متغیرهای داخلی حساسیت کمتری داشته باشند و بتوانند ارزش واقعی خود را حفظ کنند. طلا به دلیل بی‌نیازی از تعهدات دولتی و مقاومت تاریخی در برابر تورم، از جمله دارایی‌هایی است که در این شرایط بار دیگر اهمیت می‌یابد، پیوسته هنگامی که چشم‌انداز سیاست‌های تئیتیک قاطع و کم‌ریسک در دسترس نیست.

مسیر نرخ از نیز عامل مهمی در این تغییر نگرش در تخصیص دارایی‌ها بوده است. کاهش کوتاه‌مدت دلار آزاد تا محدوده ۸ هزار تومان ورشد حدود ۴۰ درصدی آن در پنج‌ماه بعد، این پیام را به سرمایه‌گذار منتقل کرده که نوسانات ارزی همچنان یکی از ریسک‌های اصلی اقتصاد ایران است. ترکیب این نوسانات با افزایش قیمت جهانی طلا باعث شده بازدهی ریالی طلا در دوره اخیر جذاب‌تر شود. از این منظر، صندوق‌های مبتنی بر طلا برای سرمایه‌گذار داخلی امکان ورود به یک دارایی پوششی را با سازوکار شفاف و قابل معامله فراهم می‌کند. در سطح جهانی نیز طلا در حال تجربه تغییر جایگاه در پرتفوها است. افزایش عدم قطعیت‌های ژئوپلیتیک، افزایش نسبت بدهی عمومی به تولید ناخالص داخلی، تداوم کسری بودجه دولت‌ها و کاهش کارآمدی تاریخی اوراق بدهی به عنوان ابزار پوشش ریسک، باعث شده نگاه سرمایه‌گذاران به طلا بیشتر به «کارگرد» آن در تمایل به حفظ ارزش تکیه داشته باشد. در محیطی که همبستگی برخی دارایی‌ها با یکدیگر تغییر کرده و نقش اوراق در توازن سبد‌ها تضعیف شده، طلا به عنوان یک دارایی مستقل از دخل و خرج دولت‌ها و با همبستگی پایین نسبت به سهام، جایگاه پایدارتری در سبد‌های سرمایه‌گذاری در سطح جهانی پیدا کرده‌است.

با تازاب این تحولات در بازار ایران نیز قابل مشاهده است. تقویت تقاضا برای ابزارهای قابل معامله مبتنی بر طلا و رشد وزن این دارایی در سبد سرمایه‌گذاران نشان می‌دهد، طلا بیش از گذشته به عنوان بخشی پایدار در تخصیص دارایی‌ها دیده می‌شود. این رویکرد نه اغراق‌آمیز است و نه ناشی از هیجان کوتاه‌مدت؛ بلکه حاصل ترکیب چند عامل ساختاری است: تداوم تورم و تضعیف سابل ملی در مقابل سایر ارزها، محدودیت ابزارهای کم‌ریسک داخلی، ریسک‌های سیاسی-ژئوپلیتیک و تحول نگرش جهانی به دارایی‌های واقعی. در نهایت، ورود ۴۶ همت سرمایه حقیقی به صندوق‌های طلا بازتاب این واقعیت است که در محیطی با نا اطمینانی‌های چندگانه، طلا می‌تواند نقش مکملی معتبر برای بخشی از پرتفوی سرمایه‌گذاری باشد؛ نه به عنوان محور اصلی استراتژی سرمایه‌گذاری، بلکه به عنوان ابزار حفظ ارزش و تقویت تاب‌آوری سبد در برابر شوک‌های اقتصادی و مالی.

اختلال می‌شود و زمینه نوسانات شدید ایجاد می‌گردد؛ اتفاقی که در گذشته نیز نمونه‌های مشابه آن رخ داده است. به همین دلیل او بر نقش عرضه‌های اولیه و خصوصی‌سازی‌های هدفمند، مانند عرضه بلوک مدیریتی آلومینا، تأکید می‌کند و معتقد است این اقدامات می‌توانند به توزیع متوازن نقدینگی میان صنایع مختلف و جلوگیری از ایجاد حباب‌های بخشی کمک کنند. دارایی همچنین خاطرنشان می‌کند که با توجه به پایین بودن نسبت قیمت به درآمد در بسیاری از گروه‌ها، پخش شدن نقدینگی میان صنایع گوناگون می‌تواند روند بازار را پایدارتر کند و سرمایه‌گذاری موفق در چنین فضایی نیازمند صبر، اصلاح هوشمندانه پرتفوی و توجه دقیق به عملکرد واقعی شرکت‌هاست.

در سوی دیگر تحلیل‌ها، به‌ناز اکبرپور، کارشناس بازار سرمایه، ریشه افت روز گذشته را بیشتر در عوامل روانی می‌بیند تا بنیادی. او توضیح می‌دهد که فشار فروش چهارشنبه عمدتاً ناشی از شوک‌های روانی حاصل از برخی شایعات سیاسی بوده و این نوع واکنش‌ها معمولاً دوام چندانی ندارند.

از دید اکبرپور، الگوی تاریخی بازار نشان می‌دهد که پس از چنین افت‌های هیجانی، اگر محرک نگران‌کننده جدیدی ظاهر نشود، بازار معمولاً مسیر طبیعی خود را بازیابی می‌کند و تعادل دوباره برقرار می‌شود. او یادآور می‌شود که حجم معاملات مناسب روز چهارشنبه و افزایش تقاضا در دقیق پایانی، نشان می‌دهد که جریان نقدینگی خارج‌شود احتمالاً می‌تواند بر جذابیت بازار سهام اثر منفی بگذارد. دارایی براین باور است که تثبیت نرخ بهره در سطوح منطقی، همراه با ارائه گزارش‌های مناسب شرکت‌ها و ادامه حمایت‌های سیاستی، مسیر صعودی بازار را قابل تداوم می‌بخشد و اجازه می‌دهد بورس بدون هیجان یا بزرگ‌نمایی تبلیغاتی بر پایه‌های واقعی حرکت کند.

او البته نسبت به برخی ریسک‌های رفتاری نیز هشدار می‌دهد. از نظر او اگر رشد بازار بیش از حد سریع یا تنها محدود به چند گروه خاص باشد، تعادل بازار دچار

کسب سهام‌های ایران

«ایران» روند بازار سهام را بررسی می‌کند

افت خفیف بورس؛ آغاز ریزش یا اصلاح؟

گزارش

حبیب‌آرین گرویر بورس

بازار سهام در هفته‌های اخیر به یکی از مهم‌ترین کانون‌های توجه فعالان اقتصادی بدل شده است. شاخص کل بورس که پس از یک دوره رکود فرسایشی از ۸ شهریور روندی صعودی را آغاز کرد، طی کمتر از سه ماه توانست بازدهی نزدیک به ۴۰ درصدی را ثبت کند؛ رشدی که انتظارات را بالا برد و نگاه‌ها را بار دیگر متوجه تالار شیشه‌ای کرد. نقطه اوج این حرکت مثبت در روز سه‌شنبه رقم خورد؛ زمانی که شاخص کل با عبور از سطح ۳ میلیون و ۳۰۰ هزار واحد، سقف تاریخی جدیدی ساخت و امیدها را برای ادامه مسیر صعودی تقویت کرد. با این حال، بازار در روز چهارشنبه ۵ آذر با فشار

فروش روبه‌رو شد و شاخص کل حدود ۲۱ هزار واحد عقب‌نشینی کرد و سقف تازه فتح‌شده را از دست داد. این اصلاح کوتاه‌مدت باعث شد بار دیگر سؤال مهمی در ذهن سهامداران شکل بگیرد: آیا این بازگشت نشان‌دهنده توقف روند صعودی بازار است یا تنها یک وقفه کوتاه‌مدت در مسیر رشد محسوب می‌شود؟

برای پاسخ به این پرسش باید مجموعه عواملی را در نظر گرفت که طی هفته‌های اخیر بر رفتار بازار اثرگذار بوده‌اند. یکی از مهم‌ترین نشانه‌های وضعیت بورس، روند ارزش معاملات خرد در تمامی روزها زیر ۱۰ هزار میلیارد تومان بوده است؛ رقمی که هم‌زمان با کاهش حجم معاملات و تردید سرمایه‌گذاران بود. اما از ابتدای این هفته جریان نقدینگی بازار تقویت شد و ارزش معاملات رشدی محسوس پیدا کرد. از روز یکشنبه ارزش معاملات به بالای ۱۰ همت رسید و در نهایت روز گذشته چهارشنبه

محرک‌های رشد همچنان پابرجاست

همایون دارایی، کارشناس بازار سرمایه، معتقد است رشد اخیر بورس حاصل تجمع چند عامل بنیادی بوده است؛ از جمله آرامش نسبی فضای سیاسی، افزایش نرخ دلار، انتشار به‌موقع اخبار اقتصادی و تصمیماتی همچون کنار گذاشتن قیمت‌گذاری دستوری در صنعت خودرو، اعمال معافیت مالیاتی برای اوره

آگهی تجدید فراخوان شناسایی و ارزیابی کیفی مناقصه‌گران

انتخاب پیمانکار ساخت قطعات بدکی ۲۲ دستگاه کمپرسور رفت و برگشتی به‌صورت OPEN ORDER مجتمع پتروشیمی ایلام

شماره مناقصه: ILPC-T-04-009

نوبت دوم

شرکت پتروشیمی ایلام به استناد مجوز صادره از کمیسیون معاملات، در نظر دارد: انتخاب پیمانکار ساخت قطعات بدکی ۲۲ دستگاه کمپرسور رفت و برگشتی به‌صورت OPEN ORDER به شماره ILPC-T-04-009 مطابق مشخصات درج شده در اسناد مناقصه را از طریق مناقصه عمومی دو مرحله‌ای با ارزیابی کیفی انجام نماید.

لذا بدینوسیله از شرکت‌های واجد شرایط دعوت می‌گردد در صورت تمایل به شرکت در این مناقصه، از تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۲ به تارنمای شرکت پتروشیمی ایلام به نشانی www.ilampetro.com / بخش کمیسیون معاملات / زیر بخش مناقصات مراجعه و نسبت به دریافت اسناد ارزیابی کیفی اقدام و حداکثر تا ساعت ۱۵:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۵ پاکت ارزیابی کیفی را صرفاً در قالب (CD/FLASHMEMORY) به یکی از دو آدرس ذیل تحویل دهند: (درج شماره تماس موبایل، آدرس ایمیل و شماره مناقصه بر روی پاکت با مهر شرکت الزامی می‌باشد.) تهران - میدان شیخ بهایی - پلاک ۱۸ - ساختمان رایان ونک - طبقه هفتم - واحد ۷۰۱- واحد کمیسیون معاملات ایلام - چوار - نرسیده به روستای آبرا - مجتمع پتروشیمی ایلام - دبیرخانه کمیسیون معاملات

مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: مناقصه‌گران باید توانایی ارائه مبلغ ۴۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (چهارصد میلیارد ریال) داشته باشند، که در زمان وصول پاکت (الف - ب - ج) اخذ می‌گردد.

سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه آمده است. در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر مناقصه‌گران می‌توانند با شماره همراه ۰۹۹۱۲۰۵۳۷۵۰۰ یا شماره تلفن: ۰۸۴۰۳۸۳۹۰۰۰ داخلی ۴۲۱۵-۲۲۱۳ تماس حاصل فرمایند.

آدرس: ایلام - چوار - نرسیده به روستای آبرا - مجتمع پتروشیمی ایلام

تارنمای شرکت: www.ilampetro.com / بخش کمیسیون معاملات / زیر بخش مناقصات

تلفن: ۰۸۴۰۳۸۳۹۰۰۰ داخلی ۴۲۱۵-۲۲۱۳ فکس: ۰۸۴۳۲۲۲۳۹۴۸ کدپستی: ۶۹۳۶۱۵۹۷۰۰

روابط عمومی شرکت پتروشیمی ایلام

آگهی تجدید مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

شماره ثبت سامانه ۰۳۲۰۰۰۰۰۳۰۰۴۱۰۲۰۰

نوبت دوم

شهرداری شمشک دربندسر در نظر دارد به استناد ردیف ۴۰۱۰۲۳ بودجه مصوب سال ۱۴۰۴ پروژه عملیات اجرای سنگچین لاشه پله جبرود به مبلغ برآورد ۶۱۳/۲۱/۳۱۳/۹۲۳ ریال (بیست و یک میلیارد و سیصد و سیزده میلیون و نهصد و بیست و سه هزار و شصت و سیزده ریال) را از طریق برگزاری مناقصه عمومی به اشخاص حقوقی واجد شرایط و دارای گواهی‌نامه صلاحیت پیمانکاری مرتبط واگذار نماید.

لذا بدین‌وسیله از کلیه شرکت‌های دارای سوابق و شرایط دعوت می‌گردد برای کسب اطلاعات بیشتر و شرکت در مناقصه به سایت اینترنتی www.setadiran.ir مراجعه نمایند.

۱. مهلت دریافت اسناد مناقصه از سایت: تا روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۴ ساعت ۱۴:۰۰ می‌باشد.

۲. مهلت زمان ارائه پیشنهاد: روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۴ ساعت ۱۴:۰۰ می‌باشد.

۳. متقاضیان برای شرکت در مناقصه می‌بایست نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (توکن) به آدرس اینترنتی سامانه ستاد مراجعه نمایند.

۴. برگزاری مناقصه صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس فوق‌الذکر می‌باشد.

۵. متقاضیان قبل از ارائه پیشنهاد قیمت حتماً و با دقت برگ شرایط شرکت در مناقصه را مطالعه نمایند.

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گزار واحد فرارزاده با جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکت الف:

نشانی: تهران - شمیرانات - رودبار قصران - شهر شمشک در بند سر جاده دیزین - شهرداری شمشک دربندسر (تلفن تماس: ۰۲۴۵۲۶۹۲۹-۰۲۴۸۷۳۰۰۰)

شهرداری شمشک دربندسر

آگهی مناقصه عمومی باارزیابی فنی بازرگانی پیمانکاران

شماره: ۱۷۰/م.۱۴۰۴/۳۴۴۷

شرکت ایران خودرو خراسان در نظر دارد خرید، طراحی، ساخت و نصب قفسه فلزی کامل سنگین و گارد جلوی ستون را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید.

سپرده شرکت در مناقصه ۷,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال می‌باشد.

متقاضیان می‌توانند جهت دریافت، تکمیل و تحویل اسناد مناقصه از تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۳ لغایت ۱۴۰۴/۰۹/۲۳ به شرح ذیل اقدام نمایند:

۱- نحوه دریافت اسناد مناقصه: به‌صورت حضوری از واحد بازرگانی ایران خودرو خراسان در روزهای کاری از ساعت ۸ الی ۱۵ و یا از طریق سایت اینترنتی www.ikkco.ir و یا تماس با شماره‌های تلفن (۰۵۱-۳۳۵۶۲۰۵۰) ، (۰۵۱-۳۳۵۶۳۰۴۳) و (۰۵۱-۳۳۵۶۳۵۰۱۰۹) داخلی (۴۳۳۰۰۴۲۱)

۲- محل دریافت و تحویل اسناد مناقصه: شرکت ایران خودرو خراسان، کیلومتر ۵۵ جاده مشهد - نیشابور دبیرخانه کمیسیون معاملات در روزهای کاری از ساعت ۸ الی ۱۵

لازم به توضیح است تاریخ بازگشایی پاکت الف و ب در روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۶ ساعت ۹:۰۰ صبح می‌باشد.

(شرکت ایران خودرو خراسان در رد یک یا کلیه پیشنهادات واصله مختار است) (هزینه درج آگهی روزنامه برعهده شرکت ایران خودرو خراسان است)

ارتباطات و امور بین‌الملل

فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله‌ای با ارزیابی کیفی و فنی بازرگانی غیر هم‌زمان به‌شماره ۱/۱۴۰۴/۰۹۸

نوبت دوم

شرکت پتروشیمی اروند (سهایی عام) به‌عنوان مناقصه‌گزار در نظر دارد اجرای عملیات موضوع بند یک فراخوان حاضر را از طریق برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله‌ای با ارزیابی کیفی و فنی بازرگانی غیر هم‌زمان به یکی از اشخاص حقوقی واجد شرایط واگذار نماید.

۱. موضوع و مدت مناقصه: خرید شیر گروی طبق درخواست VAP-0425076 شرکت پتروشیمی اروند، به مدت ۷ ماه خوشبندی مبلغ ۱۰۰,۰۰۰ یورو

۲. میزان برآورد مناقصه: مبلغ ۱۰۰,۰۰۰ یورو

۳. زمان و نحوه توزیع اسناد مناقصه: متقاضیان جهت دریافت اسناد می‌بایست به سایت پتروشیمی اروند به نشانی www.arvandpvc.ir بخش کمیسیون معاملات یا به نشانی مستقیم Tender.Arvandpvc.ir مراجعه و پس از ثبت‌نام و تکمیل و تأیید ثبت‌نام خود نسبت به دریافت اسناد ارزیابی کیفی اقدام نمایند.

۴. کلیه اطلاعات رسانی‌ها، بارگذاری اسناد، ارسال دعوت‌نامه‌ها و غیره درخصوص مناقصه فوق‌الذکر از طریق پتل کاربری ثبت‌نام شده صورت می‌پذیرد و متقاضیان می‌بایست با مراجعه و کنترل روزانه پتل مربوط به خود در سامانه کمیسیون معاملات پتروشیمی اروند و همچنین شماره موبایل درج شده توسط مناقصه‌گر نسبت به بررسی روزانه، پیامک‌ها و اطلاع‌رسانی‌ها را دریافت و اقدام نمایند. مناقصه‌گزار هیچ تعهدی درخصوص عدم مراجعه و یا هر ادعای مناقصه‌گر جهت مراجعه به پتل کاربری و یا عدم دریافت پیامک‌های اطلاع‌رسانی مناقصه ندارد.

۵. مدت زمان مراجعه به سایت الکترونیکی جهت دریافت اسناد ارزیابی کیفی اسناد مناقصه از تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۸ لغایت ۱۴۰۴/۰۹/۱۹ اعلام می‌گردد.

۶. مناقصه‌گرانی که در سال‌های گذشته، با این شرکت قرارداد مشابه موضوع مناقصه داشته‌اند در صورت عدم ارائه گواهی حسن انجام کار از شرکت پتروشیمی اروند، مدارک ارزیابی کیفی آنها بررسی نشده و از فرایند مناقصه کنار گذاشته می‌شوند.

۷. در صورتیکه مناقصه‌گر دادخواستی علیه پتروشیمی اروند در محاکم قضایی طرح کرده باشد یا پتروشیمی اروند علیه آن مناقصه‌گر درخواستی صادر کرده که در زمان برگزاری مناقصه تعیین تکلیف نشده باشد، مناقصه‌گر فقط در صورت ابقاء تعهدات یا ایجاد رضایت کارفرما و ارائه ترک ادعای محضری می‌تواند در مناقصه شرکت نماید.

۸. میزان سپرده و نوع تضمین شرکت در مناقصه: میزان سپرده شرکت در مناقصه (مبلغ برآورد

فراخوان مناقصه عمومی امور بیمه‌ای

نوبت اول

کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در نظر دارد مناقصه عمومی کلیه امور بیمه‌ای شامل (بیمه بدنه، بیمه شخص ثالث، بیمه آتش سوزی، بیمه عمر و حوادث مصوب کارکنان، بیمه مسئولیت کارفرما در قبال اشخاص ثالث برای کلیه کارکنان و بیمه درمان تکمیلی کارکنان و افراد تحت تکفل را به‌شماره سامانه ۰۳۲۳۰۰۰۰۱۹۳۰۰۰۰۰ برگزار نماید. متقاضیان شرکت در مناقصه می‌بایست از طریق سامانه ستاد در صورت عدم عضویت قبلی می‌بایست به درگاه www.setadiran.ir مراجعه و پس از عضویت تمامی مراحل مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد را در این سامانه بارگذاری و ارسال نمایند.

تاریخ انتشار مناقصه در سامانه ۱۴۰۴/۰۹/۰۴ می‌باشد.

مهلت زمانی ارائه پیشنهاد از طریق سامانه ستاد: از ساعت ۰۸/۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۰ ساعت ۰۸/۳۰ صبح مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۰

زمان بازگشایی پاکت‌ها: ساعت ۰۸/۳۰ صبح مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۰

زمان اعلام برنده پس از بررسی اعضای کمیته فنی مناقصه طی مهلت قانونی

دریافت اسناد از سامانه و دبیرخانه مناقصات کانون و تحویل مدارک شرکت در مناقصه هیچ‌گونه حقی را برای متقاضیان ایجاد نخواهد کرد.

کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در قبول یا رد هر یک و یا رد همه پیشنهادات واصله مختار خواهد بود.

شماره تلفن جهت دریافت اطلاعات مناقصه ۰۲۱۸۴۰۱۴ داخلی ۲۶۱ و ۲۶۲

اطلاعات سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه:

تلفن تماس دفتر ثبت‌نام سامانه ستاد: ۰۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۰۸۵۱۹۳۷۶۸ اطلاعات تماس دفاتر ثبت‌نام سایر استان‌ها، در سایت سامانه (www.Setadiran.ir) بخش "ثبت نام / پرو فایل تأمین کننده/ مناقصه‌گر" موجود است.

تلفن تماس سامانه ستاد: ۲۷۱۳۱۳۱۱

معاونت توسعه و مدیریت منابع کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان

دادگاه کیفری

دختر جوان خودش را فدای نامزدش کرد

گروه حوادث- کارمان علمدهی/ درخواست اعاده دادرسی پسر جوانی که به خاطر دوستش یک دختر را کشته بود از سوی قضات دیوان عالی کشور پذیرفته و پرونده در شعبه همعرض رسیدگی شد.

به گزارش «ایران»، تیر سال ۱۴۰۲ گزارش درگیری در یک مغازه صوتی و تصویری به پلیس اعلام و مشخص شد دراین درگیری دختری ۱۸ ساله به نام نازنین کشته و پسری نیز زخمی شده است.

با توجه به اظهارات شاهدان و تحقیقات پلیسی خیلی زود متهم دستگیر شد و در تشریح ماجرا گفت: «من به خاطر دوست صمیمی ام دست به این کار زدم. او عاشق نازنین بود و می‌خواست با او ازدواج کند اما نازنین او را ترک کرد و با بهروز که در مغازه صوتی و تصویری کار می‌کرد، نامزد شد. قصدم کشتن دختر جوان نبود هرچند که او باعث این درگیری بود اما می‌خواستم صاحب مغازه را بزنم که او خودش را جلو انداخت.»

با اعتراف صریح متهم و تکمیل تحقیقات، پرونده برای رسیدگی به شعبه ۴ دادگاه کیفری یک استان تهران فرستاده شد.

اولین جلسه دادگاه

در ابتدای جلسه پدر و مادر نازنین درخواست قصاص کردند و گفتند به هیچ عنوان حاضر به مصالحه و گذشت نیستند. پس از آن متهم به جایگاه رفت و با تکرار اظهاراتش در بازجویی‌ها گفت: «من اتهام را قبول دارم اما واقعاً قصدم کشتن نازنین نبود.»

با پایان آن جلسه قضات وارد شور شدند و متهم را به قصاص محکوم کردند. پس از صدور حکم متهم اعتراض کرد و پرونده به دیوان عالی کشور رفت و قضات بعد از بررسی پرونده و مستندات حکم صادره را تأیید کردند و پرونده به اجرای احکام رفت اما متهم درخواست اعاده دادرسی داد و مدعی شد مقتول خودش را جلوی چاقوی او انداخته بود. با پذیرش این درخواست دیوان عالی کشور پرونده را برای بررسی ادعای متهم به شعبه ۱۰ دادگاه کیفری یک استان تهران فرستاد.

دومین جلسه دادگاه

در این جلسه نیز اولیای دم درخواست قصاص کردند. پس از آن متهم دوباره اظهاراتش را تکرار کرد و گفت: «وقتی نازنین دوستم را ترک کرد، او دچار افسردگی شده بود و دیگر آن آدم سابق نبود. من و دوستانم برای اینکه به او ثابت کنیم همیشه کنارش هستیم، آن روز به سراغ بهروز رفتم تا ادبش کنیم.»

من آن روز فقط می‌خواستم آنها را بتراسانم. نازنین برای اینکه درگیری بیشتر نشود به یکباره خودش را بین من و بهروز قرار داد و من که قصد داشتم با چرخاندن چاقو بهروز را بتراسانم، نفهمیدم چگونه او را زدم.»

با پایان اظهارات متهم، قضات برای بررسی اظهارات و ادعای متهم و همینطور بررسی مستندات وارد شور شدند تا رأی لازم را صادر کنند.

تلفات تصادفات ناشی از ایمن نبودن خودروهاست

خطای انسانی است، اما آسیب‌ها و تلفات ناشی از این تصادفات به دلیل ضعف در استانداردهای ایمنی خودروها بسیار بالاست. در برخی تصادفات که انتظار می‌رود تنها یک نفر مجروح شود، متأسفانه چندین نفر جان خود را از دست می‌دهند. خودروهای مجهز به سامانه‌های کارآمد ایمنی می‌توانند خطای انسان را جبران کنند. »

سردار حسینی با اشاره به احداث مرکز آزمون تصادف خودرو که قرار

نقشه‌دختر جوان

برای اخادی ۵ هزار یورویی از پدر

گروه حوادث- مرضیه همایونی/ زن جوان برای اینکه هزینه ۵ هزار یورویی سفر به فرانسه را تهیه کند با همدستی شوهرش سناریوی ربهوده شدن خود را اجرا کرد تا از پدرش اخادی کند.

به گزارش «ایران»، چندی قبل مرد ثروتمندی هراسان با پلیس تماس گرفت و از ربهوده شدن دخترش خبر داد و گفت: «امروز قرار بود دخترم به خانه ما بیاید اما چند ساعتی گذشت و از دخترم خبری نشد. نگران شده و با تلفن همراهش تماس گرفتم ولی در دسترس نبود. دامادم هم گفت او به قصد آمدن نزد ما از خانه‌اش خارج شده و از او خبری ندارد.

تا اینکه ساعتی بعد فیلمی از تلفن همراه دخترم برایم در فضای مجازی ارسال شد. فیلم نشان می‌داد که دخترم گروگان گرفته شده و صدای مردی در فیلم شنیده می‌شد که تهدیدم می‌کرد اگر برای آزادی دخترم ۵ هزار یورو پرداخت نکنم او را می‌کشد. آنها تهدید کردند که از این موضوع با پلیس صحبت نکنم. دامادم هم با من تماس گرفت و گفت چنین فیلمی برای او هم ارسال شده و بهتر است به پلیس حرفی نزنیم، اما من توجهی نکردم و با پلیس تماس گرفتم.»

به دنبال شکایت تاجر آهن، تحقیقات به دستور بازپرس جنایی برای یافتن زن جوان آغاز شد. گرفت اما بین ساعت ۸ تا ۹ صبح که پدر مینا مدعی بود دخترش با او تماس گرفته و اعلام کرده که از منزل خارج و راهی خانه او شده است، هیچ خروجی را ثبت نکرده بودند و همین مساله شک آنها را برانگیخت که احتمالاً این آدم‌ریایی ساختگی باشد.

در گام بعدی کارآگاهان آموزش‌های لازم را به تاجر آهن داده و از او خواستند که از گروگانگیران نحوه دریافت وجه را سؤال کند. گروگانگیران اعلام کردند که پول را به حساب ارزی مینا واریز کند و ساعتی پس از واریز وجه، مینا را آزاد خواهند کرد.

آدم‌ریایی ساختگی

در ادامه تحقیقات، کارآگاهان پلیس به بررسی محل تردد زن جوان پرداختند. بدین ترتیب دوربین‌ها مورد بازبینی قرار

گرفت اما بین ساعت ۸ تا ۹ صبح که پدر مینا مدعی بود دخترش با او تماس گرفته و اعلام کرده که از منزل خارج و راهی خانه او شده است، هیچ خروجی را ثبت نکرده بودند و همین مساله شک آنها را برانگیخت که احتمالاً این آدم‌ریایی ساختگی باشد.

در گام بعدی کارآگاهان آموزش‌های لازم را به تاجر آهن داده و از او خواستند که از گروگانگیران نحوه دریافت وجه را سؤال کند. گروگانگیران اعلام کردند که پول را به حساب ارزی مینا واریز کند و ساعتی پس از واریز وجه، مینا را آزاد خواهند کرد.

رئیس پلیس راهور فراجا:

گروه حوادث/ رئیس پلیس راهور فراجا ۹۰ درصد تصادفات رانندگی را ناشی از خطای انسانی اما تلفات آن را محصول ضعف ایمنی خودروها دانست.

سردار سعید تیمور حسینی، رئیس پلیس راهور فراجا، در حاشیه بازدید از مرکز آزمون تصادفات، نقش خودرو در وقوع تصادفات و آثار پس از آن را بسیار مهم دانست و اظهار کرد: «تقریباً ۹۰ درصد تصادفات ناشی از

حوادث جهان

اندونزی

سیل ویرانگر ده‌ها نفر را بی‌خانمان کرد

رئیس آژانس مدیریت و کاهش بلایای اندونزی، روز چهارشنبه گفت که پس از رانش زمین و سیل ناگهانی در استان سوماترای شمالی اندونزی، ۴ نفر کشته و ۳۴ نفر زخمی شدند.

به گزارش شینهوا، ساراگی گفت که بارش شدید باران باعث رانش زمین در روستایی در منطقه مرکزی تانانولی ریجنسی شد و یک خانه را ویران کرد و چهار نفر از ساکنان آن کشته شدند. به گفته این مقام، سیل ناگهانی بخش‌هایی از منطقه باتانگ تورو را بعد از طغیان در رودخانه پس از باران شدید فراگرفت و ۳۴ نفر زخمی شدند.

هنگ کنگ

وحشت در ساختمان «تای پو»

یک ساختمان مسکونی در منطقه «تای پو» در شمال هنگ کنگ طعمه حریق شد و در حالی که تیرهای آمدادی برای مهار آتش تلاش می‌کردند، ستون‌هایی از دود خاکستری غلیظ به هوا برخاست. شبکه تلویزیونی RTHK به نقل از پلیس گزارش داد که چندین نفر در داخل ساختمان محبوس شده‌اند. به گزارش روزنامه یانگوک پست، این مجتمع مسکونی از هشت بلوک تشکیل شده و نزدیک به ۲۰۰۰ واحد مسکونی را در خود جای داده است. این حادثه صبح چهارشنبه رخ داد و هنوز علت آن مشخص نیست. با این حال برخی منابع خبری از مصدومیت هشت نفر و برخی دیگر از فوت چهار تن خبر داده‌اند. اداره آتش‌نشانی اعلام کرد ساعت ۲:۵۱ بعد از ظهر به وقت محلی گزارش‌هایی مبنی بر وقوع آتش‌سوزی در تای پو دریافت کرده است. شاهدان می‌گویند شعله‌های عظیم آتش به داربست‌های بامبو که در اطراف نمای بیرونی مجتمع برپا شده بود، سرایت کرده است.

دادگاه خانواده

طلاق به خاطر مسخره کردن لباس خواهرشوهر

گروه حوادث: گاهی اوقات در دادگاه خانواده

با پرونده‌های عجیبی مواجه می‌شویم که حتی برای قضات باسابقه هم علت طلاق برخی زوج‌ها قابل باور نیست. یکی از این پرونده‌ها مربوط به زوج جوانی بود که چند روز قبل برای جدایی به دادگاه خانواده مراجعه کرده بودند. یکی از روزهای نه چندان سرد پاییزی که هوای آلوده نفس کشیدن را برای مردم سخت کرده بود و ناخودآگاه بر اعصاب و روان آنها بار مضاعفی تحمیل می‌کرد، دختر و پسر جوانی در طبقه دوم دادگاه پشت در یکی از شعبه‌ها به انتظار ایستاده بودند.

پسر جوان یا مدام دستی به موهای صاف و لختش می‌کشید یا ناخن‌هایش را از استرس می‌جوید. همسرش به حرکات او خیره شده بود و هزارچندگاهی نفسی عمیق می‌کشید و با افسوس سریش را تکان می‌داد. لحظاتی بعد ناگهان به سمت شوهرش رفت و گفت: «حامد پس کن زندگی‌مان را به خاطر حرف دیگران خراب نکن. حالا من یک حرفی زدم، تازه فقط من نبودم که گفتم لباس خواهرت مناسب نبود، همه میهمانان می‌گفتند. واقعاً سر همین حرف می‌خواهی مرا طلاق بدهی؟» این حرف‌ها توجه مرا جلب کرد و من هم با آن زوج جوان وارد شعبه شدم. مدیر دفتر قاضی نگاهی به ابلاغیه کرد و با اجازه قاضی، حامد و نرگس را به داخل راهنمایی کرد. در همین موقع منشی دادگاه آنها را به داخل شعبه فراخواند. وقتی زوج جوان کنار هم مقابل قاضی نشستند حامد اجازه خواست و گفت: «جناب قاضی من می‌خواهم همسرم را طلاق بدهم.»

قاضی گفت: از اول بگو ببینم چه شده که این تصمیم را گرفتی؟

حامد گفت: «نرگس از بستگان دور ماست. در یک جشن عروسی او را دیدم و خوشم آمد و وقتی بیشتر آشنا شدیم، متوجه شدم نقاط مشترک زیادی داریم به خانواده‌ام گفتم و با موافقت آنها در کمتر از سه ماه ازدواج کردیم. اوایل زندگی مشترک خوب بود. من یک شاگرد مغازه هستم و از صبح تا شب سر کارم. جناب قاضی من آدم خیلی حساسی هستم، دوست دارم همسرم در طول روز به من پیام بدهد، زنگ بزند و حالم را بپرسد و

ابراز علاقه کند اما نرگس این طور نیست و اصلاً توجهی به احساسات من ندارد. از طرفی در خانواده ما رسم است که عروس و داماد را پاکشا می‌کنند و مدام باید به میهمانی برویم اما نرگس دائم غمی می‌زد که چرا باید همش به خانه خاله و عمو و دایی ... تو برویم. می‌گفت من در خانواده تو راحت نیستم و بدتر از همه اینکه عادت دارد همه را مسخره کند. در میهمانی‌ها می‌گوید خانواده‌ات بی‌کلاس هستند. آنها را به خاطر نوع لباس و زندگی‌شان و حتی غذاهایی که جلوش می‌گذارند، مسخره می‌کند. این رفتارها امان

مرا بریده، یک بار با پدرش این موضوع را مطرح کردم، اما به جای اینکه من شکای باشم، نرگس و خانواده‌اش از من طلبکار شدند. اصلاً باورم نمی‌شد آن همه حرف و آن همه رویایی که باهم ساختا بودیم، همه پوچ بود. خیلی روزها ناریم سخت می‌گذشت تا اینکه چند هفته قبل که مراسم عقد خواهرم بود، نرگس تیر خلاص را به زندگی ما زد. او، مادر و خواهرش با صدای بلند و جملات تمسخرآمیز لباس خواهرم را مسخره کردند و خندیدند. این رفتار به حدی بد بود که همه میهمانان متوجه شدند. آقای قاضی همسرم خیلی حسود است، مدام

زندگی ما را با دیگران مقایسه می‌کند. بین فامیل، خودش را خیلی بالا می‌بیند و به کسی محل نمی‌گذارد و حتی بی‌احترامی هم می‌کند. خانواده‌ام هم همیشه به من سرکوفت می‌زنند و می‌گویند به همسرت تذکر بده. من دیگر خسته شده‌ام و حوصله این زندگی را ندارم.

قاضی رو به نرگس کرد و گفت: دخترم حرف‌های همسرت را شنیدی، آیا قبول داری؟ نرگس سری به نشانه تأسف تکان داد و گفت: «خبر آقای قاضی، من اصلاً قبول ندارم. من واقعیت‌ها را گفتم «خلاقی هر چه لایق»، خانواده حامد از نظر فرهنگی و رفتاری و آداب معاشرت از ما پایین‌تر هستند. من به خاطر علاقه‌ام با حامد ازدواج کردم اما نمی‌دانستم باید مدام با خانواده او رفت و آمد کنم. من زندگی خودم را دوست دارم اما با خانواده‌اش حالم خوب نیست، حامد هم اگر مرا دوست دارد باید قول بدهد کمتر با خانواده‌اش رفت

و آمد کند یا حداقل مرا مجبور نکند که دائم با آنها رفت و آمد کنم.» در این لحظه حامد از جای خود بلند شد و گفت: آقای قاضی، من نمی‌توانم به خاطر نرگس، دور خانواده‌ام را خط بکشم. از طرفی رفتارش با مادر، خواهر و بقیه فامیل من توهین‌آمیز است. از شب عقد خواهرم که او لباس و آرایش خواهرم را مسخره کرد و دلش را شکست، با من قهر کرده‌اند. نرگس با باید از آنها عذرخواهی کند یا طلاقتش می‌دهم.» اما همسرش با عصیانیت گفت: «من کار بدی نکردم که عذرخواهی کنم. آن شب همه خواهرش را مسخره کردند اما نمی‌دانم چرا فقط مرا مقصر می‌دانم.» وقتی درگیری لفظی زوج جوان بالا گرفت، قاضی آنها را به آرامش و سکوت دعوت کرد و قرار شد پس از ۲ ماه کلاس مشاوره در صورت حل نشدن مشکلاتش برای طلاق مراجعه کنند.

نگاه کارشناس

در این پرونده می‌بینیم که زوجی جوان با دلایلی کودکانه که ناشی از سن کم و نبود شناخت واقعی از یکدیگر است برای طلاق مراجعه کرده‌اند. اینکه زوجین درک درستی از ازدواج نداشته باشند و تفکیکی بین زندگی مشترک و متألی به با دوران مجردی قائل نشوند، بسیاری دردسرساز است. از سوی دیگر مشاهده می‌کنیم که نرگس به جای اینکه با گفت‌وگوی محترمانه، زندگی مشترک خودش را پیش ببرد با تکیه و غرور کاذب و بی‌توجهی و تحقیر اطرافیان راه اشتباهی را طی می‌کند و باعث شده این زوج جوان دچار مشکلات و تنش‌های زیادی شوند.

با این حال حامد هم بی‌تقصیر نیست. او باید قبل از ازدواج راجع به تمام مسائل مهم زندگی مشترک با نرگس حرف می‌زد و وقتی که به یک نقطه مشترک در خصوص زندگی مشترکشان می‌رسید، ازدواج می‌کرد.

امیرحسین صفدری

کارشناس حقوق

«ایران» بررسی می کند: عملکرد آماری ورزشکاران کاروان ایران در بازی های المپیک ناشنوایان توکیو

افت محسوس ورزش ناشنوایان

گروه ورزشی / کاروان ورزشی ایران در بیست و پنجمین دوره بازی های المپیک ناشنوایان با کسب ۳۷ مدال رنگارنگ (۸ طلا، ۱۰ نقره و ۱۹ برنز) و ایستادن در جایگاه هفتم جدول توزیع مدال ها به کار خود پایان داد؛ پایانی که نقاط ضعف و قوت این حوزه را بی پرده آشکار کرد. بررسی عملکرد کاروان نشان می دهد برنامه ریزی فدراسیون ناشنوایان در چهار سال اخیر با افت های متعدد همراه بوده، چرا که ایران نتوانست از جایگاه خود در دوره قبل به درستی دفاع کند. ضعف در نتیجه گیری، کاهش محسوس مدال آوری کاروان و نارضایتی ورزشکاران اعزامی به توکیو از کمبود امکانات و کاستی های ساختار مدیریتی، مجموعه عواملی بودند که در نهایت به افت محسوس کاروان

ایران در جدول مدال ها ختم شد. کاروان ایران در دوره قبلی بازی ها جایگاه سوم را کسب کرده بود. به نظری می رسد برای عبور از این وضعیت و رفع اشکالات ریشه ای، لازم است با آسیب شناسی دقیق، مسیر اصلاح شرایط، توسعه زیرساخت ها و توجه جدی تر به قهرمانان را در پیش گرفت تا ورزشکاران ناشنوا بتوانند با آمادگی کامل دوباره به اوج بازگردند. نکته تامل برانگیز اینجاست که در چنین شرایطی، بانوان ورزشکار نیز در این دوره از رقابت ها هم پای مردان جنگیدند و سهم جدی در مدال های به دست آمده داشتند؛ تا جایی که اگر موفقیت های آنها در کارنامه کاروان ثبت نمی شد، شاید حتی رتبه هفتم نیز به ایران نمی رسید.

فقدان سرمایه گذاری

و ضرورت توجه به استعدادها

مهران نیشه کران
رئیس سابق
فدراسیون
ناشنوایان

هفتمی در المپیک، تمام بضاعت کاروان ورزشی ناشنوایان ایران است. شاید خوش شانس کاروان ایران در این دوره، به عدم محاسبه مدال های روسیه در جدول رده بندی برگردد؛ چرا که اگر مدال های روسیه لحاظ می شد، جایگاه ایران قطعاً پایین تر

قرار می گرفت. بی پولی، مهم ترین مشکل ورزش ناشنوایان است.

اگر حمایت همه جانبه وزیر ورزش و جوانان نبود، کاروان ایران به طور کامل از حضور در المپیک ۲۰۲۵ توکیو بازمی ماند. در واقع وزارت ورزش و جوانان با حمایت مستقیم وزیر، صد درصد هزینه اسکان و رفت و آمد کاروان ناشنوایان به توکیو را تقبل کرد؛ در حالی که کاروان ایران بدون حتی یک ریال کمک مالی وزارت ورزش و جوانان در المپیک ۲۰۲۲ برزیل شرکت کرده بود. آن کاروان در هشت رشته ورزشی حاضر شد و به مقام سوم رسید، اما در این دوره، کاروان ناشنوایان در ۱۲ رشته نماینده داشت.

نبود اسپانسر و مشکلات اقتصادی باعث شد ورزشکاران حتی اردوهای باکیفیت و در سطح المپیک نداشته باشند.

اردوهای تدارکاتی تیم هایی که راهی توکیو شدند، تقریباً از فدراسیون خارج نشد و شاید تنها یکی، دو اردو در شهرهای دیگر برگزار شده باشد.

با وجود استعدادهای و پتانسیل بالایی که در ورزش ناشنوایان ایران وجود دارد، اما از استعدادیابی خبری نیست تا جایی که با یک جست و جوی ساده می توان فهمید برخی ورزشکاران چندین دوره مدال آور المپیک بوده اند.

کاروان ایران در توکیو تقریباً با همان ترکیب دوره قبل اعزام شد؛ در حالی که می توانست عملکرد بهتری داشته باشد، به شرطی که روند فعلی ادامه پیدا نکند و مشکل بی پولی برطرف شود.

در صورتی که در ایران سرمایه گذاری مناسبی روی ورزش ناشنوایان نمی شود، سایر کشورها بسیار جدی تر کار می کنند.

همین موضوع باعث می شود ورزشکاران ما از رقibای جهانی عقب بمانند و سقوط جایگاه کاروان ایران در جدول رده بندی طبیعی جلوه کند.

با وجود همه این مشکلات، فدراسیون ناشنوایان ایران یک حامی مؤثر در کنفدراسیون آسیا دارد که می تواند با استفاده از حمایت های او مسیر پیشرفت را سریع تر کند.

محمد پرگر، رئیس ایرانی کنفدراسیون آسیا، فردی است که ورزش ناشنوایان ایران بخش مهمی از موفقیت هایش در بازی های آسیایی را مدیون او است؛ چرا که پس از انصراف ایران از میزبانی، برای مسابقات کشتی، تشک های سنگپور را به مالزی برد و همین اقدام، زمینه ساز مدال های کشتی و قهرمانی ایران شد.

استعدادیابی؛ حلقه گمشده

درست است که زنان ورزشکار در این ۱۲ سال با درخشش در المپیک ناشنوایان بخشی از بار مدال آوری کاروان را به دوش کشیده اند، اما تکرار نام برخی ورزشکاران واقعی تلخ را یادآوری می کند؛ نبود استعدادیابی. با اینکه استعدادیابی در ورزش حرف اول را می زند، ظاهراً در ورزش ناشنوایان خبری از آن نیست.

تجربه بدون شک سلاح مهمی برای ورزشکاران در میدان های بزرگ است، اما پرسش اینجاست: مریم خداینده ۲۳ ساله تا چند سال دیگر می تواند بار اصلی ورزش ناشنوایان را در المپیک به دوش بکشد؟ اگر او به هر دلیلی حضور نداشته باشد، آیا ورزشکار دیگری هست که بتواند موفقیت ها و مدال های او را تکرار کند، یا با نبود خداینده باید قید مدال هایش را زد؟ فقدان چهره های تازه در کاروان ناشنوایان تنها یک دلیل دارد: استعدادیابی حلقه گمشده این ورزش است.

کاراته در صدر موفق ها

ملی پوشان کاراته با کسب ۱۲ مدال (۳ طلا، ۴ نقره و ۵ برنز) به عنوان موفق ترین رشته حاضر در این بازی ها شناخته شدند. کشتی با (۳ طلا، ۴ نقره و ۴ برنز) در رده دوم رشته های موفق قرار گرفت. تکواندو نیز با ۸ مدال در رده سوم رشته های مدال آور قرار گرفت. جودو با ۴ مدال و تیراندازی با ۲ مدال در رده های بعدی قرار گرفتند. والیبال ساحلی، بولینگ، گلف، بدمینتون، شنا، تنیس روی میز و دوومیدانی نیز به عنوان رشته های ناموفق دست خالی به خانه برگشتند.

رشته های
موفق

رشته های
ناموفق

۲۰۲۱					
No.	COUNTRY				
1	UKR	62	38	39	
2	USA	19	11	24	
3	IRI	14	12	14	
4	JPN	12	8	10	
5	KOR	11	18	13	
6	POL	8	20	12	
7	TUR	9	19	17	
8	FRA	8	2	5	
9	IND	8	1	8	
10	KEN	5	7	10	

۲۰۲۵	رتبه	کشور	طلا	نقره	برنز
1	۱	توکیو	32	39	29
2	2	اسپانیا	17	7	12
3	3	ژاپن	16	12	23
4	4	چین	12	16	22
5	5	کره جنوبی	11	13	18
6	6	هند	9	7	4
7	7	ایران	8	10	19
8	8	ایتالیا	8	8	4
9	9	فرانسه	8	4	13
10	10	آلمان	6	8	10
11	11	کوبا	5	6	4
12	12	روسیه	4	2	3
13	13	کره ای	4	0	5
14	14	اسپانی	3	4	3
15	15	بریتان	3	2	1
16	16	اسرائیل	3	0	0
17	17	ترکیه	2	8	15
18	18	بریتانیا	2	2	2
19	19	جمهوری چک	2	1	2
20	20	فرانسه	2	0	4
		مالزی	1	0	0
		اسرائیل	1	0	0

نمایش درخشان زنان ایران در ۱۲ سال

بای زنان ورزشکار ناشوای ایرانی از سال ۲۰۱۳ در صوفیه بلغارستان به المپیک باز شد. سهم آنها از ۳۲ مدال کاروان در ۲۰۱۳، یک طلا و ۶ برنز بود. در المپیک ۲۰۱۷ از جمع ۷۵ نفره کاروان ایران، هفت زن دیگر به ۱۰ نفر دوره قبل اضافه شدند تا تعداد زنان ورزشکار به ۱۷ نفر برسد. این ۱۷ نفر موفق شدند ۱۶ مدال کسب کنند؛ یک طلا، چهار نقره و شش برنز که از مجموع ۳۴ مدال کاروان، سهم قابل توجهی بود. مدال های زنان سبب شد جایگاه کاروان ایران در ۲۰۱۷ یک پله در رده بندی مدالی ارتقا یابد و از رتبه هشتم به هفتم برسد. در المپیک ۲۰۲۲ برزیل نه تنها تعداد زنان افزایش نیافت، بلکه یک نفر هم کمتر شد و ۱۶ زن در کاروان ۷۵ نفره حضور داشتند. هر چند تعداد مدال های زنان به ۱۲ مدال کاهش یافت (۴ مدال کمتر از دوره قبل)، اما کیفیت مدال ها بهتر شد. در توکیو، با وجود حضور ۱۹ زن (سه نفر بیشتر نسبت به برزیل)، نتایج امیدوارکننده نبود. زنان در این رقابت ها ۱۲ مدال شامل چهار طلا، چهار نقره و چهار برنز کسب کردند.

زنان قهرمان در المپیک ناشنوایان

شروع با برنز، پایان با طلا

اولین مدال ایران در بیست و پنجمین دوره بازی های المپیک ۲۰۲۵ ناشنوایان، برنز بود. در اولین روز رسمی بازی ها، علی سلحشور در جودو مدال برنز به دست آورد. تیم کومیته بانوان نیز آخرین مدال کاروان ایران را کسب کرد. زنان کاراته کا ایران با کسب نشان طلا آمار طلاهای ایران در این بازی ها را به عدد ۸ رساندند.

۲۰۲۵ توکیو

هند	مدال طلا..... ۹
مدال نقره..... ۷	مدال برنز..... ۴
جایگاه در جدول..... ۶	

پیشرفت قابل توجه هندی ها

کاروان ورزشی هند در بیست و پنجمین دوره المپیک ناشنوایان، بهترین جایگاه خود را در ادوار بازی های المپیک ناشنوایان به دست آوردند. هندی ها با ۶۷ ورزشکار به توکیو آمدند و با کسب ۹ طلا، ۷ نقره و ۴ برنز در رده ششم جدول توزیع مدال ایستادند. هندی ها در تیراندازی، بدمینتون و گلف طلایی شدند تا نسبت به دوره قبل پیشرفت قابل ملاحظه ای داشته باشند. هند در سال های ۲۰۱۷ با جایگاه بیست و ششم و در ۲۰۲۲ روی پله نهم جدول توزیع مدال ها قرار داشت.

۲۰۲۵ توکیو

کره جنوبی	مدال طلا..... ۱۱
مدال نقره..... ۱۳	مدال برنز..... ۱۸
جایگاه در جدول..... ۵	

کره جنوبی و صعود پیوسته در جدول

کره جنوبی از سال ۱۹۹۷ وارد بازی های المپیک ناشنوایان شد و با کسب دو مدال برنز و جایگاه ۳۹ در جدول توزیع مدال ها کار خود را آغاز کرد. از آن زمان، مسیر صعودی این کشور در دوره های بعدی به وضوح مشهود بود؛ با قرار گرفتن در رده یازدهم، سپس چهارمی در برزیل و پنجمی در توکیو با ۱۱ مدال طلا، کره جنوبی توانست بالاتر از کاروان ایران قرار گیرد و زنگ خطری جدی برای ورزش ناشنوایان ایران به صدا درآورد.

۲۰۲۵ توکیو

چین	مدال طلا..... ۱۲
مدال نقره..... ۱۶	مدال برنز..... ۲۲
جایگاه در جدول..... ۴	

چین در حال سبقت از ایران

ورزشکاران ناشنوا در چین تاکنون در هشت دوره بازی ها شرکت کرده اند. آنها با شروعی مشابه ایران، یعنی کسب دو مدال برنز و رده ۳۹، مسیر پیشرفت چشمگیری را طی کردند و امسال، با درخشش شناگران و ملی پوشان تنیس روی میز، توانستند با ۱۲ مدال طلا به جایگاه چهارم صعود کنند تا غیبت خود در دوره قبلی برزیل را جبران کنند. نکته جالب توجه این است که ایرانی ها با ۱۷ مدال طلا، دوره حضور، موفق به کسب ۱۱۳ مدال طلا شده اند، در حالی که چین با کمتر از نصف آن، یعنی ۵۳ مدال طلا، توانسته است به سرعت پیشرفت کند.

۲۰۲۵ توکیو

ژاپن	مدال طلا..... ۱۶
مدال نقره..... ۱۲	مدال برنز..... ۲۳
جایگاه در جدول..... ۳	

سیر صعودی سامورایی ها

میزبان بیست و پنجمین دوره بازی های المپیک ناشنوایان با ۲۴۴ ورزشکار در این بازی ها حضور یافت و با کسب ۱۶ طلا، ۱۲ نقره و ۲۳ برنز، جایگاه سوم بازی ها را در جدول رده بندی به دست آورد. سامورایی ها در سال ۲۰۲۲ روی پله پنجم جدول ایستادند. آنها در مجموعه ادوار برگزاری این بازی ها ۲۴۳ مدال کسب کرده اند. سبقت زاین از ایران نشان می دهد آنها سرمایه گذاری فوق العاده ای برای موفقیت در این بازی ها انجام داده اند.

کاروانی با اختلاف سنی ۳۶ سال در توکیو

ورزشکاران ناشنوای اعزامی به بازی های المپیک توکیو از میانگین سنی بالایی برخوردار بودند. علیرضا کرمانی، ملی پوش ناشنوای بولینگ با ۵۳ سال مسن ترین ورزشکار اعزامی به این رویداد بود که در برزیل توانست مدال برنز بگیرد ولی این بار ناکام لقب گرفت. جوان ترین عضو کاروان هم کسی نیست جز علی شیخ با ۱۷ سال سن. جودوکار کشورمان

یا نه. کاروان ورزشی ایران در المپیک ۲۰۲۲ برزیل ۱۴ مدال طلا، ۱۲ نقره و ۱۴ برنز کسب کرده بود، در شده و سال ۲۰۱۷ در سامسون ترکیه نیز هفتمی را تجربه کرده بود. بنابراین اگر قرار باشد این نتیجه را تاریخی بدنام، حداقل باید یک بار دیگر چنین موقعیتی رخ می داد تا قابل حساب باشد. از سوی دیگر، حتی با حساب سرانگشتی تعداد مدال ها نیز می توان فهمید که کاروان موفق بوده

هفتمی المپیک؛ نتیجه تاریخی یا زنگ خطر؟

پرونده بیست و پنجمین المپیک ناشنوایان برای کاروان ورزشی عاشقان ایران با هفتمی بسته شد؛ با کسب ۳۷ مدال شامل ۸ طلا، ۱۰ نقره و ۱۹ برنز. نتیجه ای نه چندان دلچسپ که با این حال، مصطفی نکولیل آزاد، رئیس فدراسیون ناشنوایان، با خوشحالی از آن به عنوان دومین نتیجه برتر تاریخ این رشته یاد می کند. ظاهراً رئیس فدراسیون فراموش کرده است که هفتمی نه تنها نتیجه تاریخی محسوب نمی شود،

در اولین حضور بین المللی خود عملکرد قابل توجهی از خود نشان داد. این ورزشکار جوان در وزن ۶۰ کیلوگرم به رقابت پرداخت و در نهایت موفق به کسب مقام پنجم در این مسابقات معتبر شد. شیخ در دور اول حریفی از نامیبیا را شکست داد اما در دور دوم برابر نماینده هلند که رنکینگ اول جهان را در اختیار دارد، متحمل شکست شد.

بنگاه

وزیر اقتصاد و دارایی:

تمام بخشنامه‌های مغایر با اهداف مناطق آزاد لغو خواهد شد

بانک مستقل مناطق آزاد تأسیس می شود

وزیر امور اقتصادی و دارایی با تأکید بر ضرورت تحول ساختاری در حکمرانی اقتصادی کشور اعلام کرد: توسعه و تحول اقتصادی ایران از تحول در مناطق آزاد آغاز می شود و برای اصلاح حکمرانی اقتصادی، اصلاح قانون مناطق آزاد ضروری است. در همین راستا، اصلاح قوانین این حوزه را با جدیت دنبال می کنیم. سیدعلی مدنی زاده، در نشست فعالان اقتصادی منطقه آزاد ارس با اشاره به رویکرد دولت در تقویت آزادی‌های اقتصادی افزود: «به دنبال گسترش آزادی‌های تجاری و لغو محدودیت‌ها در مناطق آزاد هستیم.» وی از آغاز اجرای طرح تحول مناطق آزاد خبر داد و گفت: «این طرح با سیاست تمرکززدایی و تخصصی سازی فعالیت‌های هریک از مناطق آزاد تدوین شده و اجرای آن از استان آذربایجان شرقی و منطقه آزاد ارس آغاز خواهد شد.» وی افزود: «تأسیس بانک مستقل ویژه مناطق آزاد را پیگیری می کنیم و برای منطقه آزاد ارس نیز بانک معین تعیین خواهد شد. همچنین پیگیری برای تأسیس اتاق بازرگانی مستقل منطقه آزاد ارس در دستور کار قرار دارد.» وزیر اقتصاد با اشاره به رویکرد حمایتی دولت از فعالان اقتصادی گفت: «تمام بخشنامه‌های محدودکننده تجارت آزاد در مناطق آزاد لغو خواهد شد. ستاد توسعه مناطق آزاد در وزارت اقتصاد راه‌اندازی شده و استان آذربایجان شرقی نیز به عنوان پایلوت اجرای این برنامه انتخاب شده است.» مدنی زاده از اتخاذ سیاست‌های جدید مالیاتی خبر داد و خاطرنشان کرد: «برای کاهش فشار بر فعالان اقتصادی، تسهیل حداکثری مالیات اعمال خواهد شد. علاوه بر این، کارت شهروندی واحد برای همه مناطق آزاد صادر می شود.» وی افزود: «حذف قیمت‌گذاری‌ها در مناطق آزاد نیز از دیگر برنامه‌های در دست پیگیری است.» وزیر اقتصاد با انتقاد از وجود برخی قوانین و بخشنامه‌های دست‌وپاگیر در مسیر فعالیت‌های اقتصادی تصریح کرد: «بسیاری از محدودیت‌ها ناشی از بخشنامه‌های وزارت اقتصاد بوده و اکنون برای رفع این موانع اقدام می کنیم. از فعالان اقتصادی می‌خواهیم نسبت به مطالبات خود از وزارت اقتصاد پیگیری باشند.»

وی بیان کرد: «کانال ارتباط مستقیم فعالان اقتصادی با وزیر اقتصاد ایجاد خواهد شد. فعالان اقتصادی باید پای کار بایند، ما تمام ظرفیت‌ها را برای توسعه سرمایه‌گذاری‌ها بسیج کرده‌ایم.» استاندار آذربایجان شرقی نیز در ادامه، منطقه آزاد ارس را صنعتی ترین منطقه آزاد کشور دانست و با اشاره به ظرفیت‌های بالای گردشگری آن گفت: «مناطق آزاد دروازه توسعه و تجدد هستند و برای توسعه کشور باید از دروازه مناطق آزاد ورود کنیم.» وی با تأکید بر ضرورت وفای، تعامل و هم‌افزایی میان ارکان مختلف دولت و بخش خصوصی در منطقه آزاد ارس، افزود: «جلفا باید به جایگاه واقعی خود برسد. تجهیز کمرک نورود یک ضرورت است، چرا که نورود تنها مرز زمینی ایران با اوراسیا به شمار می‌رود.» استاندار آذربایجان شرقی نقش‌آفرینی جدی مناطق آزاد را برای پیوستن به اقتصاد منطقه‌ای و جهانی ضروری دانست و خاطرنشان کرد: «توسعه ارس نیازمند وحدت مدیریتی، هماهنگی مستمر و رفتار حرفه‌ای است. جلفا در گذشته یکی از مهم‌ترین هاب‌های لجستیکی منطقه بوده و باید دوباره به جایگاه طبیعی خود بازگردد.»

از پیشرفت ۹۲ درصدی سامانه گرمسیری تا تکمیل فاز دوم پالایشگاه گاز

پروژه‌های زیر ساختی ایلام به مرز بهره برداری رسید

گزارش

محمد کریم ویسی

خبرنگار «ایران» در ایلام

با تزریق اعتبارات ویژه به این منطقه در حال توسعه کمک کنند و پروژه‌های نیمه‌تمام را در اقصی نقاط استان به اتمام برسانند تا با جبران مشکلات گذشته، برگ زرینی به افتخارات خود اضافه کنند.

تصویب و آغاز پروژه‌های عظیمی مانند سامانه گرمسیری، راه‌های ارتباطی و طرح‌های بزرگ صنعتی، گام‌های بلند و عملی دولت برای تحقق عدالت و بهبود جدی کیفیت زندگی

مردم ایلام است. در عرصه زیرساخت و عمران، شاهد پیگیری جدی پروژه‌های محوری از جمله راه‌های مواصلاتی، پروژه‌های آبرسانی و توسعه شبکه بهداشت بوده‌ایم.

حمایت از واحدهای تولیدی و صنایع کوچک و متوسط، رابزنی برای جذب سرمایه‌گذار و تلاش برای رفع موانع پیش روی کسب وکارها، گذشته، آنچنان که باید و شاید برای مردم قابل لمس نیست، انتظار می‌رود دولتمردان

اقتصاد استان از رکود و حرکت به سمت خودکفایی است. ایلام به عنوان استانی مرزی، همواره با چالش‌های امنیتی و مدیریت مرزها روبه‌رو بوده است. در این یکسال، توجه ویژه‌ای به تقویت زیرساخت‌های مرزی، رفع محرومیت

از مناطق مرزنشین و هماهنگی بیشتر با نیروهای مرزبانی صورت گرفته تا آرامش و امنیت این خطه مهم بیش از پیش تضمین شود.

استاندار ایلام از تصویب بالغ بر ۴۱ هزار میلیارد تومان اعتبار در حوزه‌های مختلف طی سفر اخیر رئیس جمهوری به این استان خبر داد

و گفت: «این مصوبات نقطه عطفی در توسعه زیرساخت‌ها و رونق اقتصادی ایلام است.» «احمد کریمی» در گفت‌وگو با خبرنگار روزنامه ایران در استان ایلام در تشریح دستاوردهای سفر رئیس جمهوری و هیأت

دولت به این استان، افزود: «سهم بخش عمرانی و زیرساختی از این مصوبات، ۱۴ هزار و ۴۷۳ میلیارد تومان برای ۵۰ طرح است که خوشبختانه تاکنون ۲ هزار و ۷۰۰ میلیارد تومان از آن تخصیص یافته است.»

استاندار ایلام تصریح کرد: «در بخش اقتصادی نیز یک مصوبه کلان با پوشش ۶۶۶ طرح و اعتبار ۹ هزار و ۳۵۲ میلیارد تومان به تصویب رسیده که ۱۱ بانک عامل در استان برای پرداخت تسهیلات مربوط به این

طرح‌ها معرفی شده‌اند.» علاوه بر این، ۱۲ تقاهمنامه کرمی تأکید کرد: «علاوه بر این، ۱۲ تقاهمنامه نیز با مجموع اعتبار ۱۷ هزار و ۵۴۱ میلیارد تومان به امضا رسید که مهم‌ترین آنها شامل پروژه‌های پتروشیمی هلیلان، احداث نیروگاه‌های خورشیدی و هتل ۵ ستاره

است.» طرح‌های معرفی شده‌اند. استاندار ایلام در بخش دیگری از سخنانش به احیای کارخانه سیمان دهلران پس از سال‌ها تعطیلی اشاره کرد و از بهره‌برداری از طرح NGL دهلران در مهرماه

سال جاری خبر داد و گفت: «با احیای این کارخانه، زمینه اشتغال بیش از هزار نفر به صورت مستقیم و غیرمستقیم فراهم می‌شود.» کرمی از آمادگی برای افتتاح فاز دوم پالایشگاه گاز ایلام با ۹۰ میلیون یورو سرمایه‌گذاری و همچنین پتروشیمی ارغوان گستر با ۷۵۰ میلیارد تومان اعتبار

در آینده‌ای نزدیک خبر داد و اظهار کرد: «کارخانه کاغذ سنگی سربله نیز افتتاح شده و کارخانه فولاد زاگرس ایوان با رفع موانع، آماده راه‌اندازی است.» وی با اشاره به معرفی ۷۱۷ طرح سرمایه‌گذاری به بانک‌ها، این

حجم از مصوبات و اقدامات را نوید بخش جهش بی‌سابقه در توسعه همه‌جانبه استان ایلام دانست و افزود: «اجرای بموقع آنها در دستورکار جدی دستگاه‌های اجرایی استان قرار دارد.»

تکمیل نهایی این پروژه حیاتی، حدود ۳ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان اعتبار دیگر نیاز است که خوشبختانه ۱۴۰۰ میلیارد تومان آن از محل سفر ریاست جمهوری تأمین شده و در آبان امسال تخصیص یافته است.»

وی با بیان اینکه پیگیری‌ها برای تأمین باقی‌مانده اعتبار ادامه دارد، اظهار کرد: «۱۸۰۰ میلیارد تومان دیگر نیز تا پایان سال جاری به سامانه گرمسیری تزریق خواهد شد.»

استاندار ایلام به اقدامات انجام‌شده در حوزه راهسازی اشاره و تصریح کرد: «برای ساخت، بازسازی و بهسازی ۴۸ کیلومتر از محورهای اصلی و حیاتی استان، بالغ بر ۱۴۴ میلیارد تومان هزینه شده است.»

محورهای شاخص بهرمنند از این اعتبارات را «ایلام-مهران»، «ایلام-حمیل»، «دهلران-اندیمشک» و «دره‌شمار-پلدختر» عنوان کرد و افزود: «همچنین ۸۰۰ میلیارد تومان برای پروژه‌های کلبیدی دیگر مانند پل گاو میشان، واریانت کتجانچم و تکمیل

جاده چهارخطه ایلام-صالح‌آباد اختصاص یافته است.» استاندار ایلام با اشاره به پیگیری‌های صورت گرفته برای رفع محرومیت از راه‌های استان، تصریح کرد: «تنها در شش ماهه اول امسال، ۱۵۰۰ میلیارد تومان اعتبار ملی به این بخش

تزریق شده و ۸۷۰ میلیارد تومان از مطالبات سنوات گذشته پیمانکاران نیز پرداخت شد.» استاندار ایلام در ادامه، «اجرای عملیات اجرایی پروژه چهارپانده کردن محور زرنه به اسلام‌آباد

به طول ۶۸ کیلومتر و با اعتبار حدود ۱۸۰۰ میلیارد تومان خبر داد و گفت: «در نیمه اول سال، بیش از ۲۶ کیلومتر از راه‌های استان به چهارخطه تبدیل شده است.»

وی با بیان اینکه پروژه‌های متوقف‌شده‌ای مانند کمربندی ایوان و کمربندی هفت چشمه احیا شده‌اند، افزود: «واریانت‌های نصریان دهلران و سنگر نادر هر کدام بیش از ۸۰ درصد پیشرفت

دارند و پیش‌بینی می‌شود تا پایان سال به بهره‌برداری برسند.» استاندار ایلام به حل مشکل راه دسترسی به بیمارستان رازی ایلام با ۶۰ میلیارد تومان اعتبار و اختصاص ۵۰۰ میلیارد تومان برای

روشنایی تونل کبیرکوه نیز اشاره کرد. کرمی، توجه به راه‌های روستایی را یکی از اولویت‌های دولت خواند و گفت: «در سال گذشته، بالغ بر ۵۰ میلیارد تومان برای راه‌های روستایی در مناطق مختلف از جمله چال خشک هلیلان، چوار و گرزنلگر دره‌شهر

هزینه شده است.» استاندار ایلام به حل مشکل راه دسترسی به بیمارستان رازی ایلام با ۶۰ میلیارد تومان اعتبار و اختصاص ۵۰۰ میلیارد تومان برای

روشنایی تونل کبیرکوه نیز اشاره کرد. کرمی، توجه به راه‌های روستایی را یکی از اولویت‌های دولت خواند و گفت: «در سال گذشته، بالغ بر ۵۰ میلیارد تومان برای راه‌های روستایی در مناطق مختلف از جمله چال خشک هلیلان، چوار و گرزنلگر دره‌شهر

هزینه شده است.» استاندار ایلام به حل مشکل راه دسترسی به بیمارستان رازی ایلام با ۶۰ میلیارد تومان اعتبار و اختصاص ۵۰۰ میلیارد تومان برای

سخنگوی سازمان امور مالیاتی کشور خبر داد:

وصول بیش از ۱۲ همت از محل کتمان درآمد / شناسایی بیش از ۷۰۰ مودی مشکوک به پولشویی

سخنگوی سازمان امور مالیاتی کشور از وصول بیش از ۱۲ هزار میلیارد تومان مالیات و جرایم از محل کتمان درآمد موضوع ماده (۱۹۳) قانون مالیات‌های

مستقیم در هفت ماهه سال جاری خبر داد. مهدی موحیدی یک‌نظر سخنگوی سازمان امور مالیاتی کشور با بیان اینکه در هفت ماهه نخست

سال جاری ۵۵۲ مورد بازرسی مالیاتی صورت گرفته است اظهار داشت: در راستای بررسی اسناد و مدارک به دست آمده از بازرسی مالیاتی موضوع

ماده (۱۸۱) قانون مالیات‌های مستقیم، بیش از ۵۵۰۰ برگ تشخیص مالیاتی به مبلغ بیش از ۴۱ هزار میلیارد ریال و ۲۳۰۰ برگ قطعی به مبلغ بیش از ۳۶

هزار میلیارد ریال صادر شده است. وی با اشاره به مالیات و جرایم وصول شده از محل کتمان درآمد موضوع ماده (۱۹۳) قانون مالیات‌های

مستقیم افزود: در هفت ماهه سال جاری بیش از ۱۱۳ هزار میلیارد ریال (۱۲ هزار و ۲۰۰ میلیارد تومان) از این بخش مالیات وصول شده است.

همچنین در این بازه زمانی، حدود ۳۹۰ مودی در فهرست فاقد اعتبار مالیاتی درج و حدود ۲۸۰۰ مودی مشکوک شناسایی شده است. سخنگوی سازمان امور مالیاتی کشور با اشاره به اینکه در بازه

زمانی فوق، حدود ۱۲ هزار و ۹۰۰ گزارش مردمی در حوزه فرار مالیاتی دریافت شده است، گفت: در این راستا بیش از سه هزار بازدید میدانی از محل فعالیت اشخاص مشکوک گزارش شده به‌عمل آمده که منجر به شناسایی ۷۸۱ فرد فاقد پرونده مالیاتی شده و ۷۰۳ مورد از گزارش‌ها نیز در مرحله

درخواست استعلام تراکنش بانکی قرار گرفته است. موحیدی یک‌نظر خاطرنشان کرد: در راستای مبارزه با پول‌شویی و مطابق بررسی گزارش‌های موارد مشکوک، اطلاعات ۷۰۴ مودی در هفت ماهه ابتدایی سال جاری به مرکز اطلاعات مالی ارسال شد.

عضو اتاق بازرگانی تهران مطرح کرد:

قانون مالیات بر سوداگری بستر ساز مقابله با معاملات مکرر و فعالیت‌های مخرب

عضو اتاق بازرگانی تهران گفت: فعالیت‌های مخرب و سوداگرانه که بر اثر معاملات مکرر به وجود می‌آید و به سودهای کوتاه‌مدت کلان ختم می‌شود، اثر منفی بر اقتصاد ملی دارد.

مهراد عباد عضو اتاق بازرگانی تهران و فعال بخش اقتصاد دانش‌بنیان کشور درخصوص لزوم مقابله با فعالیت‌های دلالی و مخرب در کشور، تصریح کرد: بدیهی است که این اقدام‌ها مشکل‌زا هستند

و به ایجاد دشواری برای اقتصاد ملی و فعالان اقتصادی قانونمند منجر می‌شوند. به‌منظور حل این مشکلات، اجرای قانون مالیات بر سوداگری

می‌تواند کارساز باشد. وی ادامه داد: باید بین فعالیت‌های بازرگانی و قانونی

با اقدام‌های مخرب و سوداگرانه تفاوت قائل شویم، عبادی در کشور به فعالیت بازرگانی مشغول هستند

و از مبادی قانونی اقدام به واردات می‌کنند و مالیات آن را می‌پردازند. این فعالیت یک کار خدماتی نیست. می‌شود و مشکلی برای اقتصاد ملی ایجاد نمی‌کند.

عباد گفت: وقتی از فعالیت‌های سوداگرانه مالیات اخذ نمی‌شود، در واقع به نفع فعالیت‌های مخرب در کشور عمل می‌شود و زمینه برای رونق آن‌ها

به وجود می‌آید. زیرا فعالان اقتصادی که فعالیت شانسانمه دار و قانونی دارند، باید مالیات بپردازند و به همین دلیل از فعالیت‌های مخرب عقب می‌مانند

و امکان رقابت برابر برایشان در بازار فراهم نیست. این عضو اتاق بازرگانی خاطرنشان کرد: فعالیت‌های مخرب و سوداگرانه که بر اثر معاملات مکرر به وجود

می‌آید و به سودهای کوتاه‌مدت کلان ختم می‌شود، اثر منفی بر اقتصاد ملی دارد. به همین دلیل، اجرای قانون مالیات بر سوداگری اهمیت دارد و منجر به تقویت فضای مولد به جای سوداگری خواهد شد

و در نهایت به تقویت سرمایه‌گذاری در فضای مولد منجر خواهد شد.

مدیرکل امور مالیاتی استان قزوین خبر داد:

تأمین اعتبار پروژه توسعه دانشکده دندانپزشکی استان با مشارکت مودیان

خدمات عمومی باشند. مدیرکل امور مالیاتی استان قزوین در پایان گفت: تخصیص شفاف منابع مالیاتی به پروژه‌های مهمی همچون توسعه دانشکده دندانپزشکی، نه تنها موجب ارتقای خدمات آموزشی و درمانی می‌شود، بلکه سرمایه اجتماعی نظام مالیاتی را نیز تقویت می‌کند.

مدیرکل امور مالیاتی استان قزوین گفت: مبلغ ۴۴ میلیارد تومان از محل اجرای طرح «نشان‌دار کردن مالیات» با مشارکت مؤثر ۱۲۵۴ مودی برای

توسعه پروژه دانشکده دندانپزشکی این استان تأمین شد. سید محمود موسوی صانع مدیرکل امور مالیاتی استان قزوین اظهار کرد: پروژه توسعه و تکمیل دانشکده دندانپزشکی این استان با مشارکت

۱۲۵۴ مودی و از محل اجرای طرح «نشان‌دار کردن مالیات» تأمین اعتبار شده است. وی با اشاره به اهمیت اجرای این طرح اظهار کرد: در قالب طرح نشان‌دار کردن مالیات، مبلغ ۴۴۶ میلیارد ریال از درآمدهای مالیاتی

به طور شفاف و هدفمند برای تکمیل این پروژه آموزشی و درمانی اختصاص یافته است.

مدیرکل امور مالیاتی استان قزوین با اشاره به استقبال مودیان از طرح نشان‌دار کردن مالیات خاطرنشان کرد: مشارکت مودیان مالیاتی در طرح‌های حوزه سلامت و رفاه اجتماعی نشان‌دهنده اعتماد و آگاهی جامعه نسبت به نقش مؤثر مالیات در توسعه زیرساخت‌های حیاتی استان است.

موسوی صانع گفت: اجرای طرح نشان‌دار کردن مالیات این امکان را فراهم کرده است که مردم شاهد اثر مستقیم پرداخت‌های خود در بهبود

رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی استان بوشهر:

عدم رد اعتبار مالیاتی فاکتور خرید مالیات بر ارزش افزوده با صدور صورتحساب الکترونیکی محقق می‌شود

است که توانسته از فاکتورسازی‌های جعلی جلوگیری کند. گزارشی در پایان خاطرنشان کرد: اعتبارسنجی شرکت‌ها به‌منظور تعیین سقف برای صدور فاکتور و جلوگیری از فاکتورسازی با استقرار صورتحساب الکترونیک ممکن شده این امر در راستای ایجاد انضباط در روندهای مالی کشور است.

رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی استان بوشهر گفت: مهمترین مزیت صورتحساب الکترونیک، عدم رد اعتبار مالیاتی فاکتور خرید مالیات بر ارزش افزوده است که توانسته از فاکتورسازی‌های جعلی جلوگیری کند.

خورشید گردرایی رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی استان بوشهر و نایب‌رئیس اتاق مشترک ایران و قطر با اشاره به این موضوع که روندهای اصلاح نظام مالیاتی کشور و هوشمندسازی امور به سمت و سوی

خوبی در حال حرکت، اظهار کرد: در سازوکارهای قبلی مالیات‌ستانی در کشور مشکلاتی وجود داشت اما اکنون روندهای نوین و هوشمند مالیات‌ستانی این مشکلات را حل کرده است.

وی خاطرنشان کرد: روشن‌های هوشمند مالیات‌ستانی و استفاده از سازوکار صورتحساب الکترونیک موجب شده است که همه چیز در چارچوب سیستم و سامانه پیش برود و احساس رضایت بیشتری در مودی نسبت به روندهای مالیات‌ستانی در کشور به وجود بیاید.

نایب‌رئیس اتاق مشترک ایران و قطر گفت: مهمترین مزیت صورتحساب الکترونیک، عدم رد اعتبار مالیاتی فاکتور خرید مالیات بر ارزش افزوده

کند. الگوریتم‌ها نیز با تقویت همین محتواها چرخه مقایسه را شدیدتر می‌کنند و این فرایند به‌تدریج بر سبک زندگی و سلامت روان اثر منفی می‌گذارد. نتیجه آن می‌تواند افسردگی، پنهان، اضطراب اجتماعی و فرسایش آرام عزت‌نفس باشد؛ احساسی از ناکافی بودن که بسیاری از افراد حتی جرأت بیانش را هم ندارند. غدیری دلیل بروز این رفتار جمعی را کمال‌گرایی بیمارگونه می‌داند. بعضی از افراد برای حضور در اجتماع تحت فشار قرار می‌گیرند و نیازمندی شدیدی او برای دیده شدن منجر به ساخت خودنمایشی می‌شود. به همین دلیل موج عظیمی از اضطراب و کاهش مهارت‌های اجتماعی به ذهن آنها هجوم می‌آورد. «در نهایت فرصتی برای تمرین مهارت‌های ارتباطی اصیل و پذیرش‌های خود و دیگران باقی نمی‌ماند. او در این باره توضیح می‌دهد: «بعضی از بلاگرها با نمایش بخشی از زندگی تجملاتی خود خواستار آن هستند که در نظر مخاطبین جزو قشر مرفه اجتماع قرار گیرند. تقلید کورکورانه بعضی از کاربران از بلاگرها باعث می‌شود تا فرد با خرید محصولی گران قیمت برای لحظه‌ای احساس کند جزوی از این گروه است و به نوعی با اغضای دیگر جامعه تفاوتی ندارد. به همین دلیل فرد با توهم و حس خوبی که از تقلید بلاگرها به دست می‌آورد با هر توان مالی سعی بر تداوم پیروی از آنها را دارد. در نتیجه مرز بین شخصیت‌های غیر واقعی با مردم عادی در پی این توهم از بین می‌رود.»

با برگزاری اردوهای ویژه و عدم دسترسی شرکت کنندگان به موبایل و فضای مجازی، چند هفته‌ای را با هدف آموزش مهارت‌های مورد نیاز برای رسیدن به ذهنی سالم در برابر این دنیای دیجیتال درکنار هم بگذرانیم.»

مقایسه اجتماعی؛ از قبیله کوچک تا رقابت جهانی

مغز انسان برای دوام آوردن در گروه‌های اجتماعی قدیم مجبور به مقایسه بوده است. طبق نظریه «مقایسه اجتماعی» لئون فستینگر، انسان‌ها همیشه خود را با اعضای همان گروه کوچک یا «قبیله» می‌سنجیدند اما در دنیای امروز این حلقه محدود با گسترش شبکه‌های اجتماعی به یک رقابت جهانی بی‌پایان تبدیل شده است. غدیری در این باره می‌گوید: «شبکه‌های اجتماعی مرزهای مقایسه را شکسته‌اند. ما دیگر فقط خود را با اطرافیان مان نمی‌سنجیم، بلکه با میلیون‌ها نفر که تصویر بهترین لحظه‌های زندگی‌شان را منتشر می‌کنند، می‌سنجیم. همین مسأله زمینه‌ساز اضطراب، حس ناکافی بودن و افت عزت‌نفس می‌شود.» یکی از عوامل مهم، حذف «زمینه» در تولید محتوای بلاگرهاست؛ آنها تنها نتیجه نهایی موفقیت، زیبایی و رفاه را نشان می‌دهند و خبری از شکست‌ها، تلاش‌ها و دشواری‌ها نیست. این «دستکاری زمینه» باعث می‌شود نوجوان یا جوان خود کامل دیگران را با خود ناقص خودش مقایسه

ادراکی میان زندگی خود و آنچه در فضای مجازی می‌بیند، می‌شود. هرچه این فاصله بیشتر شود، سطح سلامت روان متناسب با شخصیت فرد کاهش پیدا می‌کند. در چنین شرایطی نوجوان به جای کشف هویت اصیل خود شروع به ساختن تصویری می‌کند که بر اساس معیارهای بیرونی (ثروت، ظاهر، لوازم لوکس) تعریف می‌شود. معیارهایی که نه قابل دسترس هستند و نه با ذهن نوجوانان سازگاری دارند. این خودآزمایی دست‌نیافتنی، منبع دائمی احساس شکست و ناکافی بودن است که نوجوان را وارد چرخه‌ای از نارضایتی می‌کند که در نهایت به خودآگاهی کاذب تبدیل می‌شود. «یکی دیگر از پیامدهای این چرخه کاهش تاب‌آوری است. بلاگرها زندگی خود را عاری از مشکلات روزمره (مثل درس خواندن، مشاجرات خانوادگی یا محدودیت مالی) به مخاطب نشان می‌دهند. این روانشناس معتقد است: «مغز نوجوان با دیدن هر فیلم کوتاه و جذاب یک پاداش فوری و سطحی (دوز دوپامین) دریافت می‌کند. این روند او را به مصرف بیشتر عادت می‌دهد و از لذت‌های عمیق‌تر و مبتنی بر تلاش (مانند یادگیری یک مهارت یا یادگیری یک مهارت) محروم می‌کند. در حالی که زندگی به صورت تآب‌آوری همراه با حکمت و بینش عصبی برای نوجوان، فرصت رشد و تغییر پایدار ایجاد نمی‌شود.» غدیری برای مقابله با این روند راهکاری ارائه می‌دهد: «می‌توانیم

وقتی نوجوانان می‌بینند فردی که در ظاهر زیبا، ثروتمند و موفق است همچنان پریشان و مضطرب است، ممکن است دچار نوعی عادی‌سازی رنج شوند و مشکلات روانی خود را امری طبیعی و غیرقابل درمان تصور کنند

وقتی بلاگرها با محتواهای ساختگی استانداردهای زیبایی، موفقیت و هویت را دگرگون می‌کنند

زندگی لا کچریم آرزوست!

زندگی ساخته‌شده دیگران هستند؛ زندگی که بیشتر نمایشی‌اند تا واقعی. «روان ریتی» پدیده‌ای روانی متأثر از مشاهده محتوای بلاگرهاست. حالتی ترکیبی از فرسودگی هیجانی، پوچی و بی‌معنایی است. ریتزب غدیری دکتراى روانشناسی تربیتی درباره عوامل اصلی شکل‌گیری این پدیده در گفت‌وگو با «ایران» می‌گوید: «برکردن خلأ درونی با محتوای سطحی شبکه‌های اجتماعی یکی از عوامل روان ریتی است؛ زمانی که فرد به جای مواجهه با پرسش‌های عمیق زندگی معنا، هدف، آینده به مصرف مداوم محتواهای زودگذر رو می‌آورد. این محتواها مانند فست‌فود روانی عمل می‌کنند؛ در لحظه سرگرم‌کننده‌اند اما نه مغذی هستند و نه رشددهنده؛ بلکه به مرور آسیب‌زا می‌شوند. یکی از پیامدهای این وضعیت نوعی از خودبیگانگی است. یعنی فرد آنچنان در نقش آفرینی و تقلید از الگوهای بیرونی غرق می‌شود که ارتباطش

نوجوانی نشسته و در اتاق نیمه‌تاریکش مشغول مقایسه است؛ مقایسه سرسختانه و بی‌وقفه زندگی عادی خود با زندگی «ایده‌آلی» که در شبکه‌های اجتماعی به او عرضه می‌شود. در این جنگ نابرابر، او نه خانه چندصدمتری دارد، نه ساعت‌های برند و نه سفرهای خارجی. همین فاصله میان واقعیت و تصویر، شکافی در ذهنش ایجاد می‌کند؛ شکافی که هر روز عمیق‌تر می‌شود و ارزش خودش را زیر سؤال می‌برد. نسل امروز که اولین نسل کاملاً دیجیتال تاریخ است، بخش بزرگی از زمان بیداری خود را در فضای مجازی می‌گذراند؛ جایی که موفقیت بدون تلاش، زیبایی بدون نقص و شادمانی بدون ظرفی نشسته نمی‌ماند، هیچ صورتی جوش نمی‌زند و هیچ نگرانی مالی در قاب دوربین دیده نمی‌شود. دنیایی که بلاگرها آن را لحظه به لحظه و با لحنی دائمی می‌سازند تا زندگی‌شان شبیه روایت‌های پرنرزش و برق فیلم‌ها به نظر برسد. اما آن طرف،

گزارش

کیمیا آقابلیگو

گروه گزارش

هر روز صدها تصویر از چهره‌های بی‌نقص، خانه‌های نورگیر، سفرهای لوکس و لبخندهای همیشه راضی روی صفحه گوشی نوجوانان ظاهر می‌شود؛ تصاویری که نه بوی خستگی می‌دهند، نه ردی از اضطراب و شکست در آن دیده می‌شود. کافی است انگشت را کمی روی صفحه به سمت بالا بکشند تا وارد دنیایی شوند که در آن هیچ ظرفی نشسته نمی‌ماند، هیچ صورتی جوش نمی‌زند و هیچ نگرانی مالی در قاب دوربین دیده نمی‌شود. دنیایی که بلاگرها آن را لحظه به لحظه و با لحنی دائمی می‌سازند تا زندگی‌شان شبیه روایت‌های پرنرزش و برق فیلم‌ها به نظر برسد. اما آن طرف،

جدول روزنامه ایران دارای دو «شرح عادی و ویژه» است. در صورت تمایل به حل دو شرح ابتدا یکی از یک جدول با دو شرح

- ۱- خشک - شهر بندری «عربستان» - حشره آفت مزاع
- ۲- افزودنی به غذا- تباهی - هماهنگ
- ۳- سرپرستار - کودک - تام دیگر پرنده «کشکرک»
- ۴- مخفف «هست» - کادو - کم‌طاقت
- ۵- سؤال - قطعه‌ای در خودرو و دیگر وسائط نقلیه - عدد وزرشکی
- ۶- تئوری خور چکش - اهل هند - دوباره کاری - آشپزخانه مدرن
- ۷- نویسنده - یکتا و یگانه - ستون پنجم
- ۸- پندارها - همراه «قافیه» - فراز
- ۹- آخرین یک رقمی - کتاب «اورسولا لو گوین» در زانر علمی‌تخیلی
- ۱۰- آشکار - معشوقه «رامین» - آماده و مهیا کردن
- ۱۱- اشاره قریب - چراغی پر لامپ - کرم حلقوی خونخوار
- ۱۲- علامت مصدر جعلی - دختر گشتاسب - بلندآوازه
- ۱۳- پرامده از دل خاک - مؤسسه نیکوکاری - بدن
- ۱۴- دیوار - بازی شوتر آتالین - دمای غیرعادی بدن - بزرگ شدن
- ۱۵- علم و فرهنگ - راه رفتن کودک نوپا - مایه نشاط و خرمی دل
- ۱۶- مرکز تولید انجیر ترکیه - فانتزی - این هورمون در تنظیم فشار خون بدن نقش دارد
- ۱۷- بینوا - فرهنگ‌های در تاریخ، جغرافی، هندسه، نجوم، تعریفه حال شاعران، ادبیات و... از حاج زین‌العابدین شبروانی
- ۱۸- نقاشی ایرانی - ستیزه کردن
- ۱۹- دارای ترتیب یا جایگاه نخست - دیدن - مخترع هواپیمای
- ۲۰- منجمد کردن - سمت راست - صدمه و رنج
- ۲۱- ایستگاه پیک‌ها - دستور قطعی - فریاد نزدیک - سرازیری
- ۲۲- خالق «اللیاد» - اصطلاحی در بازی شطرنج - پوز
- ۲۳- پانیتخت «ایتالیا» - مرکز فرماندهی - عالم الهی
- ۲۴- کلمه شرط - بازیکن سپاهان - خواب‌کوگانه
- ۲۵- تندرو - شیخ، کهنسال - بی‌بی
- ۲۶- روان کردن - دوره‌ای تاریخی - مقیاس
- ۲۷- بزرگی و سرپرستی - چپاول - بیماری جگرسوز
- ۲۸- آخر - چگونگی یک چیز - شهر سفال و گاشی در استان یزد
- ۲۹- جزء یک فیلم - احسن - کاغذ نوشته شده - زبان و گویشی در کشورمان
- ۳۰- جمع رفیق - مقابل «لیل» - سومین خودرو ملی
- ۳۱- کلمه‌ای که انجام فعل به آن نسبت داده می‌شود - فیلم «اسپیلبرگ» - شرح دادن
- ۳۲- شعله و زبانه آتش - با رغبت و مشتاقانه

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱														
۲														
۳														
۴														
۵														
۶														
۷														
۸														
۹														
۱۰														
۱۱														
۱۲														
۱۳														
۱۴														
۱۵														

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱														
۲														
۳														
۴														
۵														
۶														
۷														
۸														
۹														
۱۰														
۱۱														
۱۲														
۱۳														
۱۴														
۱۵														

جدول ویژه

- ۱- فیلم «جیسون رامینس» - همان
- ۲- استاندارد جهانی - گوشه مثلثی دامن - رোসاخت
- ۳- کشوری در جنوب شرقی آسیا - جامعه انسانی - معصومیت و پاک
- ۴- شرخ‌نای - روستای کوچکی در «امارات» - مقاصد - همراه رفت!
- ۵- ناصافی صدا - مرض خارش‌دار التهابی پوست - زیبایی
- ۶- خیمه - شهرستان مرکزی - آتش

ارقام ۱ تا ۹ را طوری در خانه‌های سفید قرار دهید که هر رقم در سطرها، ستون‌ها و مربع‌های کوچک ۳ در ۳ یکبار دیده شود

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۱								
۲								
۳								
۴								
۵								
۶								
۷								
۸								
۹								

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۱								
۲								
۳								
۴								
۵								
۶								
۷								
۸								
۹								

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۱								
۲								
۳								
۴								
۵								
۶								
۷								
۸								
۹								

جدول ویژه

جدول ویژه

جدول ویژه

جدول ویژه

گزارش «ایران» از زنان هنرمندی

که برای سه استان کرمان، هرمزگان و سیستان و بلوچستان «تنور» می سازند

زندگی بدون «جواز کسب»

عکس‌ها: علی محمدی / ایران

گزارش

زهراکشوری

دبیر گروه زیست‌بوم

بیست زن در جنوب کرمان، در «شهرک آزادگان» عنبرآباد، جور دیگری مادرند. طور دیگر خواهند. شکل دیگری همسرند؛ طوری که نمی‌توانند روی هیچ‌کس حساب کنند و همه می‌توانند روی آنها حساب کنند. خودشان مرد خودشان‌اند و زن خودشان؛ جوری که چرخ زندگی خانواده روی دست‌های تا آرنج در گل آنها می‌چرخد. زنانی که هرروز، از دم صبح تا دم غروب، وقت اذان، پای «تنور» هستند تا نانی را به خانه ببرند. این کار هر روز و هر هفته و هر ماه و هر سال آنهاست؛ نه یک سال، نه ده سال، نه ده سال، سسی‌ویک سال است با کمرهای تا شده از زحمت زندگی دایره‌وار می‌چرخند. گل‌وز می‌دهند و تنور می‌سازند. زنانی که با میج‌های ساییده از جنگ‌زدن به آب‌وخاک و گاه، و زانوان آب‌آورده، به «جنگ‌نداری» رفته‌اند؛ اما نانی که از تنورپزی درمی‌آورند همچنان «گلی» است. زنانی که نان‌های محلی کرمان تا هرمزگان، و میناب و رودان هرمزگان تا شهرهای جنوب سیستان و بلوچستان، آنجا که به ایرانشهر و دگان می‌رسد، از تنورهای آنها داغ است.

دوربین و خبرنگار فاصله می‌گیرند. تا اینکه یکی از خواهرهای ترک‌های و لاغراندام، با خنده می‌گوید: «اگر کمک کنید تنورها را بار بزنیم، گفت‌وگو می‌کنیم.» بعد هم مرا کنار می‌زند و می‌گوید: «این کار تو نیست، مردها کمک کنند.» مردهای تیم ما به وعده‌شان عمل می‌کنند، اما کسانی که پیش‌تر آمده بودند و وعده‌های نشد داده بودند، کار را خراب کرده‌اند.

پیش از ما، رسانه‌ای محلی روزگارشان را زیر تیغ آفتاب عنبرآباد ثبت کرده بود و پای فرماندار را هم به کارگاه آنها کنار این جاده مواصلاتی، کشانده بود، اما قول و قرارهای که گذاشته شد، نه نسخه‌ای برای درمان رنج ناداری‌شان است و نه باری از دوش‌شان برمی‌دارد. فرماندار – که یکی از زن‌ها فکر می‌کند از تهران آمده بود – قول داده بود به هرکدام هفتاد میلیون تومان وام بدهد. اما وقتی شرط و شروط بانک برای وام دادن را بازگو می‌کنند، لبخند تلخی روی چهره زنان می‌نشیند و تا چین اطراف چشم‌هایشان

به سختی و سرسختی زنان آزادگان. تنورها را کنار جاده جیرفت، کهنوج، بندرعباس – جاده‌ای که تا آخرین نقطه‌های ایران در کنار خلیج همیشه‌فارس می‌رسد – می‌گذارند و چشم‌به‌راه خریدار می‌مانند. سختی کار را باید از زبان خود زینب ساردویی شنید. زینب بیست‌وشش هفت‌سال است که کارش همین است. گل‌لگد کند. پنجه به گل بزند و آفتدر با کمری خم‌گل‌ها را دایره‌وار روی هم بچیند تا یک تنور شود و آن وقت است که بادش می‌آید از دست و پا افتاده و کمر برایش نمانده است.

خودش می‌گوید: «از وقتی که تنور دو هزار تومان بود تا حالا که رسیده است به یک تا دو میلیون تومان، دارم تنور می‌سازم.» بعد هم با دستی تا میج توی گل‌رس رفته و خشک شده، تمام زنان تنورساز را نشان می‌دهد و می‌گوید: «همه اینها ساییدگی میج دست دارند. از یادرد و کمردرد رنج می‌برند.»

آنها خودشان هم نمی‌دانند

زنان شهرک آزادگان هم نمی‌دانند که هنرمندند. زنان و مردان زیادی چون آنها بارها جلوی دوربین ایستاده و تشویق شده‌اند. زینب در پاسخ به این سؤال که «چرا تنورساز شدی؟» دست‌هایش را باز می‌کند که یعنی چه کار دیگری می‌توانم انجام بدهم و می‌گوید: «بچه نان می‌خواهد. من هم رنم، هم مرد و هم نان‌آور خانواده. پنج بچه دارم که هر پنج تا مدرسه می‌روند. چند روز باید جان بکنم تا یک مشتری پیدا شود و تنوری بخرد تا پولش را به زخم زندگی بزنم.»

آنها در تعریف رسمی هنرمندان «صنایع دستی» جا می‌گیرند، اما نامی در میان اعداد و ارقام وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی ندارند. در هیچ لیست بیمه‌ای نیستند. هیچ نشان و درجه‌ای به آنها داده نشده است و هیچ کس برای آنها کف نزده است.

زیر تیغ داغ آفتاب

زنان شهرک آزادگان، جور دیگری هم هنرمندند؛ نه فقط چون از گل رس، تنوری را با سرانگشتانشان می‌سازند که هیچ ایرادی نمی‌توان از آن گرفت، نه چون دست‌هایشان شافول است برای ساختن تنور ترازوی که از پنج نان تا بیست‌وپنج نان گرم و داغ و از آن بیرون می‌آید. نه چون آن‌طور که زینب می‌گوید: «دقیق‌خواهی حساب کنی، کار ما مثل کار استاد و بنا است. دیده‌ای چطور کار را تراز می‌کنند؟ این هم همان‌طور است.» چراحی و چگونگی‌اش را خود زینب می‌گوید. آنها زیر آفتاب داغ، جان می‌کنند تا زندگی اطرافیان و خانواده‌هایشان را در میان نداری و بیکاری «تراز» کنند. مگر نه که «تراز کردن زندگی» استادی می‌خواهد؟ آن هم زیر آفتابی که ما در همین پاییز هم تاب‌ان را نمی‌آوریم و دنبال سایه‌ای می‌گردیم تا گزانش را زیر آن تهیه کنیم. آفتاب پاییزی وسط ظهر اما، به ناداری آنها نمی‌رسد. آفتاب سوزان و خرمایزان تابستان، بیشتر به کارشان می‌آید. گل‌ها و رچ گل‌ها در خرمایزان زودتر خشک می‌شوند و به گفته زینب، آنها در سه تا چهار روز یک تنور را آماده می‌کنند؛ زنانی که پس از لگدکوب کردن گل، رویاهایشان را لایه‌لای خاک و گل، با دست‌هایی که میج‌هایشان سال‌هاست ساییده شده، روز می‌دهند و خاک می‌کنند تا زندگی به کام خانواده‌هایشان بچرخد. سپس با گل پنجه‌خورده دایره‌ای روی زمین شکل می‌دهند و رچ‌به‌رج آن را بالا می‌آورند تا یک تنور شود؛ تنوری که جلوی آفتاب سفت و سخت می‌شود

تابستان اما زود همه چیز را خشک می‌کند؛ دست‌هایشان را، پوست آفتاب‌خورده‌شان را، صورت‌های مهربانشان را که زیر روسری پنهان کرده‌اند تا آفتاب کمتر بسوزاندشان. و در نهایت، تنورهایی را که زودتر آماده فروش می‌شوند.

هنرمند از نوعی دیگر

اما هنر آنها همین ساخت «تنور رسی» که بر صدر نمی‌نشیند و قدر نمی‌بیند، نیست. هنر آنها اداره زندگی‌ای است که بیشتر مردها در آن نامرئی‌اند. انگاری دود شده باشند. مردها در شهرک آزادگان، هیچ سهمی در این ساختن و پختن تنورها ندارند. به گفته یکی از مردان خریدار تنورها، پای مردان وقتی به ماجرا باز می‌شود که آمده باشند دست‌پخت زن‌ها را بخرند و بار بزنند یا برایشان خاک رُس آورده

صدای زنان تنورساز عنبرآباد در پایتخت شنیده می‌شود؟

گروه زیست بوم - مجتبی امیری، معاون عمرانی فرمانداری عنبرآباد، در پاسخ به گلایه زنان شهرک آزادگان درباره شرایط دریافت وام به «ایران» گفت که پیش‌تر بخشدار عنبرآباد بوده و تلاش کرده هنرمندان صنایع دستی را از طریق مشاغل خانگی حمایت کند: «از طریق میراث فرهنگی وارد شدیم و بخشی از کار آنها آنجا حمایت شد. چند وقت پیش هم بازدید داشتیم، مدیرکل امور روستایی هم همراه ما بود و مصوب شد مبلغ وامی در اختیار آنها قرار بگیرد. مدیرکل امور روستایی گفت که از محل منابع دهیاری‌ها و از طریق بانک «بست بانک» این وام پرداخت شود. چند نفر هم مراجعه کردند و ما آنها را به پست بانک معرفی کردیم، اما واقعیت این است که من مطمئن نیستم وام به دستشان رسیده یا نه.»

او درباره شرایط دریافت وام توسط این هنرمندان توضیح داد: «بانک‌ها برای پرداخت هر وامی، چه کم و چه زیاد، نیاز به وثیقه و ضمانت دارند.» امیری در پاسخ به این سؤال که با توجه به رتبه اول کرمان از درآمد معادن، آیا نباید وام بلاعوض برای زنان شهرک آزادگان فراهم شود، گفت: «اگر بلاعوض بود که پرداخت می‌کردند، اما وقتی اسم وام روی آن است و چون بانک متعهد است پول را به دولت بازگرداند، حتماً نیاز به ضامن معتبر دارد. در شرایط اقتصادی فعلی، بعید است که دولت امکان پرداخت وام بلاعوض یا کمک فوری داشته باشد، اما ما از طریق طرح‌های مشاغل خانگی می‌توانیم حمایت کنیم. همین حالا امکان معرفی متقاضیان برای دریافت وام‌های کم‌بهره تا ۱۵۰ میلیون تومان وجود دارد، اما ضمانت‌ها باید توسط خود افراد تأمین شود.»

امیری همچنین از روزنامه ایران می‌خواهد تا صدای زنان شهرک آزادگان در پایتخت باشد تا از طریق مجموعه‌های بالادستی، امکان دریافت کمک بلاعوض برای آنها فراهم شود. روزنامه ایران هم امیدوار است که این گزارش آغازی بر معرفی و ثبت شهرک آزادگان با شهر عنبرآباد به عنوان شهر ملی «تنورساز» باشد. همان‌طور که زنان سیرجان در کرمان توانستند شهرشان را به‌عنوان شهر ملی و شهر جهانی گلیم «شیریکری پیچ» در جهان معرفی کنند. تنورهای ساخته شده توسط این زنان هم می‌تواند به‌عنوان یک المان و نماد، گردشگران را به عنبرآباد و طبیعت زیبایش که این روزها پاییز آن کم از پاییز گلستان و مازندران و گیلان ندارد، دعوت کند. هنر این زنان بخشی از شناسنامه عنبرآباد و کرمان است

عکس‌ها: علی محمدی / ایران

را فروختم – شوهرم غریبه است شاید دوست ندارد من خرج برادر کنم – دکتر آتل را از پایش دراورد. چهار میلیون تومان هزینه کردم. حالا می‌گویند پایش خوب نشده است. الان من باید چه کار کنم؟»

درد دل را زینب ادامه می‌دهد و می‌گوید: «دختری دارم که دو تا بچه دارد و عروس این خانم (سیمین) است. به خاطر همین تنورها، الان جفت زانوهایی بچه‌ما آب آورده است. دیگر نمی‌تواند تنور درست کند. یکی از بچه‌هایش هم نارس است. امرار معاش زندگی‌اش هم از همین راه بود. دیگر هیچ راهی ندارد. شوهرش هم کارگر است. یک روز کار دارد، ده روز بیکار است.»

سیمین هم بی‌حرفش را می‌گیرد و می‌گوید: «نوی شهرک زمین هست اما به او (عروسش) نمی‌دهند.» سرش را تکان می‌دهد و می‌گوید: «کارها را هم داده‌اند به افغانستانی‌ها.»

به اینجا که می‌رسد، سیمین زارع می‌رود سراغ وزز دادن خاک و گاه، و زینب ساردویی انگار دیگر ما را نمی‌بیند؛ همان‌طور که بسیاری، او و زنان تنورساز را نمی‌بینند. آن هم کنار جاده‌ای پر رفت و آمد. خیلی‌ها حتماً آنها را می‌بینند اما نگاهشان نمی‌کنند. می‌دانند که دیدن با نگاه کردن فرق دارد.

گین صدای زینب کمتر می‌شود. دارد با خودش زمزمه می‌کند: «وضع زندگی‌ما این‌طوری است. باید کسی رسیدگی کند؟ نه.» بعد چشم‌هایش به نقطه‌ای دور خیره می‌شود و دست‌هایش که تا مساعد توی خاک رس خشک شده، آرام باز می‌شوند؛ بی‌آنکه دیگر چیزی بگوید.

با این رمز، فیلم گزارش فوق را می‌توانید مشاهده کنید

پدر رئالیسم نمایشی آمریکا

گفت‌وگو با داریوش مؤدبیان درباره یوجین اونیل و آثار او

گفت‌وگو

مریم شهبازی

گروه کتاب

در سالروز درگذشت یوجین اونیل (۱۸۸۸-۱۹۵۳)، نویسنده‌ای که نمایشنامه‌نویسی آمریکا را از مضامین سرگرم‌کننده به قلمرویی جدی، اجتماعی و روان‌کاوانه کشاند، بازخوانی آ‌ارش ضرورتی تازه می‌یابد؛ نویسنده‌ای که ستون بنیادین ادبیات نمایشی مدرن آمریکا به‌شمار می‌رود. داریوش مؤدبیان نویسنده، مترجم و کارگردان تئاتر که سال‌ها قبل نمایشنامه «پیش از صبحانه» اونیل را ترجمه کرده و با گردآوری و ترجمه مجموعه «طنزآوران جهان نمایش» گامی مهم در تدوین تاریخ ادبیات نمایشی طنزبرداشته در گفت‌وگویی به همین بهانه، تأکید می‌کند نوآوری‌های ساختاری و رئالیسم انتقادی اونیل را باید در امتداد سنت نمایشنامه‌نویسی ایپسن، استرلندبرگ و چخوف خواند و فهمید؛ جریان‌ی که نمایشنامه‌نویسی را از مقدمه‌پردازای‌های کلاسیک بیرون کشید و مستقیماً در دل بحران، کنش و حقیقت عریان زندگی فرو برد.

یوجین اونیل در خانواده‌ای تئاتری متولد و تربیت می‌شود؛ محیط و شرایط خانوادگی در جایگاهی که به‌دست‌آورد چه نقشی داشت؟

علاقه‌مندی اونیل به تئاتر از دوران کودکی ایجاد می‌شود و اغراق نیست که تئاتر را ریشه خانوادگی او بدانیم. یوجین اونیل متولد خانواده‌ای ایرلندی است؛ مهاجرانی که بسیاری از سنت‌های اروپایی را به آمریکا بردند. تمدن ایرلندی پیوندی ناگسستنی با داستان‌سرایی دارد و فرهنگ‌شان مملو از قصه و داستان است؛ به همین خاطر اغلب نویسندگان بزرگ ایرلندی کارشان را با افسانه‌ها آغاز کرده‌اند. در کنار پیشینه ایرلندی اونیل، والدینش هر دو بازیگر تئاتر بوده و پدرش هم گروهی تئاتری را با نمایش‌هایی عمدتاً مردم‌پسند و خانوادگی اداره می‌کرد. هرازچندی هم کارهایی پرطمطراق و باشکوه را با صحنه‌آرایی‌هایی آتچنانی به روی صحنه می‌بردند. خانوادگی به شهرهای مختلفی سفر می‌کردند و کودکی اونیل در چنین شرایطی و در مواجهه با افراد مختلفی سپری می‌شود. بنا بر موقعیت ناپایدار خانوادگی و پریه‌ز تاخیر هرچه بیشتر در روند تحصیلیش، او را برای چندین سال به مدرسه شبانه‌روزی می‌فرستند که در نتیجه‌اش نوعی تنهایی و خلوت‌گزینی در همه آثارش مشهود است. بعدتر نه به اجبار شرایط خانوادگی، بلکه به شکلی خود-خواسته به سفرهای گوناگونی می‌رود. اونیل خیلی زود به نوشتن روی می‌آورد و سراغ دوره‌های آموزشی نمایشنامه‌نویسی می‌رود. اولین نمایشنامه‌های اونیل، «به سوی

کاردیف»، «در منطقه جنگی» و «سفر دور و دراز به وطن» که در شمار اولین ترجمه‌های فارسی از آثارش نیز هستند، به نتیجه سال‌هایی که در سفر بود تعلق دارد. او در کنار سفر و نوشتن به کارهای مختلفی مشغول می‌شود؛ حتی تلاش برای کشف و استخراج طلا. زندگی پرقرار و نشیب اونیل، تأثیر مشهودی بر مضامینی دارد که در آثارش به کار می‌برد.

باآنکه خانواده اونیل پیشتر به اجرای تئاترهای عامه پسنداشتغال داشته‌اند چراقدم‌در راهی متفاوت از آن‌ا می‌گذارد و مسیر نمایشنامه‌نویسی آمریکا را از تئاتر سرگرم‌کننده به تئاتر جدی و روان‌کاوانه تغییر می‌دهد؟

با آنکه علاقه‌مندی اونیل به تئاتر ریشه در محیط خانواده‌اش دارد اما او هرگز شیفته تئاترهای سرگرم‌کننده نمی‌شود. حتی بارها و دربرخی آثارش از اینکه خانواده او در بند سلیقه عوام در تلاش برای جلب توجه آنان بوده‌اند اظهار آزگی می‌کند. اونیل برخلاف والدینش هرگز به سراغ سرگرم کردن مردم نمی‌رود و نقد اجتماعی و رئالیسم را در پیش می‌گیرد. او میراث‌دار تئاتر است اما نه تئاتری که خانواده‌اش دنبال می‌کردند.

شهرت اونیل را می‌توان مدیون اثر خاصی دانست یا این اتفاق در گذر زمان رخ داده‌است؟

اونیل بسیار پرکار بوده و کتاب‌های متعددی می‌نویسد. شهرت او حول و جوش سال ۱۹۲۰ و با نمایشنامه «آن سوی آفق» شروع می‌شود. آنقدر از این نمایشنامه استقبال می‌شود که به صحنه تئاتر برادوی هم راه پیدا می‌کند. این محبوبیتی که اشاره کردم به جهت حرفه‌ای است و نه صرفاً استقبال عامه مردم. بعد از موفقیت «آن سوی آفق»، اونیل پیوسته می‌نویسد و با وقفه‌ای در کارش روبه‌رو نمی‌شویم. او سال ۱۹۲۱ «امپراطور جونز» را می‌نویسد، نمایشنامه‌ای که از آثار برجسته‌اش به شمار می‌آید. هفت سال بعد اولین جایزه پولیتزر زندگی‌اش را می‌گیرد. او سه مرتبه برای نمایشنامه‌های «آن سوی آفق»، «آنا کریستی» و «میان‌پرده شگفت‌انگیز» موفق به کسب جایزه پولیتزر می‌شود. سال ۱۹۲۶ نیز برای سال‌ها فعالیت در حیطه ادبیات نمایشی و مجموعه‌آثارش جایزه نوبل ادبیات را دریافت می‌کند. در آن سال‌ها خیلی بعید بود که یک نمایشنامه‌نویس ادبی بگیرد. این جایزه عمدتاً به داستان‌نویسان اروپایی اعطا می‌شد. البته لئوپل پیژاندل دیگر نمایشنامه‌نویس اروپایی است که سال ۱۹۳۴ به او نوبل ادبی می‌دهند و اولین هم چند سال بعد این جایزه را می‌گیرد. دهه آخر عمرش با ابتلا به بیماری‌های مختلفی سپری می‌شود، در سال‌های ۱۹۴۰ ابتلا به بیماری پارکینسون سبب کاهش قابل توجه فعالیت‌های او می‌شود و در سال‌های ابتدایی دهه چهل، فقط چند کار کوتاه می‌نویسد.

در عرصه جهانی، نمایشنامه‌های اونیل بیشتر به جهت ساختاری مورد توجه هستند یا مضمونی؟

این استقبال هم در نتیجه نوآوری و سبک خاصی است که در ساختار نمایشنامه‌های او دیده می‌شود و هم به جهت مضامینی که به آنها توجه داشته است. اونیل در مقطعی از تاریخ ادبیات نمایشی قرار می‌گیرد که به آن «تئاتر نوین» می‌گوییم. نمایشنامه‌نویسی نو از هنری ایپسن‌ن‌روزی آغاز می‌شود، با گوشت استرلندبرگ سوسدی و آنتوان چخوف روسی ادامه پیدا می‌کند و به یوجین اونیل آمریکایی می‌رسد.

اونیل نمایشنامه‌نویس را می‌توان در جایگاه مهمی، مشابه ویلیام فاکتدر داستان‌نویسی دانست. یوجین اونیل در زادگاهش، نمایشنامه‌نویس مهمی است و از او به عنوان پدر «رئالیسم آمریکایی» یاد می‌کنند. در اروپا، رئالیسم پیش از اونیل و با کارهای ناتورالیستی ایپسن چون نمایشنامه «خانه عروسک» و بعدتر «اشباح» آغاز می‌شود، برهه‌ای که آن را می‌توان آغازگر «تئاتر نو» دانست. در تئاتر نوین از نظر ساختاری با نوآوری‌ها مختلفی روبه‌رو می‌شویم، از جمله حذف مونولوگ و تک‌گویی‌هایی که صدای ذهنی شخصیت‌ها هستند. براین اساس برخی معتقدند هیچ فردی در شرایط عادی با خودش صحبت نمی‌کند، مگر آنکه دیوانه باشد! نگاهی که منجر به تغییراتی در نمایشنامه‌نویسی نوین شد. این نوآوری‌ها در نوع تقسیم‌بندی و ارتباط صحنه‌ها و اینکه گره داستانی کجا قرار بگیرد به وجود آمدند. در نمایشنامه‌نویسی نوین، برخلاف آنچه پیش‌تر رایج بوده، کار با بحران و کنش شروع می‌شود. اما در گذشته کار با مقدمه یا ex-position آغاز می‌شد و در نهایت از معرفی به گره‌افتنی می‌رسید. در نمایشنامه‌نویسی نوین از همان ابتدا وارد کنشش می‌شویم، ویژگی خاصی که در نمایشنامه‌های اونیل نیز صادق است.

نمایشنامه «سیر طولانی روز در شب» را می‌توان روایتی از زندگی شخصی اونیل دانست؟ به خصوص که او هرگز به اتوبیوگرافی نویسی روی نمی‌آورد.

بله، اونیل آن را آشکارا براساس زندگی شخصی‌اش نوشته است. تقریباً روایت مستقیمی از زندگی اونیل در این اثر آمده، اگر مطالعاتی هرچند مختصر درباره آنچه بر او گذشته داشته باشید، انعکاسی از وضعیت خانوادگی‌اش را در آن خواهید یافت. «سیر طولانی روز در شب» را می‌توان زندگینامه اونیل دانست اما به هرحال اتوبیوگرافی نیست.

چه ویژگی ساختاری خاصی برای نمایشنامه‌های اونیل قائل هستید؟

رئالیسم اونیل خشن و کمی تلخ است. مضامینی که در نمایشنامه‌های او به کار رفته اجتماعی اما تلخ هستند. درعین حال در برخی آثارش این رئالیسم با نوعی طنز هم درمیخیزد که البته آن هم تلخ و سیاه است. از مهم‌ترین مصادیق آن را می‌توان در نمایشنامه‌های «لازاروس خندید» و «آه، بیابان» دید. در نهایت می‌توان به آن تک‌گویی مشهورش در نمایشنامه «پیش از صبحانه» اشاره کرد، نمایشنامه‌ای که سال‌ها قبل آن را ترجمه کرده‌ام. یک نمایشنامه کوتاه تک‌برده‌ای که رگه‌هایی از طنز دارد. «پیش از صبحانه» یک شخصیت دوم هم دارد که ساکت است و حضورش تنها پشت در یک اتاق باز احساس می‌شود؛ شخصیت اصلی نمایش با او حرف می‌زند و نگاهش می‌کند.

و حضور چه مضامینی بیش از همه در آثارش مشهود است؟

جامعه آمریکایی و درد و رنج مردم آن مهم‌ترین محور موضوعی آثار اونیل را تشکیل می‌دهد؛ جامعه‌ای که به اعتقاد او رنج‌قرین و مدعی به وجود آوردن رفاه است اما فقط در ظاهر و در حد شعار! همان چیزی که در نمایشنامه‌های «گوریل پشمالو» و «خداوندگار براون» به آن پرداخته است. شخصیت‌های این نمایشنامه‌ها برای حفظ زندگی‌شان در تب و تاب

کسب پول هستند. با وجود بیان عقاید شخصی‌ام درباره آثار اونیل اما به علاقه‌مندان ادبیات نمایشی پیشنهاد می‌کنم با پیش‌دآوری و براساس نظرات دیگران به سراغ اونیل و دیگر نویسندگان نروند. خودشان بخوانند، با شخصیت‌ها و موقعیت‌هایی که به تصویر کشیده شده است پیش بروند و سعی کنند آنها را بفهمند.

با توجه به آنکه اونیل در زمانه‌ای به سراغ طنز سیاه رفته که استفاده از این سبک چندان در آمریکا متداول نبوده، در این رابطه نیز می‌توان او را از جمله افراد پیشگام دانست؟

همان‌طور که اشاره کردید در آن سال‌های آمریکا، استفاده از طنز سیاه هنوز مورد توجه نمایشنامه‌نویسان قرار نگرفته بوده است. اما با انتشار آثاری که اونیل با چنین نگاهی می‌نویسد، نویسندگان دیگری همچون تنسی ویلیامز این مسیر را ادامه می‌دهند. سبک نوشتاری اونیل بر بسیاری از نویسندگان آمریکایی و حتی غیرآمریکایی اثرگذار بوده است. هرچند که این اثرگذاری عمدتاً بعد از مرگ اونیل رخ می‌دهد.

اعطای جایزه نوبل در معرفی جهانی اونیل مؤثر بوده است؟

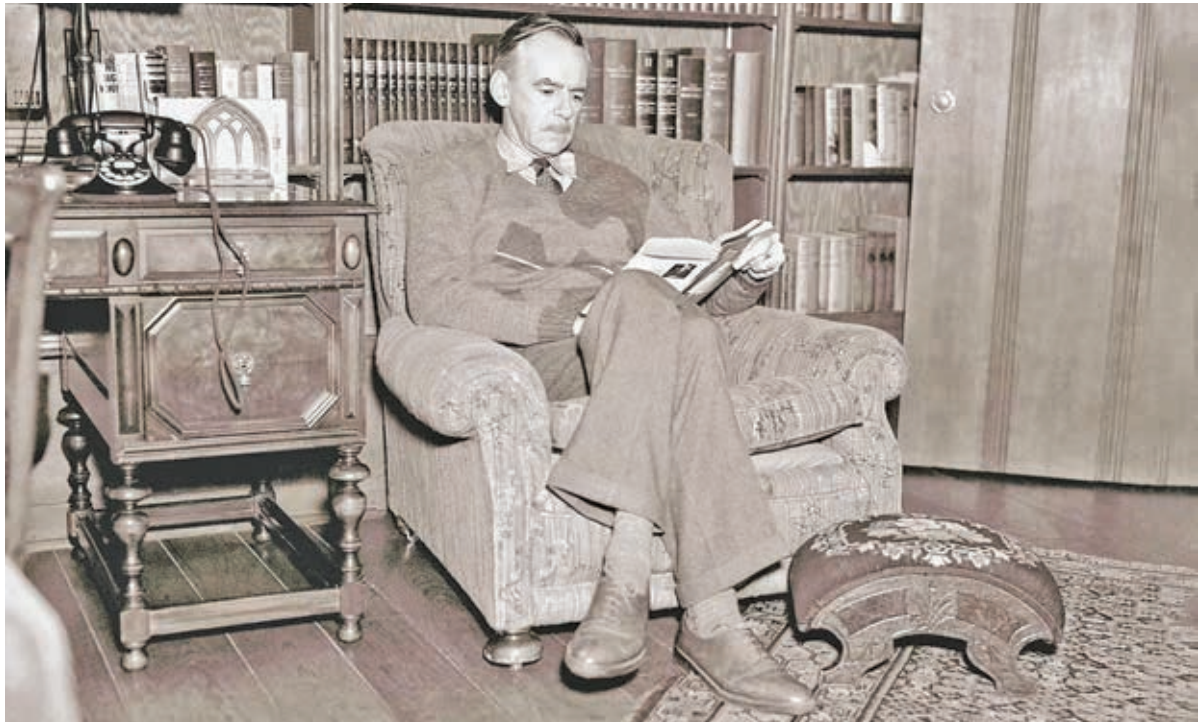
دریافت این جایزه نقش مهمی در افزایش محبوبیت اونیل و معرفی آثارش به اهالی تئاتر دیگر کشورها ایفا می‌کند. به محض دریافت نوبل، توجه ناشران خارجی به آثارش جلب می‌شود و به سراغ ترجمه آثارش می‌روند. نمایشنامه‌های اونیل در ایران هم به فاصله کمی از انتشار جهانی آنها ترجمه می‌شوند. اولین کتاب‌هایی که از این نمایشنامه‌نویس آمریکایی به فارسی ترجمه می‌شوند، از جمله «آنا کریستی» و «سازمان قبل در اختیار علاقه‌مندان قرار می‌گیرند. در اوخر دهه سبک شسمی، جریان جدید تئاتر ایران، توجه اهالی تئاتر را به نمایشنامه‌نویسان مطرح جهان جلب می‌کند؛ این آشنایی ابتدا با ایپسن و استرلندبرگ و بعدتر هم با اونیل شکل می‌گیرد.

اغلب مهاجران اروپایی در آن سال‌ها به امید دستیابی به زندگی بهتر از سویی در پی تبلیغاتی که «روای آمریکایی» را شکل داده بودند روانه آمریکا می‌شوند، با توجه به آن که اونیل، هم توجهی ویژه به نقد اجتماعی داشته و هم اینکه از خانواده‌ای متعلق به طبقه متوسط است؛ این آشنایی ابتدا با ایپسن و استرلندبرگ و بعدتر هم با اونیل شکل می‌گیرد.

چهارچوبی از نقد اجتماعی مورد توجه اونیل به حقایق زندگی در آمریکا و افشای دروغ‌های مرتبط با «روای آمریکایی» بازمی‌گردد. اونیل در نمایشنامه کوتاه «پیش از صبحانه» به نوعی بخشی از همین آرزوهای که را به تصویر کشیده است که هرگز به نتیجه نمی‌رسند. اونیل و خانواده‌اش به قشر متوسط تعلق داشتند و به کمک سفرهای متعدد با طبق گسترده‌ای از این طبقه مهاجر بوده و مصایب‌شان را درک می‌کرده‌است؛ نقد روای آمریکایی و افشای حقایق مرتبط با آن هم در آثارش مشهود است؟

در شکل‌گیری راهی دارند که در پیش می‌گیرد؟ اونیل به نوعی وارد جریان‌های فکری و اجتماعی اوایل قرن بیستم می‌شود. اوایل سال ۱۹۱۰ که او بیست و دو ساله است و نوشتن را جدی‌تر دنبال می‌کند، جریان پراگماتیسم هم راه افتاده و اغلب مردم برای دسترسی به یک جامعه بهتر در تلاش هستند. در آن سال‌ها، عملگرایی و توجه به مسائل اقتصادی و بعدتر نیز سیاست جایگاه مهمی در زندگی مردم پیدا می‌کند. با این حال سیاست‌گذاران مستقیمی بر آثار اونیل ندارد، بنابراین نظیر اونیل و چخوف با وجود آنکه در برهه‌های سیاسی خاصی زیسته‌اند اما هرگز تحت تأثیر هیجانات زمانه‌شان قرار نمی‌گیرند.

در فاصله دهه‌سی تا آغاز دوره مک‌کارتیسم بارش‌دو گسترش کمونیسم در آمریکا روبه‌رو

می‌شویم، تحولاتی که مورد توجه اهالی ادبیات و هنر هم قرار می‌گیرند، از آنجایی که بخشی از زندگی اونیل در همان سال‌ها سپری شده‌است و مقهور آن شرایط و تفکرات نمی‌شود؟

تحولات سیاسی آن سال‌های آمریکا حضوری پررنگ در آثار نویسندگان و هنرمندان دارد؛ آنچنان که هنرمندی نظیر چاپلین نیز نمی‌تواند بی‌توجه به آن شرایط بماند. اما اونیل هرگز گرفتار ایدئولوژی‌های سیاسی نمی‌شود.

اختلافات سیاسی و اتهام چاپلین به پیروی از کمونیسم دلیل مخالفت اونیل با ازدواج چارلی چاپلین با دخترش بوده‌است؟

اونیل هرگز به‌طور رسمی چیزی در این رابطه نمی‌گوید. اما آنطور که شواهد نشان می‌دهد، بحث بر سر مسائل سیاسی نبوده، شاید به دلیل اختلاف سنی بسیار زیاد چاپلین با دخترش که آن زمان هفده-هجده سال بیشتر نداشته بوده است. هرچند که در نهایت ازدواج می‌کنند و دختر اونیل از خانواده‌اش جدایی‌شود. اختلاف آنان بیشتر اجتماعی- خانوادگی بوده و نه سیاسی. با وجود آن که چاپلین متهم به پیروی کمونیسم شده و حتی به دادگاه مک‌کارتیسم هم فراخوانده و بعد هم تبعید می‌شود اما حتی او نیز نمی‌توان سیاسی دانست.

استاد مؤدبیان، جایگاه اونیل را در مقایسه با دیگر نویسندگان آمریکایی بزرگ قرن بیستم چون آرتور میلر و تنسی ویلیامز چگونه می‌بینید؟

برای اشاره به وجوه اشتراک با حتی افتراق این افراد به چند مورد می‌توان اشاره کرد، از جمله نوآوری‌هایی که هر سه در بحث ساختاری داشته‌اند. نکته دیگر شباهت‌هایی است که در مضامین به کار رفته در آثارشان دارند. یک ویژگی کلی در مضامین مورد توجه همه آنها تمرکزشان بر مسائل جامعه آمریکایی است. میلر نمایشنامه «بوته‌آزمون» را که در ایران با عنوان «جادوگران شهر سیلم» شناخته می‌شود، بر محور شرایط دادگاه‌های مک‌کارتیسم و تفکرات آن می‌نویسد. در نمایشنامه «حادثه در ویشی»، به سراغ بررسی اثرگذاری جریان فاشیسم اروپا در آمریکا می‌رود. اونیل اما با قدرت بیشتری به مسائل اجتماعی روز جامعه خود می‌پردازد. بنابر همین توجه نمایش‌های بسیاری بر اساس نوشته‌های او به روی صحنه می‌روند که این سبب برتری و گسترش نفوذ اونیل بر تئاتر جهانی و حتی راهبایی‌شان به سینما می‌شود. اینها وجوه اشتراک زیادی دارند، نه اینکه از هم کپی کرده باشند بلکه هر سه تحت تأثیر رئالیسم آمریکایی هستند.

چرا با وجود پیراجردون نمایشنامه‌های اونیل در کشورهای مختلف، اجرای نمایش‌های او در ایران کمتر از سایر نویسندگان غربی چون چخوف، برشت و وایس است؟

نخست آن که اونیل آمریکایی است و زندگی شخصیت‌های نمایشنامه‌های او نظیر آثار چخوف برای ما ایرانیان ملموس نیستند. بنابراین نزدیکی کمتری با شخصیت‌های آثارش احساس می‌کنیم. دیگر آنکه نمایشنامه‌های اونیل کنشش خاص بیرونی و همچنین کنش‌های بیرونی رمانتیک نیز ندارد. از طرفی اونیل تلخ‌نویس است. چرا تئاتر ایران از ابتدا بیشتر متمایل به مولیر بوده؟ به خاطر که این خاصیت ایرانیان است که به کمیدی علاقه زیادی دارند.

با شناختی که از اونیل دارید، مطالعه آثارش چه نتایجی برای ادبیات نمایشی کشورمان دارد؟

مطالعه آثار اونیل و دیگر نمایشنامه‌نویسان شاخص جهان مطمئناً تأثیر مهمی بر نمایشنامه‌نویسی‌مان می‌گذارد، اما متأسفانه تئاتری‌ها ما کمتر نمایشنامه می‌خوانند، تماشاگر تئاتر که جای خود دارد. اغلب آثاری که ترجمه می‌شوند به چاپ‌های دوم و سوم نمی‌رسد، برخی کارگردان‌های شاخص تئاترمان زمانی به دنبال اجرای نمایشنامه‌های بزرگانی چون اونیل هم بودند، آخرین مرتبه اجرای اکبر زنجانی پور از «سیر طولانی روز در شب» را دیدم. شاید بیست سال قبل. اما بعد از آن اجرای دیگری ندیدم. تئاتری‌های ما نه فقط آثار اونیل، همه نمایشنامه‌های شاخص خارجی را باید بخوانند. کسی که خواهان فعالیت در زمینه‌های مرتبط با نمایشنامه‌نویسی و تئاتر است باید آثار اونیل را بخواند، حتی اگر سبک و مضامین نمایشنامه‌های او را قبول نداشته باشد.

یوجین اونیل، نمایشنامه‌نویس آمریکایی، در کتابخانه خانهاش در سیاتل، ۱۲ نوامبر ۱۹۳۶

اصغر نوری

نویسنده و مترجم

امید به رویا در فرسودگی شکست

از نظر بسیاری از نظریه‌پردازان تئاتر، آثار یوجین اونیل نشانگر بلوغ تئاتر آمریکاست. بین سال‌های ۱۹۱۶ تا ۱۹۴۶، سی‌وینچ نمایشنامه از او اجرا شد. او بین اجرای «سفر به کاردیف» (۱۹۱۶) توسط گروه پروینستاون پلیمز و اجرای نیویورکی «مرد یخی می‌آید» (۱۹۴۶)، در ترکیبی از رئالیسم و اکسپرسیونیسم و با رد قراردادهای تئاتر بورژوازی، نوعی «درام ملی» خلق کرد که در آن حضور بی‌واسطه جهان بیرون با احساس گناه مداوم ترکیب می‌شود و از این رو جهنمی از روح را به تصویر می‌کشد. این رئالیسم، فردگرایی آمریکایی را آشکار می‌کند؛ فردگرایی از نوع آرمان‌شهری و حتی رستگاری بخش. بنابراین، خلق یک تئاتر کامل به معنای کشف مجدد جنبه‌های مختلف رفتار انسان، موقعیت‌های اجتماعی، تضادهای وجدانی و چهارچوب‌های زندگی روزمره و ثبت آنها در قالب افسانه‌ای متناسب با ناامیدی متافیزیکی و سرخوردگی تاریخی است؛ نقاب همیشه می‌افتد و آینه را آشکار می‌کند، ناگزیر-تئاتری و بازگشت به روشنایی. هیچ راه فراری وجود ندارد؛ تقلید تئاتری، تجلی یک آگاهی نهفته است که از طریق آن تماشاگر، مهمانان تمام سرزوشت و هم دوگانگی سازنده اجرای صحنه‌ای را درک می‌کند؛ انسان با خود و با دیگران صحبت می‌کند. اما گفتار معطوف به دیگران همچنان گفتاری جانبدارانه است که به رسمیت شناختن خودپسندگی را تحمیل می‌کند. اونیل که در محافل تئاتری بزرگ شده بود (پدرش بازیگر مشهور برادوی بود)، ابتدا دانش آموزی معمولی و بعدها ملوانی الکلی و جوانی آشفته بود تا اینکه به گروه «بازیگران پروینستاون» پیوست که از سال ۱۹۱۴ اولین نمایشنامه‌های او (تشنگی، مه، هشدادها و بی‌پروا) را تولید کردند. در سه نمایشنامه بعدی او رگه‌های اکسپرسیونیستی قوی‌تر بودند: «راه طولانی‌خانه» (۱۹۱۷)، «طناب» (۱۹۱۸) و «جزیره» (۱۹۱۷)، هر سه نشانگر یکی دانستن اقیانوس با نماد سرزوشت هستند. نمایشنامه‌های بعدی‌اش بیشتر رئالیستی بودند: «فراتر از آفق» (۱۹۱۹) و «آنا کریستی» (۱۹۲۳) که بعدها با بازی گرنا گارو برای پرده سینما اقتباس شد، روایهای بر باد رفته و عدم امکان بازگشت را به تصویر می‌کشند.

اونیل در نمایشنامه‌های بعدی روی مفاهیم بنیادی‌تر زندگی مکث می‌کند و آثار فلسفی‌تری می‌نویسد. جایی می‌گوید: «حقیقت اساسی همچنان پابرجاست که به بشریت موهبت متفاوت بودن داده نشده است.» از نظر او، در دنیایی فاسد، ما مشر را در درون خود حمل می‌کنیم و همین، موضوع اصلی دو نمایشنامه مهم اوست: «امپراطور جونز» (۱۹۲۱) و «گوریل پشمالو» (۱۹۲۲). در اولی، دیکتاتوری سایه‌پوست (امپراطور) پیش از مرگ به دست رعایای خود، جانیاتش را به یاد می‌آورد؛ ناخودآگاه به صورت نمادین، جنبه‌ای از جنگل به خود می‌گیرد، در حالی که استفاده از تک‌گویی درونی، بر عدم قطعیت‌های خود، تضادهای بین خیر و شر، تمدن و بربریت تأکید می‌کند. در دومی، غیرانسانی بودن، افسانه دوگانه تصنع (مضمون فلز) و طبیعت (مضمون

باغ وحش) را دیکته می‌کند تا از طریق شخصیت اصلی، بانک، به راه شدن بشریت اشاره کند که «همانگی حیوانی خود را با طبیعت از دست داده‌است، بدون اینکه همانگی معنوی پیدا کرده باشد.» از تنهایی جونز سایه‌پوست گرفته تا زندان فلزی بانک (کشتی، شهر نیویورک)، از جنگل بکر گرفته تا گوربلی که از بانک استقبال می‌کند، جهانی بسته آشکار می‌شود که در آن بشر خود را برهنه و برده رویاهای درونی می‌یابد و این حقیقت زندگی اوست؛ او یا برده رویاهای خود است یا برده جهانی از آدم‌های بی‌تفاوت که نمادی از حقیقت تمام بشریت

هستند. اونیل دنیای آمریکایی را جهانی بدون بیرون می‌بیند که او آن فقط کارایی قربانی گرانه باقی می‌ماند؛ مرگ جونز، حبس بانک در قفس گوریل. تحت چنین جبرگرایی، انسان همچنان دچار تفرقه باقی می‌ماند؛ این همان چیزی است که البته آن هم می‌درد (ولند، ۱۹۲۴) می‌گوید،

چیزی که در «هوس زیر درختان نارون» (۱۹۲۴) نیز مطرح شده است، جایی که تراژدی گناه، آمیخته با ارجاعات اسطوره‌ای و اشارات فرویدی، با مرگ رستگاری‌بخش‌ها و پایان می‌رسد و زیبایی‌شناسی «فراطبیعی» را، به قول خود اونیل، در خدمت «آن وسواس فانی که برای انسان مدرن بهای زندگی است، قرار می‌دهد.

اونیل با نمایشنامه‌های «همه فرزندان خدا بال دارند» (۱۹۲۴) و «خداوندگار براون» (۱۹۲۶) استفاده‌ای بدیع از ماسک را ارائه می‌دهد و مضمون تفرقه درونی را روشن

می‌کند؛ هنرمندی به نام دیون آنتونی توسط جامعه‌ای مادی‌گرا به کام مرگ کشیده می‌شود؛ در طول دوره آخر، کارفرمای او نقاب به چهره می‌زند و هویت هنرمند را به خود می‌گیرد. تضاد بین فرهنگ و طبیعت، در نمایشنامه «مارکو میلنور» (۱۹۲۷)، به تضاد بین مارتالیسم غربی و معنویت شرقی تبدیل می‌شود و در نمایشنامه «خنده لازاروس» (۱۹۲۷) و «بنامو» (۱۹۲۹) که به مرگ الهکان و ناتوانی علم در ارائه جانشینی برای آنها می‌پردازد، به الهامی متافیزیکی منجر می‌شود. «میان‌پرده عجیب» (۱۹۲۸) این حسرت متافیزیکی را در قالب یک خدای مادر می‌آفریند؛ این نمایش ۹ پرده‌ای که اجرای آن تقریباً ۱۰ ساعت طول می‌کشد، قهرمان داستان لائوپیا، زنی غول‌آساست که کهن‌الگوی زنانگی ابدی را به تصویر می‌کشد. اسطوره مادر در نمایشنامه «سوگواری الکترا» (۱۹۳۱) هم غالب است؛ افسانه‌ا اورستش در چهارچوب نیوانگلند و با پیروی از مفاهیم فرویدی مورد بازنگری قرار می‌گیرد؛ جبر اثری جای سرزوشت را می‌گیرد و تأثیر فراگیر شخصیت مادر را تأیید می‌کند؛ لائوپیا (الکترا) به تدریج با مادرش، کریستین (کلائیتمسترا) یکی می‌شود. در دهه چهل، بیماری از یک دسو و بحران‌های اقتصادی و جنگ از سوی دیگر، زندگی اونیل را تاریک می‌کنند و او نمایشنامه‌های زندگینامه‌ای می‌نویسد: «مرد یخی می‌آید» (۱۹۴۶)، محله‌های فقیرنشین دوران جوانی او را تداعی می‌کند و یخ‌رسان را به تصویر مرگ اجتناب‌ناپذیر تبدیل می‌کند؛ «سفر طولانی روز در شب» که در سال ۱۹۵۶ اجرا شد، درام‌های شخصی و خانوادگی را به تصویر می‌کشد و برخلاف عنوان، نوعی روشنگری احتمالی را پیشنهاد می‌کند. در کل، تئاتر اونیل، تئاتر حقایق تلخ و ناامیدی عمیق است، اما در دل این ملال و یأس، همیشه یک رویا زنده می‌ماند؛ روای بازآیایی دوباره انسان. یوجین اونیل شکست انسان در جامعه مدرن را به درستی درمی‌یابد و با استفاده از نمادهای متافیزیکی و اسطوره‌ای، این شکست را به تصویر می‌کشد. ترس‌ها و ضعف‌های انسان را گرد هم می‌آورد و در دل فرسودگی و خستگی آشکار، او روای تجدید حیات را قرار می‌دهد.

فلسفه در همه شرایط‌ها امکان ظهور ندارد

دکتررضا داوری اردکانی، پیام خود را با توضیح مفهوم «اکنون» آغاز کرد؛ مفهومی که به باور او اگرچه ساده به‌نظر می‌رسد، اما حامل بار تاریخی و معنایی سنگینی است. او گفت: «اکنون برای افراد و اشخاص، کار و بار و احوال و گفتار و کرداری است که به آن مشغول‌اند. این اکنون خیلی زود می‌گذرد. مردمان و اقوام و کشورها نیز اکنون دارند. اکنون ایران را در گفتار و کارهای حکومت و در مطالب روزنامه‌ها و نحوه گذران زندگی مردمان با مشکلات شغل و معاش و آب و برق و هوا و سیاست و پوشیدگی افق آینده می‌توان یافت.»

او سپس پرسید که «فلسفه در این اکنون چه جایگاهی دارد؟» و توضیح داد که فلسفه در معنای تفکر، نه به‌عنوان «بحث در اعراض ذاتی وجود»، تنها در زمان‌هایی امکان ظهور دارد که جامعه آمادگی و ظرفیت آن را داشته باشد. به تعبیر او «فلسفه به عنوان تفکر در هر اکنونی نمی‌تواند وجود داشته باشد.»

تکنیک نمی‌گذارد دموکراسی و عدالت احیا شوند

داوری از منظر تاریخی نشان داد که فلسفه معمولاً در پایان یک عصر بزرگ و هنگام افول نظم‌های پیشین سر برمی‌آورد. او با اشاره به یونان گفت: «فلسفه یونانی گزارش دوران پرشکوه تاریخ یونان و اعلام پایان یافتن آن است» سپس جایگاه فلسفه اسلامی را یادآور شد؛ جایی که متفکرانی چون فارابی کوشیدند فلسفه و دین را در یک افق مشترک جمع کنند. او تأکید کرد که این جمع شدن تصادفی نبود، بلکه حاصل تلاش مستمر فرهنگ اسلامی در تفسیر میراث یونانی بود.

این استاد فلسفه با اشاره به فلسفه جدید اروپا توضیح داد که فیلسوفان رنسانس و پس از آن، از بیگن تا کانت، جهان تازه‌ای را گزارش و تثبیت کردند: «نمی‌گویم فیلسوفان دوره جدید در طرح فلسفه خود قصد تغییر جهان داشته‌اند؛ اما تفکرشان گزارش و تأیید زمانی بود که در آن بشری دیگر به وجود آمده و مأموریتش پدیده آوردن جهانی دیگر بود.»

یکی از مهم‌ترین محورهای پیام داوری، تحلیل او از وضعیت امروز غرب بود. او معتقد است دوران فیلسوفان بزرگ

مردن اکنون به پایان رسیده و جهان غرب در «اکنونی پایانی» به‌سرمی‌برد: «اکنون اروپا پایان عصری است که اروپاییان در آن کاری بزرگ در پدید آوردن جهان جدید کردند. اکنون اروپا زمان قدرت تکنیک و به‌سربردن روشنفکران اروپا و آمریکا در حسرت زندگی قرن نوزدهم است.»

به باور او، تکنیک، جهان را در اختیار گرفته و دیگر اجازه نمی‌دهد دموکراسی، عدالت یا ارزش‌های انسانی در عمل احیا شوند: «دموکراسی متعلق به زمانی بود که تکنولوژی پدید می‌آمد. وقتی سلطان تکنیک‌زاده شد و به بلوغ رسید همه قدرت را به دست گرفت.» داوری معتقد است که اثر تجدید چنان فراگیر شده که هیچ سرزمینی بیرون از تقدیرآن نیست: «همه جهان به درجات در تقدیر جهان جدید سهم و شریک شده‌اند و جایی را نمی‌شناسیم که از اثر تجدید برکنار مانده باشد.»

آموزش فلسفه

برای تولد تفکر کافی نیست

بخش مهمی از پیام داوری به وضعیت ایران اختصاص داشت. او با نام بردن از چهره‌های بزرگ سنت فلسفی ایران از آشتیانی و مطهری تا جوادی آملی و دببانی، به این نکته اشاره کرد که «وجود آموزش فلسفه» به معنای «ظهور تفکر فلسفی» نیست؛ «پدید آمدن فلسفه نتیجه‌ضروری تعلیم فلسفه نیست، چنانکه همه فیلسوفان بزرگ نیز در دوران رونق تعلیم فلسفه ظهور نکرده‌اند. او توضیح داد که روزگار فعلی میل و رغبت چندانی به تفکر ندارد و حتی «به خرد و دانایی احساس نیاز نمی‌شود». داوری با صراحت گفت: «دوران بی‌نیازی از خرد، دوران عجیبی است، هرچه باشد مجال مناسبی برای روکردن به فلسفه نیست.»

داوری در ادامه بحث، علت نازایی تفکر را نبود پرسشگری دانست. از نظر او فلسفه وقتی متولد می‌شود که «اهل پرسش» ظاهر شوند: «فلسفه در زمانی به وجود می‌آید که اهل پرسش وجود داشته باشند. در جایی که طلب و پرسش نیست، وجود فلسفه هم‌وجهی ندارد.» او سپس اشاره کرد جامعه‌ای که مشکلات فراوان دارد اما راه‌حل نمی‌یابد «آینده مغفول است»، انگیزه‌ای برای طلب دانایی ندارد: «وقتی هیچ مشکلی حل نمی‌شود و هر روز مشکلات

●

●

داوری:

فلسفه زمانی به وجود می‌آید که اهل پرسش وجود داشته باشند.

در جایی که طلب و پرسش نیست، فلسفه هم‌وجهی ندارد

تازه پدید می‌آید، طلب دانایی چه وجهی می‌تواند داشته باشد؟»

فلسفه می‌تواند آینده را از فروپسنگی نجات دهد

داوری در بخش دیگری از پیام خود، تفاوت فلسفه و حکمت را یادآور شد. او بر این باور است که ما در تاریخ صاحب میراث درخشان حکمت بوده‌ایم، اما امروز فلسفه را به پشتوانه‌ای ایدئولوژیک تبدیل کرده‌ایم: «با این تلقی، فلسفه به صورت بسته‌ای از اطلاعات و

دستورالعمل‌ها درمی‌آید که باید علم و سیاست و اقتصاد را به سمت و سوی خاص هدایت کند.» نتیجه این وضعیت، به تعبیر او، «زمان عقیم» است؛ «زمان عقیم زمانی است که به فلسفه «نه» می‌گوید و نسبتش با فلسفه نسبت انکار و نفی و گاهی بیزاری است.» در چنین شرایطی خرد عملی نیز جایگاهی نمی‌یابد و جامعه به سوی «اختلاف و نزاع و فساد» کشیده می‌شود. داوری در پایان پیام خود، بار دیگر نقش فلسفه به عنوان تفکر را یادآور شد:

تفکری که می‌تواند به زندگی جان بدهد و وفق آینده را از فروپسنگی نجات دهد. او با لحنی شخصی و تأمل برانگیز گفت: «من در زمانی زیستم و زندگی را با فلسفه به سربردم که این مونسِم کمتر طالب و خریدار داشت؛ با این همه از انتخاب خود پشیمان نیستم.» او آرزوی خود را چنین بیان کرد: «کاش می‌توانستیم اکنون خود را دریابیم. این دریافتن بر عهده هنر و تفکر است. همین که به فکر اکنونیم و از آن سراغ می‌گیریم غنیمت است.»

رضا داوری اردکانی و غلامرضا اعوانی

از «وضعیت فلسفه در جهان امروز» گفتند

غربت فلسفه

علت نازایی تفکر، نبود پرسشگری است

تحلیل

اعظم فردوست

گروه اندیشه

نشست «خردورزی؛ رسالت جاودان فلسفه در حیات بشری» سه شنبه، ۴ آذرماه به مناسبت روز جهانی فلسفه در محل مرکز نشر دانشگاهی برگزار شد. دکتر رضا داوری اردکانی و دکتر غلامرضا اعوانی پیام‌هایی جداگانه به این هم‌اندیشی فرستادند. هر دو آنان در پیام‌شان از «غربت فلسفه» گفتند و چرایی آن را تبیین کردند. دکتر داوری وضعیت کنونی را «زمانه‌ای عقیم» خواند که در سیطره تکنیک، مجالی برای طلب خرد باقی نگذاشته است و دکتر اعوانی هم هشدار داد که اگر فلسفه و حکمت تضعیف شود، جای آن را «غرب‌زدگی» خواهد گرفت.

انسان بدون حکمت انسانیتش کامل نمی‌شود
دکتر اعوانی در پیام خود با تیریک این روز به همه دوستداران فلسفه و فرهنگ ایرانی و اسلامی، به تبیین جایگاه فلسفه در سازمان یونسکو پرداخت و گفت: «یونسکو برای فلسفه جایگاه ویژه‌ای قائل است، چون فلسفه در فرهنگ بشر منزلی دارد که هیچ علم دیگری ندارد.» او خردورزی را بخشی از سرشت انسان برشمرد و افزود: «انسان را موجودی می‌نامیم که بدون

حکمت، انسانیتش کامل نمی‌شود. فلسفه سرشت پرسشگری انسان را معنا می‌کند.»

او با اشاره به پیشینه درخشان ایران در میزبانی از روز جهانی فلسفه، از بی‌توجهی به این موقعیت ممتاز انتقاد کرد. وی تصریح کرد: «ایران پنج سال متوالی میزبان بزرگ‌ترین روز جهانی فلسفه بود؛ با حضور بیش از ۱۲۰ میهمان خارجی و جمع کثیری از اندیشمندان داخلی، در ۱۷ بخش تخصصی که بی‌سابقه بود و تکرارشدنی نیست.» اعوانی با تأکید بر اینکه «ایران نه‌تنها در جهان اسلام بلکه در کل جهان در فلسفه بی‌تظیر است»، از عدم توجه شایسته به این موقعیت در داخل کشور اظهار تأسف کرد.

در معرفی فلسفه اسلامی کوتاهی کرده‌ایم

وی با بیان اینکه «در هیچ جای دنیا دغدغه تدریس حکمت وجود نداشته است جز ایران»، تصریح کرد: «ضعف فلسفه، ضعف خود فرهنگ ایرانی است؛ زیرا روح فرهنگ ایران حکمتی است که اگر پرداخته شود، جای آن غرب‌زدگی می‌شیند.» به گفته اعوانی، اگر این روح تضعیف شود، نه‌تنها فلسفه بلکه خود ایران آسیب می‌بیند.

اعوانی در بخش دیگری از پیام خود به تمایز ذاتی فلسفه با علوم دیگر پرداخت و توضیح داد: «هر علم پرسش می‌کند، اما پرسش‌های آن در محدوده موضوع خودش است. فلسفه به پرسش‌های اولین می‌پردازد؛ پرسش‌هایی که هیچ علمی متصدی آنها نیست.» وی پرسش از چیستی انسان، هدف هستی، حقیقت اخلاق و ماهیت وجود را از جمله این پرسش‌های بنیادین برشمرد. این استاد فلسفه با مقایسه اقدامات

بین المللی و داخلی در معرفی فلسفه اسلامی، به شکاف موجود اشاره کرد: «در اروپا کتاب شفا و آثار ابن سینا بارها تصحیح انتقادی شده و پژوهشگری، برای شرح شفا ۱۰ میلیون یورو دریافت کرده‌است. در حالی که ما با چنین میراث عظمی، اقدام شایسته‌ای برای معرفی آن نکرده‌ایم.» اعوانی معتقد است ایران با داشتن میراث زنده حکمت، نه تنها می‌تواند نقش آفرینی جهانی داشته باشد، بلکه غفلت از این نقش، به قیمت از دست دادن هویت فرهنگی‌اش تمام خواهد شد.

پرورش فلسفی است. بنابراین نباید فلسفه را به جست‌وجوی واحدهای تحلیلی بی‌طرف فروگاست. فلسفه با پرورش عقلانیت انتقادی و گفت‌وگوی چندصدایی می‌تواند به هدایت علم و فهم جهان کمک کند.

حفاظت از کرامت انسانی با تدوین «حقوق دیجیتال» میسر می‌شود

دونالد گیلینز، فیلسوف علم انگلیسی، به پهنمادهای اجتماعی و اخلاقی هوش مصنوعی در دنیاى امروز اشاره کرد: «در جمله مهم‌ترین آسیب‌ها، جمع‌آوری و استفاده تجاری از داده‌های شخصی افراد در محیط دیجیتال است. بنابراین بشر امروز به حقوق دیجیتال و تدوین استانداردهای اخلاقی نیاز دارد تا از گسترش شگفت‌آور تکنولوژی و هوش مصنوعی کمتر آسیب ببیند.»

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

روز جهانی فلسفه با حضور فلاسفه جهان در «خانه حکمت ایرانیان در وین» برگزار شد

فلسفه، گرفتار در انزوای آکادمیک

فلسفه؛ سپردفاعی ما برای حفظ انسانیت است

اسلاوی ژیزک، فیلسوف اسلوونیایی، معتقد است انسان برای عبور از تحولات پرشتاب محیط زیستی، رسانه‌ای و فناورانه نیازمند بازگشت به «پرسش سقراطی» است: «انسان امروز برای بقا پسندت به فلسفه نیاز دارد.» او با ارجاع به نظریه آلن بدیو گفت:

«رسالت فلسفه، رهایی انسان از نظم مسلط است؛ فلسفه می‌تواند برایمان نمایان کند که چطور سازوکارهایی در ظاهر به ما آزادی می‌دهند اما در اصل ما را در کنترل نامحسوس محصور کرده‌اند. فلسفه می‌تواند از چنین انقبادهایی پرده بردارد. چون مخرب‌ترین سرنوشت برای انسان این است که در ظاهر احساس کند آزادی دارد اما در اصل تحت سلطه نامحسوس سازوکارهای قدرت باشد.»

او با انتقاد از تبدیل شدن مفاهیم اخلاقی به ابزار قدرت افزود: «سپاری از مفاهیم همچون آزادی، عدالت، حقوق بشر که امروزه کارکرد اصلی‌شان را از دست داده‌اند و به کلیشه‌هایی بدون مصداق بدل شده‌اند.» ژیزک نمونه‌ای روشن از این وضعیت را در بحران غزه دانست: «حامیان اسرائیل، چشم خود را بر شواهد آشکار جنایت و رنج انسانی در غزه بسته‌اند. این رویکرد، نمونه‌ای نگران‌کننده از تبدیل عدالت به منافع قدرتمند است. اما پرورش تفکر فلسفی می‌تواند انسان‌ها را متوجه دستکاری حقیقت توسط قدرت کند. ما برای حفظ انسانیت به فلسفه نیاز داریم. بدون آن عدالت به سودجویی قدرت‌ها تقلیل می‌یابد و چیزی از انسانیت باقی نمی‌ماند.»

ژیزک همچنین نقش زبان را در اسارت اندیشه نقد کرد و گفت: «فلسفه اصیل

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

●

وظیفه فیلسوفان، زنده نگه داشتن امید در جامعه است

موریس همنگتون، فیلسوف آمریکایی، با اشاره به تازه‌ترین داده‌های پژوهشی گفت: «۷۲ درصد مردم جهان در رژیم‌های اقتدارگرا

گروه فرهنگی به بهانه اکران فیلم های « ناتوردشت» و « مجنون» به بحث گذاشت

بازگشت قهرمان های باورپذیر به سینما

گزارش

ترکس عاشوری

گروه فرهنگی

روبه‌رو هستیم. در بازخوانی مفهوم «قهرمان» در سینمای ایران، و استقبال یا نقدی که حول هریک شکل گرفته. فرصتی فراهم می‌آورد تا به‌طور قهرمان‌های کوچک و ملموس در بستر اجتماعی امروز تأکید می‌کند، محمدرضا خردمندان از تجربه عملی «ناتور دشت» و خلق قهرمان واقعی و متکی به زندگی مردم می‌گوید و جواد طوسی با نگاهی تاریخی و تحلیلی فاصله نسل امروز با الگوهای کلاسیک قهرمانان و چالش‌های ساختاری سینما را بررسی می‌کند. کنار هم قرار گرفتن این دیدگاه‌ها نشان می‌دهد قهرمان در سینمای ایران نه فقط یک شخصیت، بلکه نمود پیچیده‌ای از جامعه، تاریخ و فرهنگ است که با تغییر زمان و نسل‌ها تحول می‌یابد.

محمدرضا خردمندان، کارگردان فیلم سینمایی «ناتور دشت»:

کسی که تلاش می کند کمی بهتر باشد، قهرمان است

«ناتور دشت» از معدود فیلم‌های سال‌های اخیر است که در نقدها به‌عنوان نمونه‌ای موفق از بازگشت به الگوهای قهرمانانه انسانی و مردمی توصیف شد. بسیاری از منتقدان بر این نظر توافق دارند که فیلم توانسته «قهرمانی از جنس مردم» را عرضه کند و «درام اجتماعی را بر شانه‌های شخصیتی واقعی و باورپذیر» بنا کند. بر همین مبنا، گفت‌وگو با محمدرضا خردمندان حول جایگاه قهرمان در این فیلم شکل گرفت. خردمندان در پاسخ به اینکه قهرمان او چه نسبتی با قهرمان‌های کلاسیک دارد، ابتدا از هرگونه مقایسه با کلیشه‌های قدیمی فاصله می‌گیرد و می‌گوید: «درباره قهرمان‌های کلاسیک نظر خاصی ندارم. اما در ناتوردشت ما با یک انسان آشنا که نمونه‌هایش را در اطراف‌مان زیاد می‌بینیم مواجه‌ایم. احمد پیران را در هر خانواده ایرانی می‌شود، پیدا کرد. او با همه خصیصه‌های انسانی‌اش آشنا و ملموس است. به همین دلیل است که درکش می‌کنیم و با او و خواسته‌هایش همراه می‌شویم. او یک آدم واقعی است با نیازهای واقعی. یک بزرگ روستا و آدم معتمد که خطاهایی دارد و در بزرگنمایی از زندگی در تلاش است بر ضعف‌های خودش غلبه کند. تلاش ما در خلق قهرمان این بود که او را یکی از خودمان بدانیم و دور از دسترس‌اش نکنیم.»

گمشدگی کودک

با گمشدگی صداقت و شهامت

بخش مهمی از روایت «ناتور دشت» روی رابطه قهرمان با جماعت اطرافش بنا شده است؛ بر مسئولیت جمعی و عذاب وجدان پنهانی که وسط یک هیاهوی جمعی به یک

سینمای خالی از قهرمان برای جامعه‌ای صاحب الگوهای قهرمانانه

در پرسش از کمبود الگوهای قهرمانانه، خردمندان نگاه متفاوتی دارد و مشکل را نه جامعه، بلکه سینما می‌داند: «به‌نظم جامعه با کمبود الگوهای قهرمانانه مواجه نیست. این سینماست که خالی از این قهرمان‌ها شده‌است. این همه قهرمان هر روز در این جامعه داریم می‌بینیم. از زن سرپرست خانواری که فرزندش را در این شرایط سخت بزرگ می‌کند تا آن تذاقت‌چی سینما بهمن که کیف چندمیلیاردی یکی از مشتریان را به او برمی‌گرداند. همه این آدم‌هایی که برای نجات بستی به روستای کلاله رفتند از نظر من قهرمانند. ناتور دشت فقط روی یکی از این آدم‌ها دست گذاشته.» او احمد پیران را «عصاره مسئولیت‌پذیری» می‌داند: «نماینده‌ای از میان همان مردم: «احمد پیران برای ما به نوعی عصاره مسئولیت‌پذیری و جهد انسانی بود که نسبت به خودش و جامعه احساس‌پذیر می‌کند» در بخش پایانی گفت‌وگو، خردمندان از تغییر مهمی در روند نگارش فیلم‌نامه پرده برمی‌دارد: تغییری که به‌نوعی نشان‌دهنده پاسخ فیلم به پرسش «قهرمان حقیقی کیست» و انتخاب بین الگوهای تکرار شونده نمایش تقابل خیر و شر یا نقش همبستگی جمعی: «در نسخه اول «ناتوردشت» تقابل شر با جمع نبود؛ یعنی اول احمدپیرانی در کار نبود. ایفای نبود در برابر جماعتی که به قهرمان سازی‌ها گذشت. قهرمان برای احمد پیران خودش را به ما تحمیل کرد. انگار می‌گفت من عصاره همه آن جماعتی هستم که شما سعی دارید به تصویر بکشید.» در نهایت، جمع‌بندی او نه‌فقط درباره فیلم خودش، بلکه درباره معنای قهرمان در سینمای امروز ایران است: «ناتور دشت» به دور از هرگونه اغراق یا قهرمان‌پروری مصنوعی تلاش می‌کند تصویری واقعی از انسان ارائه کند. انسانی با همه ضعف‌ها و قوت‌هایش. کسی که دارد تلاشش را می‌کند کمی بهتر باشد. نمی‌داند آسایش را چه باید گذاشت؟ اما همین تلاش برای من کافی است تا کسی را قهرمان بدانم.

زهر ا اردگانی فرد، مدرس و پژوهشگر رسانه:

قهرمان زن در سینما غایب است

به‌نظم جامعه با کمبود الگوهای قهرمانانه مواجه نیست. این سینماست که خالی از این قهرمان‌ها شده‌است. این همه قهرمان هر روز در این جامعه داریم می‌بینیم. از زن سرپرست خانواری که فرزندش را در این شرایط سخت بزرگ می‌کند تا آن تذاقت‌چی سینما بهمن که کیف چندمیلیاردی یکی از مشتریان را به او برمی‌گرداند.

در سال‌هایی که سینمای ایران از قهرمان‌سازی فاصله گرفت، حال‌وهوای اجتماعی نیز دستخوش تغییراتی اساسی شد: تغییری که از نگاه زهرا اردگانی‌فرد، مدرس و پژوهشگر رسانه و زنان، نه‌تنها محصول شرایط فرهنگی جدید، بلکه نتیجه زیست‌انسان در عصر «فلت‌شدن جامعه» است. در گفت‌وگو با او، پرسش درباره پیامدهای غیبت قهرمان در سینما، بحث را به سطحی کلان‌تر می‌کشاند: جامعه‌ای که پس از ظهور شبکه‌های اجتماعی، با تکرر صداها و تضعیف جایگاه نخبران مواجه شده است.

وقتی جامعه فلت می‌شود

قهرمان کلاسیک فرو می‌ریزد

«جای خالی قهرمان در سینما چه پیامدهایی ایجاد کرد؟» اردگانی‌فرد به این سؤال ما با طرح این پرسش پاسخ می‌دهد: «اصلاً چه می‌شود قهرمان‌سازی در سینما دچار وقفه می‌شود؟». او توضیح می‌دهد که جهان امروز به سمت «فلت شدن» پیش رفته است؛ دورانی که در آن نخبگان، قهرمانان و الیت‌ها تا حدی جایگاه بلند گذشته خود را از دست داده‌اند و صداهاى بیشتری شنیده می‌شود. به تعبیر او، زندگی انسان معاصر دچار نوعی قهرمان‌زدایی شده است: «شبکه‌های اجتماعی میلیون‌ها فرد معمولی را در معرض دیده‌شدن قرار داده‌اند؛ هرکدام با مهارت‌ها، توانایی‌ها و دستاوردهایشان، «قهرمان کوچک» خود هستند. ما دیگر با قهرمان‌های کلاسیک و بزرگ معدود مواجه نیستیم، بلکه با قهرمان‌های متعدد و کوچک‌مقیاس‌تر روبه‌رو هستیم. این تغییر ساختاری، به‌طور طبیعی بر سینما نیز اثر گذاشته است.»

با چنین تحولی، بازگشت سینما به قهرمان‌های ملی- از چهره‌های جنگ تا نمونه‌های مردمی بویژه در فیلم‌هایی چون «ناتور دشت»- می‌تواند چه کارکردی داشته باشد؟ اردگانی‌فرد این بازگشت را هم ممکن و هم ضروری می‌داند، اما مشروط به تغییر نگاه. او تأکید می‌کند: «سینما به‌خاطر ذات خودش همیشه نیازمند ساختن قهرمان است. بخشی از قهرمان‌ها باید از دل همین قهرمان‌های کوچک و متکثری بیرون بیایند که در جامعه حضور دارند و بخش دیگر هم می‌تواند همان قهرمان‌های اسطوره‌ای باشد؛ مثل قهرمان‌دهان، دانشمندان، چهره‌های ماندگار ...» او تأکید می‌کند که روایت مسیر دشوار و ازخودگذشتگی چنین چهره‌هایی برای نسل‌های جدید می‌تواند الهام‌بخش باشد و ضرورت دارد در سینما بیشتر دیده شوند.

قهرمان های کوچک یا قهرمان های ملی؟

با چنین تحولی، بازگشت سینما به قهرمان‌های ملی- از چهره‌های جنگ تا نمونه‌های مردمی بویژه در فیلم‌هایی چون «ناتور دشت»- می‌تواند چه کارکردی داشته باشد؟ اردگانی‌فرد این بازگشت را هم ممکن و هم ضروری می‌داند، اما مشروط به تغییر نگاه. او تأکید می‌کند: «سینما به‌خاطر ذات خودش همیشه نیازمند ساختن قهرمان است. بخشی از قهرمان‌ها باید از دل همین قهرمان‌های کوچک و متکثری بیرون بیایند که در جامعه حضور دارند و بخش دیگر هم می‌تواند همان قهرمان‌های اسطوره‌ای باشد؛ مثل قهرمان‌دهان، دانشمندان، چهره‌های ماندگار ...» او تأکید می‌کند که روایت مسیر دشوار و ازخودگذشتگی چنین چهره‌هایی برای نسل‌های جدید می‌تواند الهام‌بخش باشد و ضرورت دارد در سینما بیشتر دیده شوند.

قهرمان باید «متعلق به امروز» باشد نه گذشته

وقتی از او می‌پرسیم که سینما و رسانه چگونه می‌توانند بدون اغراق، الگوهای قهرمانانه واقعی و الهام‌بخش بسازند، اردگانی‌فرد بر فاصله سینما با تحولات اجتماعی امروز انگشت می‌گذارد. به باور او، هرچه قهرمان بیشتر متعلق به زمان حال باشد، اثرگذاری‌اش بیشتر است. او می‌گوید سینما «کمتر به سراغ موضوعاتی رفته که عمیقاً زندگی نسل جدید را تغییر داده‌اند؛ از جمله شبکه‌های اجتماعی، شهرت، سلب‌ریتی‌ها و قهرمانان کوچک‌الهام‌بخشی که در این فضا فعال‌اند. در حالی که داستان بسیاری از این افراد می‌تواند ظرفیت یک فیلم الهام‌بخش را داشته باشد.

اردگانی‌فرد معتقد است سینمای امروز از جامعه عقب مانده و بازتابی قهرمان‌هایی که در جهان امروز رشد می‌کنند، از نظر او ضرورتی است برای برقراری ارتباط واقعی با نسل Z: «هرچه قهرمان بیشتر متعلق به زمان ما باشد... تأثیرگذاری‌اش بیشتر است. نسل جدید دنبال قهرمان‌هایی شبیه خودشان هستند؛ کسانی که مسائل آنها را داشته باشند و برای دغدغه‌های امروز راه‌حل پیدا کرده باشند. نمونه این الگوها برای نسل جدید، کارآفرینانی هستند که مسیر موفقیت را از صفر آغاز کرده‌اند. قهرمانان سینمای ما باید به مسأله‌های ذهنی نسل‌های جدید نزدیک شوند.»

خلأ بزرگ قهرمان زن در سینمای ایران

بخش مهم گفت‌وگوی ما با این کارشناس رسانه به حوزه تخصصی خودش یعنی زنان می‌رسد؛ جایی که انتقاد اردگانی‌فرد صریح و مستقیم است. او از خلأ تاریخی «قهرمان زن» در سینمای ایران می‌گوید: فقدان آن به‌حی‌در آن دوره هم قهرمان نوانمندر شدن زنان، تأکید می‌کند که این زن جدی در سینمای ایران حضور نداشته است. زنان در سینمای ایران معمولاً یا به شکل قربانی تصویر شده‌اند، یا تأکید می‌کند که در وجه غالب سینمای ایران زن قهرمان، مستقل از داستان و عمل خودش، تقریباً غایب بوده است. او با اشاره به تغییرات بزرگ اجتماعی و نوانمندر شدن زنان، تأکید می‌کند که این مسیر قهرمانانه باید روی پرده دیده شود: «زنان بسیاری - در شبکه‌های اجتماعی و فضای دیجیتال - حرکت‌هایی کرده‌اند که به‌واقع قهرمانانه است اما سینما سراغ آنها نرفته است. ضروری است که این حرکت قهرمانانه زنان به تصویر کشیده شود اما معمولاً یک فیلم نمی‌بینیم که یک قهرمان زن واقعی امروز را ساخته باشد. این خلأ بسیار بزرگی است.»

خود و قهرمانانش نداشته باشند. آیا به این اندیشیده‌ایم که چرا سینمای آمریکا مبتنی بر سیاستی هوشمندانه و مدبرانه و به‌روز، می‌تواند قهرمانان خودش را در دوره‌های مختلف تاریخی و سیاسی خلق کند و آنگذر به این قهرمان جاذبه‌های داستانی و نمایشی و (بعضاً) فانتزی بدهد که فراتر از مخاطب داخلی خود، برای دیگر جوامع جهانی نیز جذاب و مرغوب‌کننده باشد؟ بر اساس این مقایسه، باید بپذیریم که قهرمانان محدود سینمای ما بیشتر هبات و شمالی بومی و اقلیمی دارند و به لحاظ شیوه ساخت و تولید محافظه‌کارانه این‌گونه فیلم‌ها و عدم توجه کافی به عنصر قصه و روایت و casting بازنگری و جاذبه‌های منطقی نمایشی و ساختاری، قابلیت جهانی شدن و ارائه مانیفست اخلاقی و اعتقادی خود را ندارند. یکی از راهکارهای اصلی در جهت رفع این نقصان، پذیرش اصول و قواعد حرفه‌ای سینما در وجه صنعتی آن و توجه کامل (مبتنی بر نگاهی دقیق و کارشناسانه) به شکل‌یابی درست و قاعده‌مند استودیو و کمپانی در ساختار سینمای ایران و حذف تدریجی نگاه و تکرر دولتی از کلیت آن و انعطاف‌پذیری و سعه‌صدر در بخش ممیزی سازمان سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در برخورد با مضامین و دستمایه‌هایی از این دست است.

در مواجهه با حساسیت های اجتماعی

امروز، سینمایا باید چه اصول اخلاقی و زیبایی‌شناختی را رعایت کند تا روایت قهرمانانه مقبولیت یابد؟

آیا تاکنون به این فکر کرده‌ایم که چرا هنوز فیلم یا سریالی با استانداردهای حرفه‌ای در

جامعه از این حیث ایجاد کنند. پوریای ولی و غلامرضا تختی (در دو دوره تاریخی مختلف) جلوتر از قهرمانی، پهلوانانی آزاده و عدالتخواه بودند. اگر قهرمانی، برازندگی برخی از فرماندهان و شهدای دوران جنگ و دفاع مقدس ما همچون محمدابراهیم همت، مهدی زین‌الدین، حمید و مهدی باکری و محمود کاوه هست، این تشخصی ریشه در خصایص و قابلیت‌های فردی و طی طریقی عارفانه دارد. تلاش‌های بسیار محدود و مرتبط با تاریخ و خاک این سرزمین را عهده‌دار ما ندانیم محمدحسین مهدویان در «ایستاده در غبار»، محمدرضا خردمندان در «ناتور دشت» در ارائه تصویری متفاوت از قهرمان، نشان از عدم وجود انگیزه کافی در این نسل برای پرداختن به چنین مضامینی دارد. وانگهی توجه به شمالی «قهرمان» و تعمین آن در آثار سینمایی و همچنین گسترش نگاه ملی-میهنی در این حوزه، نیاز به عزم و اراده جمعی دارد. متأسفانه همچنان در تکرر مدیران و سیاست‌گذاران فرهنگی ما و سازمان‌ها و بنیادهایی که سرمایه‌گذاری شماری از فیلم‌های متکی بر عنصر قهرمان و موضوعات بازنگری و شکل‌یابی دوباره قهرمان نیاز به بعد از ۴۷ سال، معطوف شدن نگاه هنرمند نمایش قهرمان از این منظر، مورد برخورد‌های سلبی و داوری‌های پر از سوءتفاهم قرار می‌گیرد. همین یک‌سویه‌نگری‌ها و برخورد‌های خط‌کشی شده مفهومی، تاریخی و اجتماعی، باعث شده نسل‌های جوان زمانه ما هر چه بیشتر متغفل‌تر و هویت‌باخته‌تر شوند و برخوردی از سر شور و غیرت نسبت به رخداد‌های تاریخ معاصر سرزمین

خاک»، «ملکه» و «سرور زیرآب» از منظر دیگر به جنگ می‌پردازد و اصراری بر متمرکز شدن بر عنصر قهرمان ندارد. البته در سال‌های اخیر، همچنان در بعضی از فیلم‌های جنگی ما با همان نگاه کلاسیک به شمایل‌نگاری قهرمان پرداخته شده که نمونه‌هایش «غریب» محمدحسین لطیفی، «صیاد» جواد افشار، «اسفند» دانش آقباشاوی و «اشک هور» مهدی جعفری است از قهرمان‌گرایی در «موقعیت مهدی» هادی حجازی‌فر و همچنین (از بقی جنبه‌ها «مجنون» مهدی شامحمدی در مقایسه با نمونه‌های کلاسیک قدیمی‌تر سینمای جنگی خودمان، حال و هوای دیگری دارد. همچنین در «تنگه ابوقریب» بهرام توکلی، با شکل تکثیر شده قهرمان در موقعیتی ترازیک روبه‌رو هستیم.

آینس لیل جدید فیلمسازان توانسته اند زبان تازه ای برای قهرمان پردازی خلق کنند یا همچنان زیر سایه الگوهای گذشته اند؟

متأسفانه مسیر طی شده در جامعه به‌شدت سیاست‌زده ما به نقطه‌ای رسیده که گویی نسل‌های جوان این دوران، هیچ‌گونه قربانی با قهرمان و ساخت قهرمانانه ندارند. دلایلش را باید از درون خود جامعه جست‌وجو کرد. بازنگری و شکل‌یابی دوباره قهرمان نیاز به وجود کند. وقتی دولت‌مردان و سیاست‌گذاران ما از آن ریشه‌های اصیل و بی‌تکلف ساخت قهرمانانه فاصله گرفته باشند، طبیعی است که نمی‌توانند یک سیر انتقالی خودجوش در بطن

جواد طوسی، منتقد سینما:

شهر خالی ست ز عشاق ...

جواد طوسی، منتقد سینما، از زاویه‌ای تاریخی و اجتماعی به مفهوم «قهرمان» در سینمای ایران نگاه می‌کند. او معتقد است تغییر الگوی قهرمان فقط در خود سینما اتفاق نمی‌افتد، بلکه ریشه در وضعیت فرهنگی و اجتماعی هر دوره دارد. از همین منظر است که طوسی درباره فاصله نسل امروز با الگوهای گذشته، چالش‌های سیاست‌گذاری فرهنگی و ضرورت پیدا کردن زبان تازه‌ای برای روایت قهرمانانه سخن می‌گوید: زبانی که بتواند با حساسیت‌ها و پرسش‌های امروز همراه شود.

در مقایسه میان سینمای دفاع مقدس دهه ۶۰ و تولیدات امروز، الگوی قهرمان چه تغییراتی کرده و چرا؟

موجودیت و شکل‌گیری و دوام «قهرمان» تابع شرایط فرهنگی، اجتماعی و سیاسی جامعه‌ای است که به این شمایل پروبال می‌دهد. «سینمای جنگ» به عنوان مهم‌ترین و شاخص‌ترین ژانر سینمایی بی‌رونی و غیرحرفه‌ای ما، همپای وقوع جنگی هشت ساله مراحل تکوینی خود را طی می‌کند و پوست می‌پزد. به و در شرایطی کم و بیش تثبیت شده به تنوع و تکثر می‌رسد. در واقع زایش و ابراز وجود قهرمان، مستلزم یک بستر تاریخی اولیه است که واقعیت زمانه خود را به نمایش بگذارد. به

ایران

• صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:
صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:
هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران
رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
مدیرعامل: علی متقیان
تلفن: ۸۸۷۶۱۲۰ • شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
پیامک: ۳۰۰۴۵۱۳۱۳ • روابط عمومی: صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۳۸۸
نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی-مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

سخن‌روز

امام حسن عسکری (ع):
بهرترین دوست و برادر، آن فردی است که خطاهای تو را به عهده گیرد و خود را مقصر بداند .

بحارالانوار، ج ۷۱، ص ۱۸۸، ح ۱۵

آثار جدید محمد اصفهانی برای شهدا

محمد اصفهانی، خواننده مطرح موسیقی ایران، در تازه‌ترین پیام ویدیویی و متنی که در صفحه اینستاگرام خود منتشر کرده، از تولید سه قطعه جدید با محوریت تجلیل از مقام شهیدان خبر داد. او اعلام کرد، قطعات «زیر بارون»، «قول دادی» و «سلام» به سفارش بنیاد شهید و امور ایثارگران و با هدف ادای احترام به «شهیدان بزرگوار ایران عزیزمان» ساخته و منتشر شده‌اند. به گفته اصفهانی، این آثار روایتگر مقام زنان و مردانی است که آنها را «آسمانی، مترقی و نماد آزادی، آگاهی و انتخاب» توصیف کرد. **فارس**

روایت زندگی شهید چمران در تلویزیون

سریال چمران به کارگردانی و نویسندگی جلیل سامان به مرحله نگارش رسید. این مجموعه، داستان زندگی شهید دکتر مصطفی چمران را دهه به دهه به تصویر خواهد کشید؛ مردی که هر لحظه از زندگی اش سرشار از ایمان، دواندیشی و عشق بی قید و شرط به میهن بود. پیش‌تر گفته شده بود جلیل سامان درباره نگارش این سریال حتی سفرهایی هم به لبنان داشته است. فیلم «ج» به کارگردانی ابراهیم حاتمی کیا، تنها اثر سینمایی است که به زندگی دراماتیک این شخصیت می‌پردازد. **ایلسا**

رونمایی از اثر تازه علی اکبر شکارچی

در نهم‌ونوزدهمین شب از «شب‌های بخارا» از کتاب و آلبوم‌های «مشق نام لیلی» و «هفتاد نغمه در برابر باد» اثر استاد علی اکبر شکارچی، آهنگساز و نوازنده پیشکسوت کمانچه، رونمایی خواهد شد. این نشست جمعه (هفتم آذرماه) ساعت ۱۷ با سخنرانی مهدی آذرسینا، علی اکبر شکارچی و علی دهباشی در سالن خلیج فارس فرهنگسرای نیاوران برگزار می‌شود. آلبوم «مشق نام لیلی» دربرگیرنده آثاری در موسیقی دستگاهی است. **هنر/رتلائین**

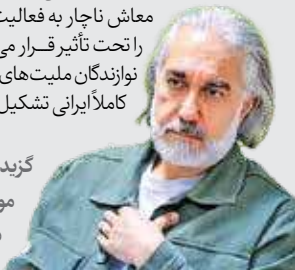

نقل قول

پیشنهاد تشکیل ارکستر فیلارمونیک از سوی دفتر موسیقی

دراجرهای میدانی بهتر است از گروه‌های موسیقی ایرانی دعوت شود. همچنین فرهنگسراها با امکانات گسترده خود می‌توانند استعداد‌های مناطق کم‌برخوردار را شناسایی و شکوفا کنند و گروه‌های باکیفیت محلی تشکیل دهند. در زمینه حمایت شهرداری از ارکسترها هم باید بگویم در دهه هشتاد که در انجمن موسیقی ایران مسئولیت اداره ارکستر را برعهده داشتم، بخش بزرگی از بودجه محدود موسیقی صرف حقوق اعضا می‌شد. این کمبود منابع باعث می‌شد نوازندگان برای تأمین معاش ناچار به فعالیت‌های متعدد خارج از ارکستر شوند که کیفیت اجراها را تحت تأثیر قرار می‌داد. درحالی که ارکسترهای بزرگ جهان ترکیبی از نوازندگان ملیت‌های مختلف هستند، ارکستر سمفونیک تهران از نوازندگانی کاملاً ایرانی تشکیل شده است که توانایی و ظرفیت بالایی دارند.

گزیده‌ای از صحبت‌های بابک رضایی، مدیرکل دفتر امور موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در نشست بررسی ذائقه موسیقایی شهروندان تهران.

پیام دکتر محمدرضا عارف معاون اول رئیس جمهور به مناسبت چهل و سومین جشنواره جهانی فیلم فجر

فرصتی برای گفت‌وگوی فرهنگ‌ها

شیراز، دروازه فرهنگ و هنر ایران، امروز میزبان هنرمندان و فیلمسازانی است که روایت حقیقت و زیبایی را از چهارسوی جهان به این شهر آورده‌اند. جشنواره جهانی فیلم فجر فرصتی است برای گفت‌وگوی میان فرهنگ‌ها؛ گفت‌وگویی که سینما به عنوان زبانی مشترک آن را ممکن و ضروری می‌کند.

در جهانی که پر از صدا‌های تفرقه افکن و جنگ‌های خانمان سوز است، هنر می‌تواند پلی باشد برای فهم متقابل و همدل. ما باور داریم که ایران با پشتوانه تمدنی کهن و ظرفیت‌های معاصر خود، می‌تواند نقشی مؤثر در شکل‌دهی به این گفت‌وگو ایفا کند. شیراز نه فقط میزبان یک جشنواره که میزبان جست‌وجوی مشترک برای صلح و امید است. از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران، از همه هنرمندان ایرانی و بین‌المللی که با حضورشان به این رویداد اعتبار می‌بخشدن سپاسگزارم. امیدوارم نمره این روزها، نزدیکی بیشتر دل‌ها و شکوفایی ایده‌هایی خلاق باشد که جهان امروز سخت به آن نیاز دارد.

پیام وزیر فرهنگ به جشنواره جهانی فیلم فجر

فرهنگ را باید با گفت‌وگو تقویت کرد

سیدعباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در پیام خود به مناسبت برگزاری چهل‌وسومین جشنواره جهانی فیلم فجر بر نقش این جشنواره در ایجاد زمینه تعامل فرهنگی با سایر کشورها تأکید کرد.

متن پیام سیدعباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به چهل‌وسومین جشنواره جهانی فیلم فجر در آستانه برگزاری این رویداد به شرح زیر است:

«سینما زبانی جهانی است؛ هنری که مرزها را پشت سرمی‌گذارد و تجربه‌های انسانی را در قالب تصویری مشترک به گفت‌وگو می‌نشانند. جشنواره جهانی فیلم فجر نیز بر همین بنیان استوار است؛ رویدادی که می‌کوشد نگاه‌های گوناگون سینماگران جهان را در فضایی واحد گردآورد و امکان شناختی عمیق‌تر از جهان امروز فراهم سازد.

سینمای ایران از آغاز بر اخلاق، کرامت انسانی و شاعرانگی تکیه داشته است؛ سنتی که در شکل‌گیری هویت این سینما نقشی تعیین‌کننده داشته و امروز نیز الهام‌بخش بسیاری از فیلمسازان جوان است. دوره کنونی جشنواره نیز این رویکرد را در مرکز توجه خود قرار داده و تلاش می‌کند عرصه‌ای برای دیدشدن آثار ارزشمند و انسان‌دوستانه را در کنار نوآوری هنری پاس می‌دارند.

در این مسیر، بی‌تردید دشواری‌هایی نیز وجود دارد. همه می‌دانیم که در سال‌های اخیر فشارهای بین‌المللی بر رویدادهای فرهنگی ایران سنگین بوده و تلاش‌هایی برای محدودکردن آنها صورت گرفته است. بااین‌حال، باور ما این است که فرهنگ را باید با گفت‌وگو تقویت کرد. ایستادگی در برابر این فشارها، بخشی از مسئولیت‌ما در حفظ تعامل فرهنگی میان ملت‌هاست و استمرار حضور هنرمندان بین‌المللی در جشنواره، گواه ارزشمند همین مسیر است. جمهوری اسلامی ایران به نقش هنر در گسترش تفاهم و همزیستی میان ملت‌ها باور دارد و جشنواره جهانی فیلم فجر را فرصتی می‌داند برای تبادل تجربه‌ها، کشف نگاه‌های تازه و شکل‌گیری همکاری‌های پایدار میان سینماگران جهان.

امید است این دوره از جشنواره، مجالی باشد برای دیدن روایت‌های نو، شنیدن صدا‌های کمتر شنیده‌شده و آغاز گفت‌وگویی سازنده میان فرهنگ‌ها. از فیلمسازان، اصحاب رسانه، منتقدان و میهمانان بین‌المللی که در این رویداد حضور دارند، صمیمانه قدرانی می‌کنم.»

گزارش

گروه فرهنگی

مراسم افتتاحیه جشنواره، عصر روز چهارشنبه پنجم آذرماه در محوطه باز هنر شهر آفتاب شیراز برگزار شد. این مراسم که با پخش سرود ملی و قرائت آیاتی چند از کلام‌الله مجید آغاز شد میزبان جمعی از سینماگران و میهمانان خارجی و ایرانی جشنواره بود.

در ابتدای مراسم پس از پخش تیزر این رویداد، روح‌الله حسینی دبیر جشنواره روی صحنه آمد و بیان کرد: «متن کوتاهی را آماده کرده‌ام که همان

عزیز حسینی، دبیر جشنواره جهانی فیلم فجر

را می‌خوانم. قبل از قرائت متن می‌خواستم آغاز هفته بسیج را تبریک بگویم و از شما دوستان تشکر کنم که در این عصر پاییزی به آیین گشایش جشنواره تشریف آوردید. از همه دوستان و همکارانم در بخش‌های مختلف به‌ویژه استانداری فارس و استاندار تشکرمی‌کنم.»

متن آماده شده از سوی دبیر چهل‌وسومین جشنواره جهانی فیلم فجر به این شرح است: سینمای شاعرانه مد نیست، تقن نیست هیچان و هوسی زودگذر نیست بازی با مفاهیم و کلمات هم نیست؛ سینمای شاعرانه انتخابی است بنیادین برای دیدن و فهمیدن؛ راهی است برای مقاومت در برابر سرعت جنجال و هیاهو و مصرف گرایی؛ مقاومت در برابر قیل و قال دنیا، تظاهر و تفاخر سینمای شاعرانه دعوتی است برای بازگشت به حس، به طبیعت، به سادگی،

به زندگی. آری سینمای شاعرانه شیوه‌ای است برای زیستن؛ البته که ساده‌نگر و سطحی نیست برعکس تأملی است عمیق در باب زندگی. سینمای شاعرانه همان چیزی است که اتفاقاً در جایی مثل همین جا در جایی مثل شیراز معنا پیدا می‌کند؛ شهری که سده‌هاست با تاریخش، با مشاهیرش، با حافظش، سعدی، ملاحدا و شاه چراغش به ما یاد می‌دهد که چگونه جهان را نه فقط ببینیم بلکه در آن درنگ و تأمل کنیم. ما در این جشنواره با هم بیش از ۵۰ فیلم از نقاط مختلف جهان از رنگ‌ها، نژادها، زبان‌ها و فرهنگ‌های گوناگون خواهیم دید. در این آثار اغلب تصویر صدا درهم می‌آمیزند نه برای اینکه یک واقعه خارق‌العاده را تولید کنند، بلکه می‌کوشند یک زیست جهان را خلق کنند. هر مکث، هر سکوت گاهی می‌تواند به اندازه یک

امیدواریم جشنواره جهانی فیلم فجر به میعادگاه فیلمسازی تبدیل شود که تجربه‌های ساده، اما فراموش شده انسانی را دوباره به ما یادآوری کنند؛ کسانی که با زبان تصویر به یاد ما می‌آورند هنوز می‌توان به آرامی نگاه کرد، گوش کرد و عمیق فهمید. تردیدی نیست که جهان امروز بیش از هر زمان دیگری نیازمند روایت‌هایی صادقانه، انسانی و شاعرانه است. جهان خسته از سرعت و خشونت می‌تواند با تصاویر آرام با صدا‌های نرم و روایت‌هایی صادقانه و کم‌ادعا کمی آرام بگیرد. همه ما نیاز داریم از نوایاد بگیریم چگونه ببینیم، چگونه فکر کنیم و چگونه زندگی کنیم. از این رو جشنواره جهانی فیلم فجر تنها پاسداشت سینما نیست؛ بلکه همزمان بهانه‌ای است برای نکوداشت شعر، دعوتی است به تماشای جهان با چشم‌آنی تازه. پس در همین ابتدا به عنوان دبیر جشنواره جهانی فیلم فجر آرزوی کم‌روزهای پیش رو، روزهای جشنواره چهل و سوم، برای همه ما نه فقط تجربه‌ای حرفه‌ای بلکه تجربه‌ای انسانی و الهام‌بخش باشد تا به یاد بیاوریم که به قول شاعر بزرگ ایرانی سهراب سپهری:

زندگی سوت قطار است که در خواب پلی می‌پیچد
زندگی دیدن یک باغچه از شیشه مسدود هواپیماست
خبر رفتن موشک به فضا؛
لمس تنهایی «ها»؛
فکر پیودیدن کل در کره‌ای دیگر
زندگی شستن یک بشقاب است.

خوش آمدید به ایران، به مهد سینمای شاعرانه، دپار فردوسی و خیام و مولانا و به شهر حافظ و سعدی و ملاحدا؛ به شیراز خوش آمدید. حسینی همچنین متن پیام محمدرضا عارف، معاون اول رئیس جمهور را که درباره جشنواره جهانی نوشته شده بود، خواند.

ساختمان و تجهیز آن به سیستم‌های نوین اطفای حریق ارائه کرد. او همچنین درباره وضعیت سیستم صوتی جدید سالن اصلی و نصب تانکر ۳۰ هزار لیتری آب توضیحاتی داد و به مشکلات ناشی از تحریم‌ها در تأمین برخی تجهیزات اشاره کرد.

«**جمعه‌های تئاتر شهر» و توجه به همه اهالی تئاتر**
در بخش دیگری از این نشست، علیرضا سعیدی مدیر روابط عمومی مجموعه

از جمله مهم‌ترین تغییرات اعلام شده از سوی مدیریت تئاتر شهر، تک‌اجرایی شدن تمام سالن‌های مجموعه

پایان اجراهای دوگانه و الزام به ۳۰ شب اجرا

از جمله مهم‌ترین تغییرات اعلام شده از سوی مدیریت تئاتر شهر، تک‌اجرایی شدن تمام سالن‌های مجموعه تئاتر شهر از سال آینده است؛ موضوعی که به گفته سلیمانی «بهبود طراحی صحنه، نور و تمرکز بازیگران و همچنین حفظ شأن تماشاگر را تا حد زیادی تضمین می‌کند.» سلیمانی تأکید کرد: «هیچ نمایشی کمتر از ۳۰ شب اجرا نخواهد رفت و بازیولیدها و بازاجراهای رایج در برنامه آینده این مجموعه نخواهند داشت.»

او همچنین خبر داد که شورای سه‌نفره برای خوانش و ارزیابی متن‌ها تشکیل شده و اعضای آن فعلاً ترجیح داده‌اند نام‌شان رسانه‌ای نشود. سلیمانی گفت: «ملاک ما برای انتخاب آثار کیفیت است؛ نه سن و نه کارگردان و نه نام‌های تکرار شده.»

از ایمنی تا تجهیزات فنی

در بخش دیگری از این نشست، حسین طاهربخش معاون اجرایی مجموعه تئاتر شهر نیز گزارشی از روند ایمن‌سازی

دو ساحت اصلی

میراث تاریخی و کارکرد هنری

سلیمانی در بخش دیگری از صحبت‌هایش ساختار تئاتر شهر را دارای «دو ساحت» دانست: یک، ساحت تاریخی و نمادین که شامل نورپردازی، حفظ محوطه، رسیدگی به بنا و تکمیل

چراغ خود برافروز» آغاز کرد و در ادامه

با اشاره به سابقه طولانی خود در عرصه تئاتر گفت که «تئاتر شهر باید بار دیگر به جایگاه طبیعی خود، یعنی مرکزی برای اجرای آثار حرفه‌ای بازگردد». سلیمانی با تأکید بر اینکه مجموعه در بسیاری بخش‌ها نیازمند اصلاح است، توضیح داد: «اگر تئاتر شهر در دوره‌هایی توانسته تئاتر تهران و حتی ایران را هدایت کند، امروز نیز باید با همین نگاه ادامه دهد. قول می‌دهم تا جایی که می‌توانم برای بازگرداندن این شأن و کیفیت تلاش کنم.»

مدیر تئاتر شهر همچنین درباره نحوه انتخابش گفت حضور او در این مسئولیت با دعوت اولیه سعید اسدی شکل گرفته و با حمایت معاونت هنری و اداره کل هنرهای نمایشی ادامه یافته است؛ «تئاتر شهر برای من فقط یک مجموعه فرهنگی نیست. تئاتر شهر، خانه ماست و تئاتر بخشی از روح و جان‌مان است. باید بگویم شخصاً همان اندازه که نگران خانواده‌ام هستم، نگران تئاتر هم هستم.»

گزارش

حامد قریب
گروه فرهنگی

نشست خبری «تشریح برنامه‌های مجموعه تئاتر شهر در فصل جدید» با حضور کوروش سلیمانی، مدیر این مجموعه، به همراه حسین طاهربخش معاون اجرایی، سیدسعید سیادت مدیر هماهنگی و برنامه‌ریزی و علیرضا سعیدی مدیر روابط عمومی، در کافه تریای سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر برگزار شد. در بخش ابتدایی این جلسه این طور عنوان شد که درباره موضوع طرح «حزیم تئاتر شهر» نشستی جداگانه گذاشته شده و مسائل مختلف آن بررسی می‌شود.

تئاتر شهر؛ خانه حرفه‌ای‌ها

کوروش سلیمانی سخنان خود را با بیتی از مولانا «نو مگو همه به جگند و ز صلح من چه آید/ تو یکی نه‌ای هزاری تو

جزئیات آماری و جدول اجراها

سعید سیادت، مدیر واحد هماهنگی و برنامه‌ریزی مجموعه تئاتر شهر نیز با اشاره به حجم بالای تقاضا برای اجرای نمایش در این مجموعه اعلام کرد: «تاکنون درخواست‌های بسیاری بررسی شده است و براساس برآوردها، در سال ۱۴۰۵ حدود ۴۲ تا ۴۳ اثر به مجموعه تئاتر شهر روی صحنه خواهند رفت. او افزود: «تا پایان آذرماه جدول اجراهای سه‌ماهه اول سال آتی اعلام می‌شود. در میان آمار ارائه‌شده، ۲۵ درخواست برای سالن چهارم، ۲۸ درخواست برای قشقای ۲۸ و ۲۹ درخواست برای سایه ثبت شده و کارگاه نمایش نیز ۲۴ تا ۲۳ درخواست داشته است.»

برش